

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 6. 11. 2024

Správne konanie: 0095/SKO/2024
Predmet: § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania: FRONTINUS s.r.o.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 29. 10. 2024

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v senáte 1 zloženom z predsedníčky senátu doc. PhDr. Anikó Dušíkovej, CSc. a členov senátu Ivana Bindasa a PhDr. Marty Danielovej, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodla, že účastník správneho konania č. 0095/SKO/2024, FRONTINUS s.r.o., sídlo Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 30 227 194

porušil

povinnosť ustanovenú v § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že na programovej službe Rádio Frontinus odvysielal dňa 24. 2. 2024 o cca 21:59 hod. program *Nočný vír*, ktorý obsahoval vyjadrenia moderátorov programu na adresu transrodových ľudí alebo ľudí patriacich do LGBTI+ komunity, a to v znení „...náhodou by som ťa našiel kdesi na ulici a mal by som v aute kovovú tyč, tak aby náhodou som ťa troška neponaháňal s ňou po námestí. Možno by ťa prešli tie srandy.“; „Ženy bývajú na vyšinutých úchylákov obzvlášť citlivé.“; „Vy ste narušení psychicky ľudia, ktorí potrebujete zvieraciú kazajku a bičovať od rána do večera ostnatým bičom, normálne trňom a normálne biť...“; „Je mi z týchto ľudí na grc a vygrcám sa z toho okna. Normálne je mi z nich tak blivno, že sa vygrcám z toho okna na nich a kludne ich ešte aj...“; „Ale oni to sú psychicky chorí ľudia, proste to je na lopatu, normálne lopatou po hlave, panvicou...“; „...a tou ťa utĺct po tej gebuli...“; „Fakt tou lopatou po tej hlave, alebo čo?“; „Nie. Zvieracia kazajka a trňovým bičom bičovať 24 hodín denne, 7 dní v týždni, do kým proste...“; „Ty by si ho neumlátil tou lopatou po hlave?“; „Umlátil. Nehovorím, že nie...“; „Čiže nemám potrebu osem krát zopakovať, že by som mu plesol.“; „...veľká časť z vás ste nič, iba odporní pedofili. A to vám poviem bez urážky. Nadržané hnusné prasatá, ... Nevedia sa normálne chovať a keby mohli, tak pretiahnu 12-ročného chlapca...“,

v dôsledku čoho došlo k porušeniu povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť, k porušeniu zákazu propagovať násilie a k porušeniu zákazu otvorenou formou podnecovať násilie,

za čo mu ukladá

ALTERNATÍVA A:

podľa ustanovenia § 136 zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona**.

ALTERNATÍVA B:

podľa ustanovenia § 134 písm. d) v spojení s § 140 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **pokutu**, určenú podľa § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. vo výške (**od 500,- € do 50 000,- €**) slovom eur.

V zmysle § 140 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty a je potrebné ju uhradiť na účet: SK09 8180 0000 0070 0008 8921, BIC/SWIFT: SPSRSKBAXXX, VS***24, KS: 6548.

Podľa § 135 ods. 6 zákona č. 264/2022 Z. z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“

Úloha:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie a doručí ho účastníkovi konania.

T: 6. 12. 2024

Z: PO

Úloha:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu na preverenie výsledok prešetrenia podnetu.

T: 18. 11. 2024

Z: AO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 22. 5. 2024 začala správne konanie voči vysielateľovi FRONTINUS s.r.o. vo veci možného porušenia § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe Rádio Frontinus odvysielal dňa 24. 2. 2024 o cca 21:59 hod. program *Nočný vír*, v ktorom mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť a k porušeniu zákazu otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť. Konkrétne bolo správne konanie začaté z dôvodu, že vyjadreniami odvysielanými v predmetnom programe *Nočný vír* **mohlo dôjsť** k podnecovaniu nenávisť, odporu, nevráživosti alebo nepriateľského postoja alebo k podnecovaniu násilia voči transrodovým ľuďom, voči ľuďom identifikujúcim sa s LGBTI+ komunitou, resp. voči ľuďom inej sexuálnej orientácie alebo mohlo dôjsť k ich znevažovaniu alebo hanobeniu, a vzhľadom na to vzniklo dôvodné podozrenie, že mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť, k porušeniu zákazu otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť alebo k porušeniu zákazu znevažovať alebo hanobiť na základe sexuálnej orientácie podľa § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 18. 7. 2024, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 0095/SKO/2024. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu sú dostatočné pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol záznam vysielania programu *Nočný vír* odvysielaného na programovej službe Rádio Frontinus dňa 24. 2. 2024 o cca 21:59 hod. a prepis/popis skutkového stavu.

Dňa 29. 7. 2024 bola Rade doručená žiadosť účastníka konania o poskytnutie dodatočných informácií a podkladov k správne konaniu. Rada na túto žiadosť účastníka konania odpovedala listom zo dňa 30. 9. 2024, zaregistrovaným pod č. 02907/2024, kde mu poskytla ďalšiu 10-dňovú lehotu na vyjadrenie k predmetu správneho konania. Odpoveď Rady bola dňa 2. 10. 2024 účastníkovi konania zaslaná do elektronickej schránky a zároveň dňa 3. 10. 2024 aj na jeho e-mailovú adresu. Odpoveď Rady bola doručená účastníkovi konania do elektronickej schránky dňa 16. 10. 2024.

Dňa 21. 10. 2024 bola Rade doručená žiadosť účastníka konania o nazretie do spisu. Dňa 28. 10. 2024 štatutárny zástupca účastníka konania nazrel v priestoroch Rady do spisu a boli mu poskytnuté fotokópie zo spisu.

Subjektívna 6-mesačná lehota na uloženie sankcie začala v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. plynúť dňa 22. 5. 2024 a uplynie dňa 22. 11. 2024. Objektívna 18 - mesačná lehota na uloženie sankcie začala v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. plynúť dňa 24. 2. 2024 a uplynie dňa 24. 8. 2025.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Monitorované vysielanie: *Nočný vír*

Deň vysielania: 24. 2. 2024

Čas vysielania: cca 21:59 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

- cca 21:59 hod. – začiatok programu *Nočný vír*

Prepis:

- úvodná znelka (jingel):

mužský hlas: „Objektívna kritika, satira a ovšem objektívny aj subjektívny pohľad. Tri témy, tri bytosti, Šakal, Vlč a Rys. Pohodlne sa usadte, práve nastal čas, čas venovaný uhlom pohľadu, začína relácia *Nočný vír*.“

„Šakal“: „Tak dobrý večer, dobrý večer ešte raz. Ja tej našej Mirke tak rád vstupujem do tých vstupov. Mám to rád, keď sa ona lúči a sa tak akože v tom, že ahojteé, že som tu.“

„Rys“: „Že sa tak milo pripomenieš.“

„Šakal“: „A, áno, že sa tak milo pripomeniem, Rys, ahoj.“

„Rys“: „Ahoj Šakal. Ja som Rys, ty si Šakal, ale samozrejme je tu s nami aj Vlč.“

„Vlč“: „Auuu, pekný večer.“

„Rys“: „Pekný večer, Vlč. Páni, týždeň sa s týždňom snúbil a po týždňovej prestávke, po dvoch týždňoch sa opätovne prihovráame našim milým poslucháčom. Prijemný dobrý večer aj vám všetkým, ktorí ladíte frekvencie rádia Frontinus, nastal čas na reláciu *Nočný vír*, satira, subjektívne názory, objektívne pohľady na veci, uh.“

„Šakal“: „Veľa, veľa kritiky.“

„Rys“: „Veľa, veľa kritiky.“

„Šakal“: „Rozhovory.“

„Rys“: „Úvahy.“

„Šakal“: „Vylievanie srdiečok.“

„Rys“: „Úvahy a v podstate pravda povedaná na rovinu bez možno nejakej cenzúry, alebo tá pravda povedaná tvrdo, ale tak ako je, bez toho, že teda ako by sme povedali, nedávame ani my sami sebe a ani my vám ružové okuliare a tak ako to je, tak to pomenujeme, však Vlč. Ty si na to špecialista?“

„Vlč“: „Ja áno, vrrr, áno.“

„Rys“: „No, uhm, dáme nejaký rozbeh alebo ideme rovno na témy?“

„Šakal“: „Pome si pokecať chvíľu, len tak nezáväzne.“

„Rys“: „Nezávisle len tak, nie, len tak nezáväzne pokecáme... pri bare.“

„Šakal“: „Chlapci, po trištvrte roku... som dneska na seba obliekol futbalovú výstroj.“

moderátor nazývajúci sa „Rys“: „Gratulujem.“

„Šakal“: „No počkaj..., počkaj.“

„Rys“: „A skončilo to?“

„Šakal“: „No rozbitý som jak lego, boli bol pre celý človek, ale vieš, to je vec, ktorú musíš milovať, lebo proste inak by si to nerobil a ja to stále tvrdím, že tento šport nehrá nikto, kto má mentálne zdravie úplne v poriadku.“ (smiech)

„Rys“: „To je asi pravda.“

„Šakal“: „No ale podme k tej výstroji a dal som si na seba tie chrániče. Kedysi, no minulý rok cez sezónu, čiže trištvrte roka naspäť, e, keď som obliekal tú výstroj, tak som zapínal tie pásiky, tam máš také pásiky, čo zapínaš pod ramenami, no a zapínal som tie pásiky chlapci, podržte sa na druhú a tretiu dierku. A dajte tip, že na koľkú dierku som ich zapol dneska?“

„Rys“: „Koľko má dierok celkovo?“

„Šakal“: „Veľa.“

„Rys“: „Dobre, tak keď si dával bežne na 2, 3 dierku, tak podľa mňa, dal si na siedmu.“

„Šakal“: „Vlk?“

„Vlk“: „Ja neviem, ja neviem, osma?“

„Šakal“: „Veľa chlapani veľa..., tam ešte nie som, na šiestu dierku.“

„Rys“: „Bol som bližšie.“

„Šakal“: „Na šiestu dierku, čiže a reálne som zistil, že sakra tých 40 kíl robí nejaký rozdiel.“

„Rys“: „Robí, robí tak chvalabohu, že si si nemusel kupovať komplet novú výstroj, lebo to by išlo viacej do peňazí a ešte dobre že je tam viacej tých dierok!“

„Šakal“: „Vieš že je fajn, že ja mám rád oversize oblečenie, lebo inak by som musel šatník vymieňať, hehe, to že, že tepláky mi padajú, pretože aj keď ich stiahnem úplne na maximum, tak stále sú veľké. Mikiny mám na sebe ako pytlík od odpadkov a... ha“

„Rys“: „Aj to tričko odo mňa máš na sebe, jak vrece...“

„Šakal“: „A podobne je.“

„Rys“: „Chicago Bears.“

„Šakal“: „Čiže áno keby, keby nemám rád oversize oblečenie, tak asi mám problém a asi by som musel meniť šatník.“

„Rys“: „No páni, ja neviem, čím to je, ako viem, zhruba, však viem si to vysvetliť hm, fyziologicky, ale keď už sme pri tej váhe a pri tom uberaní, naberaní váhy. Ja si držím, ja som bol pred týždňom vo wellnesse, v saune a, é, v Bratislave, v Bratislave Šakal, nie nerozhorčuj sa, že som ti nezavolať.“

„Šakal“: „No rozhorčujem sa, hahahaha.“

„Rys“: „Nie neboj sa, do Rajeckých pôjdem, a to nebude mať súkromné veci riešiť v étery. čo som chcel povedať bol som v saune a keď som odchádzal tak som si všimol pri skrinkách váhu. Tak však čo dá za to na človeka aby sa postavil. Postavil som sa na váhu a, é, ja si uvedomujem, že ja už 8 rokov si držím tú istú váhu 2 kilá hore-dole hej?“

„Šakal“: „To je taká bežná vec, Lebo reálne si zober že...“

„Rys“: „Ale pa..., ale ten paradox ma nechaj dopovedať..., že ja každé leto si kupujem kraťasy pomaly o číslo väčšie a popritom nejde mi to, akože košeľe sú mi fit a tak ďalej, nejde mi to až tak do brucha. Jasné uberá sa mi sval, priberá mi tuk, ja si to fyziologicky akože vysvetliť viem. Teraz som sa napríklad presťahoval bývam na piatom poschodí bez výťahu hore dole, áno, tak urobí to niečo, mám viacej už po tých dvoch mesiacoch aj nohy, vieš, vidím tie lýtka, že sú vymakanejšie, keď päťkrát ideš za deň hore na to piate poschodie, ale, ale furt si držím tých 73 až 75, osem rokov vkuse.“

„Šakal“: „Pozri, ja som osem rokov dozadu mal 108 kíľ. Potom som si našiel priateľku, ktorá bola skvelá kuchárka, jej mama ešte lepšia kuchárka. Čiže váha tak nejak išla hore. A najhoršie, našiel som porovnanie fotiek, reálne rok 2015, rok 2016. Ja som chlapani za 1 rok zostarol o 20 rokov. Mne vypadali vlasy a narástlo mi také brucho, že dovidenia. Reálne som za rok o 20 zostarol.“

„Rys“: „Uhm, akože tak ti poviem že...“

„Šakal“: „Ale počkaj, nechaj ma dokončiť.“

„Rys“: „My sme sa v 2016 tom spoznali a to si bol veľiký.“

„Šakal“: „Áno, to som aj teraz, ale už iným spôsobom, ale vypracoval som sa na takú váhu zo 108 kíľ za 7 rokov na 153 kíľ živej váhy. A momentálne som najbližšie váhe, ktorú som mal pred tými ôsmymi rokmi, deviatimi, to je jedno. Mal som vravím 108 a momentálne aktuálna váha je chlapani nejaký 117 kíľ.“

„Rys“: „Zaplaťpánboh.“

„Šakal“: „Už to bolo moóc, akože už sa cítim omnoho lepšie takto, chcem ísť ešte niečo dole. Ale cítim sa omnoho lepšie už takto a hlavne nefučím, keď sa postavím z postele, alebo si zaväzujem šnúrky. A moji spoluhráči sa smiali...“

„Rys“: „A ježiš napadla, napadla mi stra..., strašne čierny humor.“

„Šakal“: „Môj, moji spoluhráči sa smiali, akože už to môžem povedať, už je po desiatej, že či si vidím pipík cez brucho.“

„Rys“: „To som chcel akurát povedať, že u..., už nemusíš urobiť mostík, keď Ťa chce frajerka vyfajčiť.“

„Šakal“: „A a ja som, ja som presne, akože presne som sa nad tým za..., lebo bol som presvedčený o tom, že jasné že vidím si ho nie? Raz som to skúsil, te... ten postup, ktorý mi opísali a zistil som, že ho

nevidím.“

„Rys“: „Aký je postup, že si ho vidieť?“

„Šakal“: „No postavíš sa, úplne sa vyrovnáš.“

„Rys“: „Počkaj sekundu, idem na to, zodvihnem si mikrofón staviam, ako ja si ho uvidím hej? Lebo ja nemám zasa nejaké veľké bruško.“

„Šakal“: „Ale ani pipík.“

(smiech)

„Rys“: „Hej ty vieš, ty vieš trt makový o tom aký ja mám, akého ja mám, malého rysíka medzi nohami.“

„Šakal“: „Vy..., vy..., vystreš sa a teraz proste bez toho, aby si zohol hlavu v krku, iba proste oči hodíš do dola.“

„Rys“: „No dobre, ale to nie je podľa mňa možné na margo toho..., že je človek vysoký.“

„Šakal“: „Je... je“

„Rys“: „Rámuješ to tu?“

„Šakal“: „Pozri.“

„Vlk“: „Bitka.“

„Šakal“: „Stojíš, hej? A bez toho, aby si sa predklonil spravíš proste toto, tak.“

„Rys“: „Jáj, bez toho aby som sa predklonil, ja že nie, iba že držím vodorovne hlavu a oči dole.“

„Šakal“: „Nie, nie nie.“

„Rys“: „No.“

„Šakal“: „No a ja som to spravila a vravím že fúha, že problém nevidím ho, haha takže, už...“

„Rys“: „Gašpárek je až za kopcem.“

Šakal“: „Už momentálne ho vidím, hehehe, u, už som spokojný, hehe.“

„Rys“: „Aj tak tam moc nenávidíš, hhh.“

„Šakal“: „Pozri sa, to nie je podstatné, to nebudeme rozoberať.“

„Rys“: „Ale páni, podme, ale už podme teda o tej možno neformálnej diskusii, že stále neformálne pokračujeme, ale podme naplňať formát, formát našich týchto troch nočných zvieratiek.“

„Šakal“: „Začneme vieš čím? Povedzte mi chlapci, čo vám chýba a už sa to nepredáva.“

„Rys“: „Čo nám chýba už sa to nepredáva? No nepredávalo sa to. Chýbajú mi tu mladomanželské pôžičky za socializmu, čo boli.“

„Šakal“: „Mm, myslím sladkosti alebo takéto veci.“

„Rys“: „Okej, neviem, či sa stále vyrábajú také tie to boli také randy. Neviem či to Pedro vyrábalo alebo Pez, také cukríky, PEZ s sa to volalo.“

„Šakal“: „Pez robia...“

„Šakal“: „No áno...“

„Rys“: „To bolo a to si mal takú postavičku, že ja neviem si mal Bugs Bunnyho alebo nejakú Scooby doo?“

„Šakal“: „Pez funguje stále.“

„Rys“: „Áno a otvoríš to a z toho ti vybehol ten cukrík.“

„Šakal“: „Áno, áno Pez funguje stále?“

„Rys“: „To neviem, to funguje. Viete čo neviem či ešte existujú tie také tie sušienky, bože ddddd.“

„Šakal“: „Diskito?“

„Rys“: „Dí, diski...“

„Šakal“: „... ty hviezdičky?“

„Rys“: „Áno, áno.“

„Šakal“: „No tak to nie!“

„Rys“: „Tak to mi chýba určite, aj keď ja sa teda sladkému, slanému vyhýbam komunistické chrumky papáme aj teraz zaplať pánboh za ne.“

„Šakal“: „No, no to je presne tam to čo ma inšpirovalo na túto otázku, pretože komunistické chrumky sa robia 50 rokov a furt sú tie najlepšie.“

„Rys“: „Vieš čo, kedysi aj za socializmu boli...“

„Šakal“: „Nitrianske.“

„Rys“: „...za socializmu boli také vtedy, keď sme tu nemali fantu a kokakolu a...“

„Šakal“: „To ty ako môžeš vedieť?“

„Rys“: „Tak tak za socializmu bola, ešte sa mi zdá, že v 90 rokoch bola taká uh malinovka. Uh doteraz niečo podobné to vyrábajú v Rakúsku.... sa mi zdá...“

„Šakal“: „Krachelky.“

„Rys“: „...že áno, áno a bolo to aj oranžové neviem.“

„Šakal“: „Krachelky robia stále.“

„Šakal“: „Krachelky vieš kúpiť v Metre.“

„Rys“: „Počkej, nie, nemyslíme to isté, už sa to nevyrába, lebo minule som sa rozprával a už sa to nevyrába, Krachel?“

„Šakal“: „Krachelky kúpiš stále, majú malinové, kiwi, pomaranč a tonik.“

„Šakal“: „A viem to podľa toho...“

„Rys“: „Ako sa to píše?“

„Šakal“: „Viem to podľa toho..., Krachelky. Viem to podľa toho, že kamarát rozbehol, uh, rozbehol obchod a krčmu, alebo nieže rozbehol, prebral a práve Krachelky do tej krčmy dováža a vozí tam kolovú, malinovú, pomarančovú, kiwi a tonik.“

„Rys“: „Ok.“

„Šakal“: „Čiže Krachelky stále existujú. Nie sú, nie sú možno tak skvelé, ako boli, ale Krachelky existujú a no daj čo ďalej?“

„Rys“: „Chýbajú mi spotrebiče, ktoré keď si si kúpil, vrátim sa opäť do socializmu. Kúpil si si spotrebič práčku a vydržala ti celý život. Vy ste ako si mladomanželia kúpili práčku a, a prali ste ešte vašim vnúcatám na tom handry cez víkend, keď u vás boli, koncom 90 rokov. Tá doba sa zmenila tak, že sami sme teraz s Vlkom zabezpečovali nejaké nové technické zariadenie do rádia, však Vlčok?“

„Vlk“: „Ja, ja neviem o ničom.“

„Šakal“: „No tak.“

„Vlk“: „Asi to nebolo so mnou.“

(smiech)

„Rys“: „A človek si myslí, že kúpi si kamerku, že chce začať streamovať. Vieš to je jedno, či z domu alebo z roboty, to je jedno, proste chceš robiť nejaký stream, nejakú streamovaciu platformu. Kúpiš si kameru, nainštaluješ si softvér do počítača, myslíš si, že to je všetko kúpiť si nejaký káblik, dva ku tomu nejaký mikrofón potom zistíš, že ku kamere potrebuješ prevodník, ku tomu prevodníku potrebuješ, ku tomu potrebuješ streamdeck, ku tomu potrebuješ uh, hub na usb-čka, taký nejaký zosilovač na usb-čka, potom ku tomu potrebuješ hento. Potom statív, potom hento, tamto a z toho, čo si ty pôvodne rátal, kúpiš si statív, kameru, kábel, nainštalujem alebo zaplatím si nejaký softvér do, do počítaču na to streamovanie. Výjde ma to ja neviem, poviem príklad, ten základný kapitál na 700 - 800 €. Skončíš na 3000, pretože už sú tie veci a technika nastavená tak, že ty ku jednej kamere potrebuješ ďalších päť prístrojov na to, aby ti to fungovalo. To isté aj so spotrebičmi, je to nadstavené tak, aby sa ti to do päť rokov pokazilo... a aby si si to kúpil.“

„Šakal“: „Aj telefóny, aj telefóny. Ale dobre, pokračuje, k tomu ešte v tejto téme? Ja ti potom poviem na to aj svoj pohľad chce počuť aj Vlkov názor na to a ak máš ešte teda niečo, čo ti chýba z týchto potravín, ja mám asi, asi, asi štyri by som našiel, ale skús dať ty, Vlk.“

„Vlk“: „Tie veci, hej? Hm, no. Asi tri ma tak rýchlo...“

„Šakal“: „Daj.“

„Vlk“: „Na to čo spomínal Rys. Kvalita výroby, kvalita výstupnej kontroly i keď, i keď i... to boli medzery, ale rozhodne to nebola taká tragédia, ako je to dnes. No to by som vlastne mohol splitnúť asi do všetkých troch. Strava, kvalita potravín, z jednotlivých uh, nie že samotný výrobok hotový, ale tie samotné zložky..., hm, tie zložky.“

„Šakal“: „Jasné.“

„Rys“: „Bez éčiek, bez konc...“

„Vlk“: „Celkovo odkiaľ je pôvod hej a takéto a tá tretia, no to sa, to sa týka tiež tej, tej výstupnej kontroly.“

„Šakal“: „Hm, hm, hm. Na tú kontrolu vám poviem to, že keď si spomínal tie spotrebiče, tak si spomeň, každý z nás mal u babky doma obrovskú ťažkú skriňu.“

„Rys“: „Ktorá sa volala sekretár.“

„Šakal“: „Alebo proste bars žiaka skriňa, almara, ktorou ste štyria nepohli, lebo bola proste tak ťažká, ale tie skrine presne, babka, ja som ju, my sme si ju kúpili po svadbe a babka, kedy ste sa brali? A 60 rokov dozadu. Vieš, a tá skriňa furt drží, kúp si teraz niekde v nemenovaných obchodoch...“

„Vlk“: „Ale ja ťa preruším, skús takú skriňu pustiť z balkóna na zem.“

„Šakal“: „Nerozbije sa.“

„Vlk“: „Hm, ona nie. Ale to, čo je pod ňou, he.“

„Šakal“: „Áno ale skús zobrať dvoch kamarátov a odnesť tú skriňu.“

„Vlk“: „Ďakujem pekne, zažil som, nechcem.“

„Šakal“: „No a teraz si zober, ty skryte proste drevotriesky a toto, ale chlapi konkrétne veci. Mne napadli štyri schválne, koľko budete z toho poznať? Prvé, čo by som si riadne dal, je čokoláda Barila, viete čo to bolo?“

„Rys“: „Ale veď ona stále existuje.“

„Šakal“: „Barilu vyrábajú?“

„Rys“: „Barilu vyrábajú, pretože bol som aj pred pár dňami v Lidli a známy, ktorý bol tam, lebo sme sa tam náhodne stretli, ju akurát hľadal že Barillu, lebo že minule ju videl v Lidli, ale akurát bola vypredaná.“

„Šakal“: „Normálne Barilu ara..., čokoládu s arašidmi?“

„Rys“: „Áno, áno orieškovú.“

„Šakal“: „Ešte žltý obal? Normálne robia Barilu? Tak to som odpadol.“

„Vlk“: „Aj Pez, aj Pez sa robí ešte stále.“

„Šakal“: „No dobre, druhá vec, chlapi je, bola to diabetická tyčinka a volala sa Veronika.“

„Vlk“: „Nerobili to náhodou pečivárne Liptovský Hrádok?“

„Rys“: „Tam ako detva a toto, či Deva?“

„Vlk“: „Nie, nie, nie, oni nerobia.“

„Šakal“: „Môže byť.“

„Vlk“: „Lebo oni stále vyrábajú takéto diabetické veci.“

„Šakal“: „To bola, to bola. Jak to povedať to boli také guľičky zdola zaliate čokoládou a boli v tom celé lieskové oriešky. Však skús si vygoogliť Vlk, volá sa to, normálne daj, že diabetická tyčinka Veronika. Tretia vec čo je...“

„Rys“: „O, hádaj na trikrát, kto má Veroniku rád.“

„Šakal“: „...sú Vlnky, chlapi.“

„Rys“: „Vlnky, áno.“

„Šakal“: „Vlnky, Vlnky mi strašne moc chýbajú, Vlnky boli úplne perfektná vec...“

„Vlk“: „Pravda, pravda.“

„Šakal“: „... proste úplne úžasná... a štvrtá, čo mi napadla včera a neviem ukojiť svoju túžbu proste to niekde zohnať, sú také tie banánov-čokoládové lízatka. Také žltohnedé.“

„Rys“: „No vyzeralo to jak žirafa, jak keby tam zo žirafy urobili.“

„Šakal“: „Vlíčko, tak keď nevieš, tak si dal normálnej, že banánovo čokoládové lízatko.“

„Rys“: „Na Metre to nájde, na Metro stránke.“

„Šakal“: „To sú...“

„Vlk“: „Počkaj, pozerám tu Vero...“

„Rys“: „Počúvaj, to musí chutiť hnusne, ale...“

„Šakal“: „To je úplne perfektné, ty si to nikdy nemal?“

„Rys“: „Lebo banán v čokoláde, keď máš klasický...“

„Šakal“: „Nikdy si to nemal?“

„Rys“: „Nie..., ani ja som nebol lízatkový, ja som nikdy nebol na sladké.“

„Šakal“: „Ani to kolové lízatko také gulaté?“

„Rys“: „Kolové lízatko mal asi každý, lebo kolové lízatko vyrába každý, aj tie srdiečka sú kolové.“

„Šakal“: „A také jahodové zabalené, jak jahoda?“

„Rys“: „Nie.“

„Šakal“: „No, lebo to je séria lízatok to sú tri druhy a sú presne tieto tri. No a ďalšia vec, čo mi ešte napadla je, že „Tang.“

„Rys“: „Tang?“

„Šakal“: „No áno. Nápoj Tang.“

„Rys“: „Tang.“

„Šakal“: „Ty si nikdy nešiel si Tang?“

„Rys“: „Počkaj, ja si musím pozrieť lebo ja.“

„Šakal“: „Blázen. Však to sa jedlo normálne z ruky, si si našetril 30 centov a ste si to sypali na ruku a izovali ste si ruky.“

„Rys“: „Ježiší, ty myslíš tú šumienku?“

„Šakal“: „No hej, Tang.“

„Rys“: „Hej.“

„Šakal“: „Nápoj Tang.“

„Rys“: „Áno, no však to šumienka klasická komunistická, stále sa predáva.“

„Šakal“: „Nepredáva.“

„Rys“: „No tento Tang nie, ale..“

„Šakal“: „Tang nie, no a rozmyšľam ešte, že čo ja viem, čo bolo také, že na čom sme si riadne ulietavali a už to nerobia, alebo na čom som si tak ja ulietaval riadne.“

„Rys“: „Je toho rozhodne veľa, je toho..., je toho...“

„Šakal“: „Ale veď toto..., toto môžeme brať...“

„Rys“: „...môžeme, ale hovorím, že toto sú množstvá vecí, ktoré, ktoré boli, nebudú... sú už iba zahraničí.“

„Šakal“: „Áno... ale toto, toto m..., môžeme brať reálne ako tému, keď si zobereš.“

„Rys“: „Veď jasné. Mne, mne napríklad chýbajú, ak teda môžeme sklznúť aj do, do roviny, ktorá, ktorá je 18 plus, to sú Black Devilky, napríklad..., cigarety Black Devil, ktoré pozor, už ich nezohnáš, ani v Amerike ich neviem zohnať, ani vo Švajčiarsku, nikde. Počúvaj ma, celý Švajc som prešiel, celú Ameriku som prešiel, všade hľadám Black Devilky a pamätáš si, my dvaja sme spolu Black Devilky fajčili na Kunovskej priehrade.“

„Šakal“: „Ja som zbožňoval si po Black Devilkach oliznúť pery.“

„Rys“: „Lebo boli ako čokoláda.“

„Šakal“: „Ale ja som tie vanilkové ľúbil.“

„Rys“: „Ja som čokoládové ľúbil.“

„Šakal“: „Ty hej, po Black Devilkach som si rád olizoval pery, hej to je pravda.“

„Rys“: „To bol proste, to boli ochutené, kto nevie alebo pre nefajčiarov. Neviem či pôvodom švajčiarske lebo americké..., neviem.“

„Šakal“: „To neviem, to kaš..., to není podstatné.“

„Rys“: „Black Devilky boli cigarety, ktoré mali čierny papierik. To znamená že nevyzerali ani ako cigary, boli mierne hrubšie, ale nie úplne, mali, boli ochutené, mali vanilkové..., jahodové.“

„Šakal“: „Čokoládové, čokoládové, nie malinové...“

„Rys“: „Malinové no, ja, niečo červené mali. A uh, proste to bolo fajčenie že radosť fajčiť. Naozaj, že nebolo to pukacie, bolo to napustené, že nepodali ste si žiadnu chemikáliu do toho a naozaj...“

„Šakal“: „Tak chemikália to bola ale, he, preto ich zakázali.“

„Rys“: „Teraz akurát, no schválne idem akurát to googlit, že, že kde majú pôvod Black Devilky.“

„Vlk“: „Ja som tú Veroniku našiel, ale ono to vyzerá že to Če..., Če..., Česko vyrábalo.“

„Rys“: „Prosím pekne Nizozemsko.“

„Šakal“: „Neviem, ale hentá doboška, chlapani na to, že to bola diabetická, ja som tak skvelú sladkosť dlho nejedol a kupoval som si ju pravidelne.“

„Rys“: „Počúvaj, vyskúšajte, poznáte ten jogurt? E, ja som nedal umiestnenie reklamných produktov, e, uh, Monte jogurt poznáte?“

„Šakal“: „Ježišmária.“

„Vlk“: „V tejto relácii boli umiestnené reklamné produkty, hh.“

„Rys“: „No, Monte začalo teraz vyrábať ten klasický Monte jogurt, ale gluten free, teda bez la..., bez lepku a mínus 30 percent cukru. A chutí mi oveľa viac ako ten originál. Je to, nie je to presladené, je to jemné je to, je to lahodné.“

„Šakal“: „Chlapani ja som minule, minule som skúsil kúpiť bezlaktózový encián.“

„Rys“: „Okej, to som ešte nemal a výsledok?“

„Vlk“: „Nula bodov.“

„Šakal“: „Nie je práveže... akože tiež som bol z toho prekvapený, že proste odstrániš hlavnú zložku toho syru, ale akože fakt bol dobrý.“

„Rys“: „Okej.“

„Šakal“: „Fakt bol dobrý ten encián.“

„Rys“: „A zistil som tie Black Devilky, Nizozemsko, teda Holandsko. Z Holandska sú pôvodom Black Devilky, to znamená, že v Holandsku som nebol už nejaký ten piatok. To znamená, že dáme tripík, hee.“

„Šakal“: „Z Turecka do Holandska, hahaa?“

„Rys“: „Z Turecka do Holandska pôjdeme. Z Gruzínska pôjdeme do Holandska.“

„Šakal“: „Keď už sme pri tých cigaretách, tak ja som kedysi fajčil Parker & Simpson, čierne a oni mali ako jediné na trhu mali takú krabičku, že si to v strede stlačil a oni ti vyskočili.“

„Rys“: „Aha. Vieš aká, vieš, aká bola tvoja prvá cigareta? Keď už sme pri tom.“

„Šakal“: „Červené L&Mky.“

„Rys“: „Ok, tak to si začal na celkom ostrom.“

„Vlk“: „Modré Moonky.“

„Rys“: „Okej a ja som...“

„Vlk“: „Pamätáš si značku Moon?“

„Rys“: „Nie vtedy sa... ono.“

„Vlk“: „... sa predávali tie desať, desaťobalové...“

Šakal“: „To viem, že existovali, ale v čase, keď ich ešte predávali, som ešte nepaktoval s touto hnusnou závislosťou.“

„Rys“: „Ja som začal fajčiť, keď boli vtedy veľmi v móde a bolo to iba zopár rokov, ak si pamätáte chalani Marlborcky dvojpukačky.“

„Šakal“: „Áno.“

„Rys“: „Ľad a mint.“

„Šakal“: „Áno, áno.“

„Rys“: „Moja prvá cigareta bola na nejakom basketbalovom ihrisku v Považskej Bystrici... akože úplne od veci niekde ako je Rozkvet, pod Rozkvetom.“

„Šakal“: „Ale v Považskej Bystrici o, okrem Rozkvetu nič iné nie je.“

„Rys“: „Železničná stanica a most, ktorý má titul stavba roka, hahaaaa.“

„Šakal“: „Okej, okej.“

„Rys“: „A hm. A v podstate už nič, tiež tam majú výtlky, ahhh. Ale čo som chcel povedať to bola moja prvá cigareta a rovno som si pukol aj jedno, aj druhé. Človek by nepovedal ani, že fajčí tabak, lebo cíti tam ten ľad, to to chladivé kvázi a ten mint. To boli cigarety, ktoré sa potom časom aj prestali vyrábať a ja som mal potom dilemu, že čo musím začať fajčiť. A vtedy akurát Marlborcky ako alternatívu vymysleli Marlborcky slimky pukačky. A tie boli vtedy ešte drahšie ako Davidoffky a tie už v tom čase stáli. Nevieť či štyri eurá a ja som sa pohoršoval, že... lebo roky tie cigarety mali nejakých 10 rokov zhruba rovnaké ceny.“

Šakal“: „Ne, nes, nestáli toľko, pretože by stáli teraz 7 € napríklad.“

„Rys“: „Oni sa už nevyrábajú.“

„Šakal“: „A, ale myslím Davidoff ako značku všeobecne.“

„Rys“: „Ja hovorím, že boli drahšie ako Davidoffky vtedy, to boli Marlborcky slimky, pukačky.“

„Šakal“: „Uhm...“

„Rys“: „... a boli vtedy už drahšie ako Davidoffky, to boli vtedy neviem či najdrahšie cigarety na trhu.“

„Šakal“: „Do..., dobre ale isto nie štyri eurá, pretože...“

„Rys“: „Tak bol to rok 2000, keď ja som začal fajčiť v roku 2000... neviem koľko...“

„Šakal“: „Ja si, ja si ja si pamätám, keď som ešte žlté ťavy kupoval že za 2, 80 a keď som, keď som...“

„Rys“: „Ja si pamätám Marsky za 2, 90.“

„Šakal“: „Ja si L&Mky pamätám za 2, 30.“

„Rys“: „Uh, ja vtedy som ja ešte nefajčil. Ja si pamätám, keď som to potreboval..., som prešiel na marsky a s kým som prešiel na Marsky, no však povedz Šakal, s kým som prešiel na Marsky?“

„Šakal“: „Neviem s nejakým tvojím divným kamarátom.“

„Rys“: „Aha, asi s tebou, a haha marsky sme vtedy kupovali za 3 eurá, 2, 90 boli krátke.“

„Šakal“: „Bože, ako som to ja neznášal tie mäkké obaly a...“

„Rys“: „... ale tie Marsky sme cez to všetko milovali.“

„Šakal“: „A hla..., hlavne sme hulili vtedy ty maličké.“

Rys“: „No krátke, krátke..., robotnícke áno, áno.“

„Šakal“: „Kokos s Marskami mám takú príhodu strašnú ešte z Nitry? Boli sme aj intráku. Strašná párty samozrejme a mne ostala jedna jediná a posledná Marska. Na ráno som sa zobudil a vravím že kokos strašne by som si zapálil. Tak som vyšiel na balkón. Počúvaj, našiel som na balkóne jednu tú Marsku v tom obale a teraz si zober ten príbeh, že dobre, tak som si tak chytil tak obal a som si tak vyšperkol tú cigaretu.“

„Rys“: „Ten špačok?“

„Šakal“: „Nie normálne cigaretu a vyšperkol som si tú cigaretu z toho obalu a tá cigareta jak vyletela, tak spravila oblúk a drisla mi z balkóna a ja som býval na intráku na piatom poschodí.“

„Rys“: „Hahahaha.“

„Šakal“: „Takže vlastne som ostal smutný a namiesto toho aby som celý deň odpočíval, lebo som bol spoločensky unavený...“

„Rys“: „Hahahahaha.“

„Šakal“: „Som sa, som sa musel obliecť a ísť si kúpiť cigarety, hehehe.“

„Rys“: „Áno, áno, nadzinganý jak dog a ísť do najbližšej večierky alebo do nejakej trafiky do pajzlu.“

„Šakal“: „Intrák v Nitre stál vedľa herne, čiže to bola veľká, e, čiže veľká výhoda.“

„Rys“: „Takže tam si sa naučil hrať Mozarta, hahahaha. Akože áno, áno, veľa vecí... Ešte sa vrátíme ku tej ku tej nosnej téme tejto rozvetvenej, príjemnej a plodnej debaty, že áno, veľa vecí sa už nevyrába. Ako hovorím, napríklad cigareta, na ktorej som sa ja naučil fajčiť sa už nevyrába Moja druhá cigareta, ktoré som si potom začal aktívne kupovať, sa už nevyrábajú.“

„Šakal“: „...Black devilky.“

„Rys“: „Black devilky boli to už boli moje, neviem koľkátá značka, ale Black devilky je veľký, to bol vlastne leto 2016 alebo 17, čo sme ich spolu duchčili.“

„Šakal“: „To nam ich vtedy Tessa Majtánová ešte doniesla.“

„Rys“: „Nie Tessa, ale mala ich aj Red Hedka..., aj Red Hedka doniesla Black devilky..., Nina.“

„Šakal“: „Ale ja si pamätám jeden rok, keď mi Tessa Majtánová, ona si kupovala...“

„Rys“: „Prosím ťa, skús najprv prehltnúť.“

„Šakal“: „Sorry.“

„Vlk“: „Je to neslušné.“

„Šakal“: „Ok.“

„Vlk“: „Ok.“

„Rys“: „Ani sa nevyplúva, len za prehíta, hahahhh.“

„Šakal“: „Tessa, ja mám niekde aj tú fotku. Normálne Tessa vtedy kupovala 5 alebo 6 balíkov Cameliiek žltých a rovnaký počet Black Devilliek čokoládových a niesla ich vtedy na Kunovskú priehradu, čiže toto ja mám takúto spomienku s týmto.“

„Rys“: „Na Kunovskej priehrade v prírode, to bolo síce na Oravskej, ale majster N to spieval. Neviem či si pamätáte cédečka majstra N. Preboha tri v živote vydal.“

Šakal“: „Sme starší ako ty, my sme vyrastali na majstrovi N.“

„Rys“: „No veď áno, ale on potom začal robiť cédečka urobil tri a ja mám všetky tri doma.“

„Šakal“: „Ja som napríklad vyrastal aj na Anderovi z Košíc.“

„Rys“: „Ander z Košíc, áno, áno, áno...“

„Vlk“: „Mám to doma ešte.“

„Šakal“: „A Peter Nagy a deti.“

„Rys“: „Peter, áno, áno...“

„Vlk“: „Toto mi nikdy nechutilo. Ja mám voči Petovi Na..., Nagyovi veľké výhrady.“

„Rys“: „To viem, ty máš averziu na neho podľa mňa úplne.“

„Šakal“: „Dobre, pome a keď už toto rozoberáme, čo tak rozprávky? Porovnajte rozprávky v minulosti a dnes?“

„Rys“: „E, rozprávky v minulosti a dnes. Jediné čo ma...“

„Šakal“: „Chlapci, ja som si minule na Youtube som našiel normálne, hovorí vám niečo rozprávka Jurošík.“

„Vlk“: „Áno.“

„Rys“: „Uhm.“

„Šakal“: „Tak normálne som našiel zoznam všetkých epizód Jurošíka na Youtube a ja čo ide mať pomaly tridsať, tak som kukal Jurošíka na Youtube a stále som sa na tom zasmial.“

„Rys“: „No gratulujem.“

„Šakal“: „No ale nie, tým chcem proste povedať to, že... minule proste po dlhej dobe som zapol telku a zrovna dávali Večernička alebo Macha a Šebestovú som minule našiel.“

„Rys“: „Ježiš áno,“

„Šakal“: „... a kukal som na to, lebo proste tie rozprávky sú furt kvalitné.“

„Rys“: „Áno“

„Šakal“: „Napríklad by som si riadne pozrel...“

„Rys“: „Krtečka v kalhotkách.“

„Šakal“: „Nie, aj.“

„Rys“: „Vlk a zajac?“

„Šakal“: „No tak Nu pagadi je veľká vec, normálne mi napadla, by som si riadne pozrel, Maxipsa Fika.“

„Rys“: „Maxipes Fík..., jak sa volali tí klobučníci taký zajaci v klobúku lietali?“

„Šakal“: „Však Bob a Bobek.“

„Rys“: „Títo boli výborní.“

„Šakal“: „Bob a Bobek a ten ich kúzelník bol...“

„Rys“: „No tiež dáký vagabund, haha a potom ešte boli, toto boli dvaja a potom boli dvaja takí v klobúčiku s valaškami Maťko, Kubko.“

„Šakal“: „Maťko, Kubko... potom bol Lolek a Bolek.“

„Rys“: „Lolek a Bolek, tých som myslel, to boli tiež takí trtkoši.“

„Šakal“: „Potom bol Maťko a Klinček, to bol trpaslík a slimák.“

„Rys“: „Tak to neviem, to som už nevidel.“

„Šakal“: „Potom bola Maková panenka a motýľ Emanuel napríklad.“

„Rys“: „Vôbec.“

„Šakal“: „Truhlík a Ferdo Mravec.“

„Rys“: „Ferdo, Ferdo Mravec, ja som čítal teda diplomovú prácu o 70... o pohlaví Ferda Mravca, to sme videli.“

„Šakal“: „Rákosníček... nie Rákostiček ti nič nehovorí. Hm, čo ešte, Rumcajs a Manka.“

„Rys“: „Manka..., manka.“

„Šakal“: „Manka.“

„Rys“: „Manka, he.“

„Šakal“: „Ale ona sa reálne volala manka, ty idiot.“

„Rys“: „Moja manka teraz počúva. Mami, čau.“

„Šakal“: „Rumcajsa si zažil, keď chodil strieľať žaludy?“

„Rys“: „Hahaha, prosím ťa, zmeňme tému, ne.“

„Šakal“: „Nie ale ved' on reálne nosil takú banbitku.“

„Rys“: „Áno viem a strieľal žalude.“

„Šakal“: „A strieľal žalude z nej.“

„Rys“: „No však dobre.“

„Šakal“: „Alebo čo ešte...“

„Rys“: „... rozprávky.“

„Šakal“: „Čo ešte bola proste taká...?“

„Rys“: „Ja som potom dosť išiel, potom neskôr aj na tých zahraničných rozprávkach.“

„Šakal“: „Máša a medveď.“

„Rys“: „Máša a medveď áno, však aj Vlk a zajac ak chceme ísť do, na, na ďalekú Sibír.“

„Šakal“: „Nu...Nu, nu pagadi.“

„Rys“: „Nu pagadi.“

„Vlk“: „Nu pagadi, zajčik.“

„Rys“: „Hehehe.“
 „Šakal“: „A ale čo takto taká tá maďarská rodina?“
 „Rys“: „Ježiši títo, viem, viem utekali, jak sa volajú, mami.“
 „Vlk“: „Ale ty si utekal, ty.“
 „Rys“: „A utekali.“
 Šakal“: „Ty si utekal.“
 „Rys“: „Utekali.“
 „Šakal“: „... vo vesmíre.“
 „Vlk“: „Áno, že ja som sa nevydala za...“
 „Šakal“: „Áno.“
 „Rys“: „Bože, ako sa t...“
 „Šakal“: „Za, za Gejzu nejakého.“
 „Rys“: „Maďarská...“
 „Vlk“: „Gejzu Hušťáábela...“
 „Rys“: „... maďarská už.“
 „Vlk“: „... alebo tak nejako to bolo.“
 Rys“: „Sa počká no...“
 „Šakal“: „Mám jak sa oni volali? Po česky sú to Smolíkovci.“
 „Rys“: „Po slovensky majú, Miazgovci...“
 Spolu: „Miazgovci!“
 „Rys“: „... áno a vie..., a vie..., viete kto mi to napísal? Manka! Hahahahaa. Áno mami, díky.“
 „Šakal“: „Že ďakujeme, pozdravujeme ...“
 „Rys“: „A máme to na cédečku a utekali tam na tom, na tej grafike akože tak som to myslel.“
 Vlk“: „A práve jeden poslucháč, Pišta Hufnágel sa to volal, áno.“
 „Rys“: „Áno, Pišta Hufnágel, áno.“
 „Šakal“: „Že ja som sa nevydala, za Pištu Hufnágela, ... áno áno, to bo... tam to boli tiež pekné rozprávky a čo ešte bolo také, akože Večerníček klasický to a Víla Amálka ešte bola.“
 „Rys“: „Víla Amálka, ty už máš tú svoju Vílu Amálku.“
 „Šakal“: „Vílu Amálku už mám svoju áno. Chlapci, a vlastne to som vám už hovoril pred dvoma týždňami alebo nehovoril?“
 „Rys“: „Čo?“
 „Šakal“: „Idem byť znova ujóo.“
 „Rys“: „Ale veď si vravel, že to nechceš medializovať.“
 „Šakal“: „Haahhaa, ale je to proste super.“
 „Rys“: „Bude druhá Víla Amálka.“
 „Šakal“: „Tomu ver, ale čo ešte bolo také, čo sme ešte tak sledovali? Vlk, zaspomínaj, zálohuj v pamäti.“
 „Vlk“: „Hm. To je kvantum vecí, hmm.“
 „Šakal“: „Film napríklad Chobotničky z druhého poschodia si pamätáš?“
 „Rys“: „Viete, inak komu, čomu som nikdy neprišiel na chuť a ktorú rozprávku som videl možno takže raz..., raz v živote že jednu časť a nikdy som tomu neprišiel na chuť a vždy, keď to bolo v telke som prepol?“
 „Šakal“: „No?“
 „Rys“: „Tí, tí, tí uh traja, uh, bastardi, tí traja, tí traja proste káčery, Káčerovo.“
 „Šakal“: „Jáj, Luj, Duj a ... Luj, Duj a...“
 „Rys“: „A áno... to som proste neznášal.“
 „Šakal“: „Jak bol ten tretí Luj, Duj...“
 „Rys“: „... a bombarduj neviem.“
 „Šakal“: „Nie, nie je chuj, nie chuj, nie.“
 „Rys“: „Hahahaha.“
 Šakal“: „Luj, Duj, ale do riti! No však veď to bol Káčer dola, nie Káčer Donald.“
 „Rys“: „Držgroš.“
 „Šakal“: „Me, me.. áno držgroš.“
 „Rys“: „Strýko Držgroš..., židák starý.“

Neidentifikovateľné zvuky

Šakal: „Počúvaš a teraz si by normálne je zas vnukol rozprávku film, ktorý si pozrem.“

„Vlk“: „Poslucháč píše, že Hui.“

Mix hlasov: „Hui, ... Hui, takže...hahaha.“

„Vlk“: „Ďakujeme poslucháčovi.“

„Šakal“: „Ďakujem ale...“

„Vlk“: „A znalý, znalý je, poslucháč.“

„Šakal“: „Ale počúvaš, ja si vieš jaký film pozrem? Mickey Mouse - Traja mušketeri...“

„Rys“: „Ježiš to vôbec...“

„Šakal“: „... chlapci, videli ste to?“

„Rys“: „... vôbec, toto ja nedávam... Mickeyho akože ja som bol osobn...“

„Šakal“: „Toto sú Chobotničky z druhého poschodia...“

„Vlk“: „Áno.“

„Šakal“: „Zelená a modrá.“

„Vlk“: „Áno, už viem.“

„Rys“: „Áno, áno, áno, ja som bol, ja som bol osobne s Mickey Mousom nebudete mi veriť, ale bol som.“

„Vlk“: „Ale ináč tieto, tieto chobotničky v tých scénach robili také veci, že ja som to zažil na párty hardoch.“

„Rys“: „Ježišimária, na tých párty hardoch?“

„Vlk“: „Na tých párty hardoch.“

„Rys“: „Ježišimária, to nemôžeme medializovať toto...“

„Vlk“: „Nie, toto nemôže ísť von, samozrejme!“

„Rys“: „... že čo konkrétne je párty hard.“

„Rys“: „To už ideme von, ale chápeme sa.“

„Vlk“: „Také veci tam boli, také scény veľmi divoké.“

„Rys“: „Ó, áno áno, bardzo smáčné.“

„Vlk“: „Hmmm.“

„Rys“: „Hmm, smáčneho. Ale čo som chcel povedať, ja som teda osobne s Mickey Mousom bol, nebudete mi veriť, ale mám s ním aj fotku v Disneylande v Paríži a uh, ešte sme sa nerozprávali, či si tipnete, aká bola moja najobľúbenejšia rozprávka. Už aj koncom 90. rokov sa kvázi točila alebo vyrábala, kreslená a nespomínali sme ju dnes.“

„Šakal“: „Flinstonovci.“

„Rys“: „Nie. Ale tu, tých som pozeral tiež. Neviem, či ste videli ten film Flinstonovcov asi 25 rokov starý.“

„Šakal“: „Viete čo som pozeral? Normálne som si našiel na internete Scooby Doo, Záhady s.r.o.“

„Rys“: „No a čo bola moja najobľúbenejšia rozprávka, keď som bol decko?“

„Šakal“: „Ale presne som si pozrel obidva tie filmy, aj ten prvý ten s tým ostrovom, aj druhé Nespútané príšery som pozeral, včera zrovna.“

„Rys“: „No, to sú filmy, ale ja si myslím kreslené rozprávky ešte z konca 90 rokov to robila Hanna-Barbera, sa mi zdá, že produkcia tam bola, uh, tie pôvodné a neviem, či to Warner Bros. robil, alebo kto, uh pozrem to to pôvodné od roku 1969 sa to natáčalo.“

„Vlk“: „Spomínali ste ešte A je to dnes?“

„Šakal“: „Hmm, hmm“

„Rys“: „Čo?“

„Vlk“: „Nepomínali ste. A je to.“

„Rys“: „A je to? Ježiši a potom a potom už mi napadajú už také veci, že Bol raz jeden život.“

„Šakal“: „Áno, ale Bol raz jeden život bol super, to sú všetky dividička.“

„Vlk“: „De fau dí.“

„Rys“: „Ty chlupník jeden, hehe.“

„Šakal“: „Ale to boli dva.“

„Rys“: „Ježiši.“

„Vlk“: „Dojedz!“

„Rys“: „Prehltni prehltn...“

„Vlk“: „Zožer to!“

„Šakal“: „To boli dve, to bol raz, že Bol raz jeden život a potom bol Bol raz jeden človek alebo niečo také.“

„Rys“: „To máš ako Slovensko v obrazoch a Svet v obrazoch.“

Spolu: „Hahahaha“

„Šakal“: „Ale nie nie.“

„Rys“: „Na slovenskej televízi.“

„Šakal“: „... nie jeden bol...“

„Rys“: „... každú nedeľu o 12.“

„Šakal“: „... jeden bol o ľudskom tele a druhý bol všeobecne tak...“

„Rys“: „Neplatená reklama.“

„Šakal“: „A druhý bol proste myslím, že o histórii a takýchto veciach, nemám pravdu, Vlk?“

„Vlk“: „Neviem.“

„Šakal“: „Lebo mne sa zdá, že boli dve tieto a že jedno bolo presne ľudské telo a druhé bolo proste, že pravek a takto, vyprávali. A čo ešte, rozmýšľam také.“

„Rys“: „No už nič také nebolo. To Káčerovo sme prebrali, to bolo, ja neviem akože na tom som si ja vôbec akože už...“

„Šakal“: „Inš,... Inšpektor Gadget, keď zjídeme na get x.“

„Vlk“: „Áno.“

„Šakal“: „Inšpektor Gadget vám niečo hovorí?“

„Vlk“: „Trieda, číslo 405.“

„Šakal“: „A čo je Andy?“

„Vlk“: „Co je Andy.“

„Šakal“: „Nie, počkaj a nebola to 402 náhodou?“

„Šakal“: „Alebo 402? môžem to pozreť, ale viem že bola 400 čosi.“

„Šakal“: „Mne sa tak zdá, že to boli deti z triedy 402.“

„Rys“: „No pozerám sa,... ja schválne mne teraz to nedá.“

„Vlk“: „402.“

„Šakal“: „A nie také, že Bumba melón ti niečo hovorí?“

„Vlk“: „Mhm.“

„Šakal“: „Tak to ti ukážem, možno budeš vedieť, Bomba Melón bol tiež seriál, ktorý som kukával každé ráno pred odchodom do školy, tiež to bolo na get x-e a napríklad že Galaktik futbal?“

„Vlk“: „To mi niečo vraví, ale hm, asi som to nesledoval.“

„Šakal“: „Bumba meloun. A, h...“

„Rys“: „Ha ja som si dal schválenie to Hanna-Barbera do, do Googlu, že čo oni všetko vyprodukovali ako filmová produkcia, boli založení prosím pekne už v roku '57 v Los Angeles, Kalifornia v Spojených štátoch a okrem teda Scooby Doo aj tých hraných filmov a kreslených čo vyprodukovali, tak vyprodukovali aj kreslených Simpsonovcoch v roku '94, vyprodukovali aj Toma a Jerryho z roku 2021 napríklad a toto sú tie také ich najznámejšie produkované filmy. A ako sa pozerám, tak robili evidentne aj Medveďa Yogiho v Yellowstone. Medvedík Yogi, ukáž mi to.“

„Šakal“: „A Klištiaka ste sle...“

„Vlk“: „Klištiaka si skôr spomínam.“

„Šakal“: „Klištiak.“

Rys“: „Kresleného Spidermana ešte.“

„Šakal“: „Spiderman pre mňa je aj tak najlepší, proste kým to ešte neprebral Marvel, kde hrá...“

„Rys“: „Ten pôvodný herec.“

„Šakal“: „No jak sa volá?“

„Rys“: „Tak to si nespomeniem.“

„Šakal“: „Klišťák a ešte by napadla jedna vec. Ja ty si vravel hovoríš že nevieš kto je Inšpektor Gadget.“

„Rys“: „Uh myslíš ten? Toby Maguire?“

„Šakal“: „Áno, presne ten, ukážem ti, kto je Inšpektor Gadget, keďže si vravel, že nevieš že kto to je, tak toto je Inšpektor Gadget.“

„Rys“: „Vôbec.“

„Šakal“: „To bol človek, ktorý mal proste, v klobúku mal hocijaký nástroj, ktorý zrovna potreboval, čávo proste lietal na klobúku a takto, ruky tam mal a tak.“

„Vlk“: „A hovorí ti niečo Randal a Hopkirk?“

„Šakal“: „Fú, keď mi ukážeš obrázkov, možno budem vedieť.“

„Vlk“: „Vydrž.“

„Šakal“: „A čo takto Fineas a Ferbs.“

„Šakal“: „No jasné, to je klasika.“

„Šakal“: „Alebo Mestečko záhad.“

„Rys“: „Jak sa. Volali tí, tí škrečkovia? Nie čipmankovia, ale iní, boli takí Chip a Dale?“

„Šakal“: „Rýchla rota Chipa a Dala. A neboli to škrečkovia.“

„Rys“: „A čo to boli surikaty?“

„Šakal“: „A počkaj, možno aj boli.“

„Rys“: „Oni neboli škre... alebo možno aj boli.“

„Šakal“: „No Mord bol potkan, to viem.“

„Rys“: „Počkaj Chip a...“

„Šakal“: „A Dej, dale.“

„Rys“: „Dale, Chip a Dale. No rýchla rota Chipa a Dala, Chip a Dale je americký animovaný blablaba postavených a pokračovanie. No ale není tam napísané, aké sú to, hm hm. No pozerám to, no podľa mňa to sú škrečkovia.“

„Rys“: „Čo to je, bober!“

„Vlk“: „Ja si to spomínam.“

„Šakal“: „Nie je Vlčko, toto...“

„Vlk“: „To je starý, starý seriál, 60 roky.“

„Rys“: „Ktorý?“

„Vlk“: „Randal a Hopkirk.“

„Rys“: „Jaj, vy riešite iné, Hopkirk, to je bývalý podnik v Bratislave.“

„Vlk“: „To je tip od poslucháča inak.“

moderátor nazývajúci sa „Rys“: „Čo?“

„Vlk“: „Ten Randal a Hopkirk..., čo sa týka starých filmov.“

„Šakal“: „No dobre, ale akože asi hej či, či, Chip a Dale asi boli škrečkovia.“

„Vlk“: „Boli škrečkovia.“

„Šakal“: „Asi boli.“

„Rys“: „Podľa mňa to je škreček..., mám to tu otvorené akoby.“

„Šakal“: „Mord bol potkan a mal trochu ako mazlíčka.“

„Vlk“: „Som na pochybách, ale mne to príde ako škrečok.“

„Šakal“: „Asi hej.“

„Rys“: „No tak bober, bober ani, ani táto to není.“

„Šakal“: „A prí... dobrodružstvá Medveďa Balúa?“

„Vlk“: „Mhm, mhm.“

„Šakal“: „Dobrodružstvá Medveďa Balúa boli super, jak na tom v lietadle furt lietal.“

„Vlk“: „No, no, no.“

„Šakal“: „... čiže čo bolo ešte také, ešte nás určite niečo napadne, no tele, Teletubbies chlapi.“

„Rys“: „To som išiel povedať, to si ma prerušil vtedy, že ja som išiel do zahraničnej pre, jemu zasa párti hard napadli. Ja som išiel opäť do za... keď som hovoril, že ja som potom dosť vyrastal na tých možno aj západných rozprávkach, nielen na tých východných. Teletubbies, Twinny's ešte boli, to bolo tak menej na Slovensku. Twinny's to bo..., to mali takého psa červeno-žltého takého bastarda, ha.“

„Vlk“: „Teletubbies bola tak nechutná...“

„Rys“: „Čo?“

„Vlk“: „... propaganda až to bolelo.“

„Rys“: „Jaj Lpg, LGBT bukvy-ce?“

„Šakal“: „Áno.“

„Šakal“: „Počúvaš, hlavne Teletubbies keď kukáš na to hodinu, tak ti to vyzerie dieru do mozgu normálne, lebo Lala je pripravená ísť do lesa, je pripravená ísť do lesa.“

Spolu Vlk a Rys: „Nie, Lala v skutočnosti bola pripravená na niečo úplne iné hahahaha.“

„Šakal“: „Tinky Binky našiel strom, Tinky Binky našiel strom, hahahaha.“

„Rys“: „A ešte fakt ten... televízor, ten televízor... čo mali na brušku..., hahahaha, televízor na brušku takto mali...“

„Vlk“: „A ešte ten vysávač,“

„Šakal“: „Ježiš ten bol hrozný, ale chlapi normálne sadnite si pred telku...a zapnite si...“

„Rys“: „Ty si videl inak tú Lala tu, hahahaha.“

„Šakal“: „... zapnite si, zapnite si Teletubbies na hodinu.“

„Rys“: „nie..., nie...“

„Šakal“: „... vám to vy...žere“

„Rys“: „Ja mám kazety doma.“

„Šakal“: „Normálne ti to vyžere dieru do mozgu.“

„Vlk“: „Ja som to kedysi s kýmsi riešil tie Teletubbies, že odkiaľ to má pôvod a ja som bol v tom, že Nemci.“

„Rys“: „Nie to sú Briti.“

„Vlk“: „... a Briti.“

„Rys“: „Briti, Briti, Briti.“

„Vlk“: „A ja som bol dlhý čas v tom, že sú to Nemci, noo.“

„Rys“: „Áno, lebo Nemci sú také nechutáci, no počúvajte ma, Twinny's pozriem sa, odkiaľ boli, to bol tiež britský seriál, bábkový televízny seriál pre deti, ktorý v anglič... v Anglicku a toto sú Twinny's. Ja som si na týchto celkom vyrastal...“

„Vlk“: „ Áno, áno, áno, to si, to si pamätám tiež.“

„Rys“: „A toho psa mali červeného, počúvaj ma, toto bol tiež taký hovorím, jeden bol žltý druhý bol modrý, ďalší bol...“

„Vlk“: „A ešte si spomínaš Šakal na Totally spice špiónky? To bola iná legenda ako.“

„Rys“: „A ešte keď pôjdete.“

„Vlk“: „Sedíš si tak v nákupnom centre... a vcucne ťa do kvetináča.“

„Šakal“: „A keď, a ty telefóny, vždy som taký telefón chcel, čo má...“

„Vlk“: „Áno včeko, včeko, včeko.“

„Šakal“: „... zrkadielko.“

„Vlk“: „No, včeko.“

„Rys“: „A ešte teda keď ideme viacej na západ.“

„Šakal“: „A Kim Possible ti niečo hovorí?“

„Rys“: „Iba Mission impossible mu niečo hovorí.“

„Šakal“: „Daj... daj Rys, daj že Kim Possible.“

„Vlk“: „Počkaj.“

„Rys“: „No, áno.“

„Vlk“: „Áno, áno mala.“

„Šakal“: „A mala takú myš, alebo čo to je a volala sa Rúfus.“

„Vlk“: „Áno áno.“

„Šakal“: „Ale neviem čo to je a je to nechutné ružové.“

„Šakal“: „Hej.“

„Rys“: „Fujtajbl, ale veď to je taká, to je taká staršia Lara Croft, nie? Taká Angelina Jolie?“

„Šakal“: „... No áno, a keď som.“

„Rys“: „Tomb Rider.“

„Šakal“: „A keď si, keď si vytiahol...“

„Vlk“: „E, to čo bola, to čo mala ona bol bobor.“

„Šakal“: „Nieé, áno?“

„Rys“: „Normálne bober?“

„Šakal“: „Bober..., bober...“

„Šakal“: „No ale bez srsti.“

„Vlk“: „No bez srsti, ale bobor.“

„Šakal“: „... a bez chvosta... a bez chvosta.“

„Vlk“: „Vypelichaný..., ale malo to aj chvost.“
 „Šakal“: „Nemalo.“
 „Vlk“: „... iba tenší“.
 „Rys“: „Počkaj, kde to vidíš?“
 „Šakal“: „Dobre, ale nebolo to bobrí chvost.“
 „Vlk“: „Nemalo to bobrí chvost, ale bol to bobor.“
 „Šakal“: „No tak to neviem.“
 „Rys“: „Bobř.“
 „Šakal“: „Rúfus, že by bol bobor?“
 „Rys“: „Ja pietnole bober...“
 „Šakal“: „Ale keď si vytiahol Totally Spice špiónky, tak čo takto Charlieho anjeli?“
 „Rys“: „Hm, to už ideš až moc ďalej, to už sme moderné, moderné.“
 „Vlk“: „Moc moderne už.“
 „Rys“: „Viete, viete, keď ideme ešte do tých takých naozaj, že pôvodných, tradičných, ale už podme.“
 „Vlk“: „Veď ale zase ani tie Totally Spice neboli až také staré, šak to boli aké roky? Hej skoro milénia.“
 „Rys“: „Áno, ale pozrime sa napríklad, na čo som ešte viacejzápad, väčšia Amerika. Väčší západ, väčšia Amerika. Ja som ešte vyrastal na uh, že nie Briti, Briti USA Sesame Street a Muppeti, Elmo, e, tento Cookie Monster, Elmo, jaj ty si aj s Elmom videl, ty si aj s Elmom videl, jak ho nakladali, haha, akože. Elmo.“
 „Vlk“: „Ale na pohrebák.“
 „Rys“: „Big beard, Big beard, ten veľký žltý vták obrovský s takým ružovým zobákom, oranžovým zobákom.“
 „Vlk“: „Najhoršie je na tom, že my sme tam Elma mali.“
 „Rys“: „Uh, hahaha na párty hard ste mali Elma áno a mal aj oranžový noštek?“
 „Vlk“: „Mal.“
 „Šakal“: „A keď vytiahol...“
 „Rys“: „A mal iba výrez vzadu, že? Heheheheee.“
 „Šakal“: „Keď si vytiahol veľkého žltého vtáčika, čo takto Tweety?“
 „Rys“: „Áno.“
 „Šakal“: „A silvester.“
 „Rys“: „Tak to, tak to teraz si potešil moju mamu, ak stále naladená pretože ona aktivity to je najobľúbenejšia kreslená...“
 „Šakal“: „Looney Tunes, Looney Tunes.“
 „Rys“: „Áno a Bugs Bunny...“
 „Šakal“: „No však to je všetko Looney Tunes.“
 „Rys“: „Áno áno.“
 „Vlk“: „Ti vravím, že je to bobor. Podťe sa pozreť.“
 „Rys“: „Počkaj, bober, bober!“
 „Šakal“: „Neni to bobor.“
 „Vlk“: „Je to bobor.“
 „Rys“: „No to je bober.“
 „Vlk“: „No je to bobor... Je to bobor, hahahahaha.“
 „Rys“: „... to je bober. Počúvajte ma, to je bober, ktorý je že na steroidoch..., vyholený...“
 „Vlk“: „Prejdený kosačkou... prejdený kosačkou.“
 „Rys“: „Áno a na steroidoch úplne. Vidiš, aký je namakaný, normálne že vyhadzovač normálne bachar, normálne že biletár. No páni, podme si asi pomaličky niečo zahrať, lebo naozaj už sme týchto tém prebrali dosť a potom prejdeme možno aj na niečo vážnejšie.“
 „Šakal“: „Ale vieš ono to, ono to neni podľa mňa niekedy zlé zobrať aj takúto tému, vieš.“
 „Rys“: „Áno, áno, veď táto téma bola fajn, ale, ale už 50 minút nám pomaly ubehlo a máme určite aj aj niečo, niečo teda také, že...?“
 „Vlk“: „O to smutnejšie, no.“
 „Rys“: „Smutnejšie, pravdivejšie.“
 „Šakal“: „Toto... toto bola moja téma, teda nazvime to tak.“

„Rys“: „A bola veľmi fajn, bola veľmi prínosná, pospomínali sme si a pevne verím, že aj poslucháči s nami si pospomínali, pretože vymenovali sme nie, že zopár, desiatky televíznych relácií a seriálov...“

„Šakal“: „A produktov.“

„Rys“: „A produktov a štúdií a, a som zvedavý, kto mi zaplatí teraz za tú reklamu, čo sme im tu urobili..., asi napíšeme do Sedity, Orionu, neviem kde všade, dajte kešovku, kešovku, tuke mange love peniaze.“

„Šakal“: „Ale do Sedity môžeš písať, keďže si nespomenul ani jeden ich produkt.“

„Rys“: „Uh, bavili sme sa niečo.“

„Šakal“: „Nie“

„Vlk“: „Mm.“

„Šakal“: „Nie.“

„Rys“: „Nie?“

„Vlk“: „Nepochytiil som ani Horálky, ani Kávenky, ani nič od nich.“

„Rys“: „Ani venčeky.“

„Šakal“: „Ale...“

„Rys“: „kakaové.“

„Šakal“: „Keď hovoríš...“

„Vlk“: „Tie odporúča aj Jaro Slavík, nie?“

„Rys“: „Áno, áno. Áno.“

„Šakal“: „... keď hovoríš o horalkách, tak ešte vieš, čo bola raketa? Tatranky.“

„Rys“: „... a tatranky existujú.“

„Šakal“: „Ja viem, ale už nie sú tak dobré ako kedysi.“

„Rys“: „Sú také zošuverené zaschnuté, ale o tom potom mi každopádne pokračujeme nejakou dobrou muzičkou, nech sa vám príjemne počúva.“

- cca 22:49 hod. - zvukový predel

- hudobná zložka

- cca 22:54 hod. – pokračovanie programu Nočný vír

Prepis:

„Rys“: „Vážení a milí, prežili sme Veľkú noc, ako by to povedal Majster N, aj keď ešte nebola, žabí sliz 52 a...hahahaha.“

„Vlk“: „Čo si si dal?“

„Rys“: „Ach, chvalabohu nič.“

„Šakal“: „Žabí sliz, veď ti to povedal.“

„Vlk“: „Jáj...“

„Rys“: „No dámy a páni, poďme teda teraz na tú podstatnejšiu tému alebo podstatnejšiu, vážnejšiu, rozhodne väčšiu vážnosť teraz naberieme.“

„Vlk“: „Dáme si váhy a prevážime troška.“

„Rys“: „Tak, avšak ten, tí, ktorí si nás naladili počas hudobnej pauzy, tak moje meno je Rys.“

„Šakal“: „Šakal na mikrofóne.“

„Vlk“: „A Vlk.“

„Rys“: „Príjemné počúvanie. Počúvate reláciu Nočný vír.“

„Vlk“: „A to je celé.“

„Rys“: „A môžete ísť všetci všetci...“

„Šakal“: „A môžete ísť všetci všetci spať, lebo to je koniec vysielania. Dobrú noc.“

„Vlk“: „Pánska prestávka.“

„Šakal“: „Nie, os..., ostaňte, tu s nami ešte.“

„Vlk“: „Pusti tam jednokilohercový tón, ako keď mali televízie v noci odstávku, tak tam bol ...monoskop.“

„Rys“: „Ježiš, áno, áno, áno, to bolo úžasné. Eurovolby, poďme teraz trošku do eurovolieb, pretože Veronika Cifrová Ostrihoňová kandiduje za Progresívne Slovensko. Zneužila RTVS a na objektívnu sa len hrala. Podvody na voličoch, po Ódorovi ide v prípade Cifrovou, Cifrovou, Cifrovo-Ostrihoňovej, Cifrovej Ostrihoňovej o ďalší podvod na voličoch. Progresívni liberáli majú podvody zapísané vo svojej DNA. Je

to logické, za normálnych okolností by totiž nedokázali získať prakticky žiadnu podporu verejnosti. Moderátorka verejnoprávnej televízie RTVS a bývalá moderátorka a redaktorka televízie Markíza vstupuje do politiky. Veronika Cifrová Ostrihoňová, manželka Mateja Sajfa Cifru, známeho ako teda Sajfa bude kandidovať vo voľbách do Európskeho parlamentu na kandidátke progresívneho Slovenska. Oznamoval to predseda hnutia Michal Šimečka na spoločnej tlačovej konferencii pri parlamente. Pokrytectvo progresívnych liberálov Cifrovo-Ostrihoňová dlhodobo moderovala reláciu RTVS Silná zostava. Vzniká tu preto otázka, či vedome nezneužívala verejnoprávne médium na svoju kampaň. Je totižto vysoko nepravdepodobné, že vstúpiť do politiky sa rozhodla včera. Je naopak vysoko pravdepodobné, že rozhodnutie padlo už oveľa skôr. Pokrytectvo progresívnych liberálov je do očí bijúce. Od ostatných vyžadujú vysoké morálne štandardy, no pokiaľ sa jedná o nich samotných, tam už takí striktní nie sú. Ak ale ak už mesiace vie, že bude kandidovať, slušnosť káže vypadnúť z postu moderátorky verejnoprávnej televízie. Dôvod si mohla takticky kludne nechať pre seba. Lenže toto sú typickí liberáli, za čo by iných zniesli zo sveta, u seba tak, u seba takto prejdú mlčaním. Na tej spomínanej tlačovej konferencii, ktorá bola pred pár dňami sa to prejavilo v plnej paráde, pretože kolegovia novinári nepoložili progresívcom ani jednu otázku a už vôbec sa neopýtali Cifrovej Ostrihoňovej, či je jej konanie morálne a v poriadku. Najsmutnejšie na tom celom je, že to už nikoho neprekvapuje a ešte na záver, aby som dodal, podvody na voličoch a už to uzavreme. Samozrejme všetci sme jej latentnú politickú orientáciu poznali, no dnes Veronika Cifrová Ostrihoňová celkom otvorene odhalila, že nikdy nebola ako novinárka objektívna a vždy bola zaujatá. Dnes potvrdila, že obrovská predvolebná kampaň desiatok mimovládok pred predčasnými voľbami, ktorej bola hlav..., hlavnou tvárou, nebola žiadna apolitická mobilizačná kampaň na zvýšenej celkovej účasti. Bola to skrytá kampaň pre progresívcom, aj to sme sa síce dovtípili v podstate hneď v úvode, no Cifrová Ostrihoňová nám to dnes dala čierne na bielom. Teda pred pár dňami. Po Čaputovej úradníckom premiérovi Ódorovi, ktorý je na čele euro volebnej kandidátky PS, ide v prípade Cifrovej Ostrihoňovej o ďalší podvod na voličoch. Progresívni liberáli, ako som spomínal, údaje majú svoje podvody zapísané v DNA, pretože za normálnych okolností by nedokázali získať prakticky žiadnu podporu verejnosti a ich politiky sa totižto na Slovensku, alebo teda ich politika sa na Slovensku nestretáva s pochopením. Naopak u väčšiny vyvolávajú silné znechutenie, no progresívci sa tým nenechajú vyrušovať. Inak povedané, názory väčšiny ich nezaujímajú. Aj tak sú, aj tak sú to dezoláti, ktorými pohrdajú. Oporu, teda nemajú doma, ale v zahraničí a veľmi na ňu spoliehajú a začínajú byť pre Slovensko čoraz nebezpečnejší. Zdroj: eReport.sk.“

„Vlk“: „Milé.“

„Rys“: „Tak ako sorry, ale... no pod.“

„Vlk“: „Milé.“

„Rys“: „Čo je na tom milé?“

„Vlk“: „Ako tie čivavy štekajú. Strašne sa mi to páči.“

„Rys“: „Aké čivavy?“

„Vlk“: „Progresívne čivavy.“

„Rys“: „Počúvaj...“

„Vlk“: „... takzvaná hlasná menšina.“

„Rys“: „Počúvaj ma, akože vo všetkej úcte. A teraz to poviem na plnú hubu, ona si urobila z verejnoprá... z pro..., ona mala priestor na verejnoprávnej televízii. A ona si za štátne peniaze, za dane daňových poplatníkov robila predvolebnú kampaň do Európskeho parlamentu v relácii Silná zostava na Slovenskej televízii.“

„Šakal“: „No vieš čo bude najväčšia irónia? Keď ju do toho europarlamentu aj tak pošleme.“

„Rys“: „E, neviem či bude na dvojke. Ak bude na dvojke tak uh, tak, tak uh sa tam dostane. Ak bude na, poviem príklad na šestke, ak tam dajú, teda toho Hojsíka a Wieszika, tých ich tradičných progresívnych europoslancov, tak keď bude na päťke, na šestke, je pravdepodobnosť, že sa nedostane. Ale jednotku povedie Ódor a, a to je to isté aj s tým Ódorom. To sme asi ešte nepreberali predtým v relácii. Akože kandidátku do PS povedie Ódor. Všetci nám to na čele s Čaputovou rozprávali, aký on je nadstranícky, nezaujatý, ako on je ekonóm, odborník, vôbec není pod tlakom žiadnej politickej strany. A ani pol roka neodišlo od toho, čo nie je premiérom úradníckej vlády a zrazu povedie kandidátku Progresívneho Slovenska. Viete, kto povedie kandidátku strany SMER napríklad? Do eurovoľieb?“

„Vlk“: „Netuším.“
„Rys“: „Šakal, tipneš si?“
„Šakal“: „Netuším.“
„Rys“: „No tak najdlhšia europoslankyňa... za slov...“
„Šakal“: „Beň..., Beňová.“
„Rys“: „No logicky. Poslankyňa, ktorá tam je 20 rokov v tom europarlamente, niečo tam dokázala pre Slovensko, reprezentuje tam Slovákov a teda hlavne politickú stranu, roky aktívne od roku 2004.“
„Vlk“: „No veď budiš, budiš, budiš. To je detail, ale však čuduješ sa Ódor, že Ódor, zmenil rétoriku po pol roku, ako ani nie...“
„Rys“: „Ani nie po polroku.“
„Vlk“: „To si si, to si si akože nezvykol?“
„Šakal“: „No však došli love chlapi, došli love...“
„Vlk“: „No však pravdaže. Akože odborník, odborník, pokiaľ mu leješ peniaze do kapsy, ale proste, keď to chcípne a peniažky nie sú, tak sa tlačí do každej nory a bez ohľadu na to, kde. A keďže v PS-ku má vydláždenú cestu v podstate každý, lebo však inteligencia obsadenia tej strany hovorí sama za seba a to nielen PS, tých strán je samozrejme viac, aby niekto nepovedal, že sme zaujatí voči Progresívnemu Slovensku. Takže to berme tak, že všeobecne, tak ideš každým smerom. Kde ťa len, kde sa len dá.“
„Šakal“: „Áno, samozrejme, to je jak jeden nemenovaný repový interpret...“
„Vlk“: „... ježišmária.“
„Šakal“: „... na Slovensku, ktorý tiež už 86-krát ukončil kariéru a potom sa rozhodol vydávať albumy ďalej.“
„Rys“: „To ktorý reper?“
„Šakal“: „To je jedno..., jeho meno je Michal napríklad.“
„Rys“: „Okej.“
„Šakal“: „No a potom sú tu taká akože kapela...“
„Rys“: „Áno, áno, ktorí päťstokrát končili a teraz robia áno, áno a máme lístky na ten koncert, áno.“
„Šakal“: „Pretože... pretože proste je to presne o tom, že dôjdu love a ty tie love proste chceš.“
„Rys“: „Nikto, nikto, hej, nikto neskončil a nezačal viackrát v slovenskom šoubiznise ako kapela Elán. Povedzme si to na rovinu.“
„Vlk“: „Áno.“
„Rys“: „... to je verejne známa vec o nich.“
„Vlk“: „Áno.“
„Rys“: „... že tí 500-krát začali, 500-krát skončili a medzitým štyristokrát sa rozpadli.“
„Šakal“: „Ale akože, akože ja veľmi uznávam Elán. Myslím, že všetci tu veľmi uznávame Elán, ale hej. 65-krát ukončili kariéru a až 68-krát vydali nové turné a podobne. Čiže...“
„Vlk“: „Aj keby 700-krát dokončili tú kariéru, stále sú hraní, stále ich ľudia chcú.“
„Šakal“: „Áno.“
„Vlk“: „... lebo sú dobrí.“
„Šakal“: „Áno, ale proste je to vyslovene o tom, že, že niekomu došli peniaze, lebo však predsa len Jameson není najlacnejšia whisky.“
„Vlk“: „Nie. Nie.“
„Šakal“: „Kubánske cigary tiež nestoja pár korún..., čiže tie peniaze sa míňajú, a potom ich proste treba nejakým spôsobom dohnať.“
„Rys“: „No a Cifrová Ostrihoňová si mohla požiadať o povýšenie platu. V RTVS-ke tam nemajú tabuľkové platy. Tak uh, asi je to nepo..., platy v európskom parlamente sú krásne. Ty keď si to vieš pekne zariadiť v europarlamente, tak vieš mať 40 000 čistého pre seba mesačne. Áno milí poslucháči, 40 000 EUR viete mať ako europoslanec, keď si dáte tam diéty hore-dole, bl-bla-bla, proste také parametre, ktoré tam sú okolo 35-40 000 EUR úplne slobodne. A viete, koľko máte v europarlamente vyhradených peňazí na asistentov mes... na mesiac?“
„Vlk“: „No.“
„Rys“: „Tip?“
„Vlk“: „Netuším.“

„Rys“: „Pre porovnanie, v slovenskom parlamente máte na, môžete mať maximálne 3 asistentov, ak sa nemýlim a máte naň vyčlenený rozpočet 3 520 alebo 3 560 EUR na mesiac, na 3 asistentov, s tým, že keď to dáš jednému, tak jednému, keď to rozdelíš medzi troch, tak medzi troch. E, tipnite si koľko má europarlament?“

„Šakal“: „20?“

„Rys“: „30 000 na mesiac máte vyhradených na asistentov.“

„Vlk“: „Hmhmhm, dobre...“

„Rys“: „Opäť z našich daní.“

„Vlk“: „Ovšem odkiaľ inak?“

„Rys“: „No takže, nech, povedia na rovinu, je to nominant Progresívneho Slovenska. Teraz sa vraciam späť k Ódorovi a bolo by vymalované. Ale načo nás odrbávajú, keď vedia, že o 2 o 3 mesiace vyjdú s pravdou von? Načo nám tlačila Čaputová a neviem kto kaleráby do hlavy, ako do tej škeble nám tlačili kaleráby, že ako on je nestranický, ako on je úradník, profesionál pod žiadnym tlakom žiadnej politickej strany. Popritom všetko, čo robil Ódor, to bolo presne, ako mu predikovalo Progresívne Slovensko... a.“

„Vlk“: „Šakal... Šakal, ja sa úprimne čudujem Rysovi, že sa nad tým tak pozostavil.“

„Šakal“: „Aj ja, aj ja.“

„Vlk“: „Čo všetko nám tlačili do hláv?“

„Šakal“: „Aj ja.“

„Vlk“: „Alebo teda, okoliu...“

„Rys“: „... tlačili vakcíny..., vakcínka je sloboda... áno zavčeličkovaní ľudia 3 razy.“

„Šakal“: „Vieš akože, ja sa presne preto k tomu nejakým spôsobom až tak nevyjadrujem, pretože... rozču...“

„Vlk“: „Zastavíme mafiu.“

„Šakal“: „... rozčuľuješ sa...“

„Rys“: „Zastavme korupciu... za slušné Slovensko.“

„Šakal“: „Rozčuľuješ sa nad vecami, ktoré sú proste úplne bežné na Slovensku.“

„Rys“: „Za posledného 3 a pol roka sa stali bežné, pozor.“

„Šakal“: „A k... tomu sa, k tomu sa nebudem...“

„Vlk“: „To by som zase netvrdil... až s takou jasnosťou..., ale v podstate ten najväčšie, to turbo, áno za tie 3 a pol roka akože áno.“

„Šakal“: „Čiže, čiže, vravím, ja sa...“

„Rys“: „... to čo boli nejaké výkriky z tmy v roku 2016 nás nezaujímalo, hej?“

„Šakal“: „Ja sa čudujem proste, že sa stále nad tým pozastavuješ... a stále ťa to baví... sa nad tým pozastavovať...“

„Rys“: „Nie..., ale mňa nieže sa baví na to poza..., ale ja normálne kriticky reagujem na to, že a tí ľudia sa zas dali, si zas dali sa, nechali sa obalamutiť.“

„Vlk“: „No ale nič s tým neurobia.“

„Rys“: „No ale ja apelujem na ľudí, nie na vás dvoch... ľudia otvorte oči...“

„Šakal“: „Ja ti vravím, že to bude najväčšia irónia, keď tam práve títo dvaja ľudia budú aj tak zvolení.“

„Rys“: „No Ódor tam bude určite, lebo je jednotka.“

„Šakal“: „No tak vidíš.“

„Vlk“: „No, hm... máš to tam.“

„Šakal“: „Tak si si odpovedal.“

„Rys“: „Že Ódor má 40 litrov čistého od, od júla slúbené, hej.“

„Šakal“: „No, takže si si odpovedal, že títo ľudia tam proste v tom europarlamente budú tak či tak a ty s tým neurobiš absolútne nič.“

„Rys“: „A keď si zoberiete..., že lebo mo... mončičák bol podpredsedom parlamentu európskeho.“

„Šakal“: „Ľudia na Slovensku majú skvelú vlastnosť veľmi rýchlo zabúdať.“

„Vlk“: „Áno pamäť rybička, dva mesiace a neviem, čo sa deje.“

„Šakal“: „Presne tak. Čiže vravím, ty sa nad tým pozastavuješ, ale pritom je to proste vec, ktorá sa tu deje už roky. Nejakým spôsobom je jedno kto, alebo jaká strana. Proste dejú sa odúby na ľudí a ľudia aj tak waáw, to je super pome do tohoó. Čo znamená, že vravím, pozastavovať sa nad tým úplne. Na čo? Na čo?“

„Rys“: „Uh áno, lebo ja sa týmto, tým mojím pohoršovaním ja sa snažím ľuďom otvoriť oči v tom, že uvedomte si, že nie každý kaleráb, čo vám natlačia do hlavy, je pravdivý. To je to isté, ako keď teraz bola prezidentka minulú nedelňu u Kovačiča v Markíze a povedala, že ona je srdcom pre Slovákov, ona iba Slovenky a Slovákov, nikoho iného, nikoho iného. Popritom viackrát bola na Ukrajine, v Kanade, v Spojených štátoch ako na, uh na ako na uh, výjazdoch po Slovensku, ale v pohode, ale akože za, za tých päť rokov jej mandátu. Hej? Akože kaleráb. Ďa..., ďalší kaleráb. Do hlavy do škeble tlačeny, vieš? A ľudia otvorte oči a pochopte, že médiá majú moc. Pochopte to, že aj verejnoprávna televízia tu je zmanipulovaná. Televízia, ktorá je ako jediná platená z vašich daní, je zmanipulovaná, nie je objektívna. Ovládajú ju politické mimovládky evidentne. Politické strany a hnutia a prečo vedenie pro..., uh RTVS nezasiahlo, keď si tam ona s tými jej dvomi liberálnymi uh, nemôžem byť vulgárny, dievčinami rozprávala tie liberálne názory vo verejnoprávnom priestore za peniaze daňových poplatníkov?... Prečo programový riaditeľ RTVS-ky neprišiel a nepoťukal na hlavu? Ty nie si už úplne na hlavu ako padnutá z jahody, či odkiaľ si spadla z neba?“

„Vlk“: „Ja by som len upresnil, že či to boli naozaj v skutočnosti dve liberálky. Nebolo to to ono? Vieš..., či neboli náhodou celkom nie stotožnené s binárnosťou?“

„Rys“: „Ale tak... Ostrihoňová je stotožnená s binárnosťou určite... ale... ale.“

„Vlk“: „Bez urážky, to bol len lacný vtip.“

„Rys“: „Hej, hej, hej, hej, hej, však my máme lacné radi.“

„Rys“: „Joj, za 17 euro na hodinu, hahahaha.“

„Šakal“: „22.“

„Rys“: „22, už zdraželi, ale čo?“

„Vlk“: „Aleba?“

„Šakal“: „No, ale chlapi, chlapi... keď hovoríš o týchto, že 20 euro na hodinu, tak ak si pamätáš vtedy, keď sme túto expedíciu plánovali..., tak ja som zamiloval chlapi. Ja som sa vtedy zamiloval. Pamätáš si? ... Tú modrookú blondínu? Doteraz som do nej zaláskovaný.“

„Rys“: „Ó, áno, áno.“

„Šakal“: „VÍ..., Vlčko, mus..., to ti musím ukázať som... do nej doteraz z...“

„Rys“: „A ja som, aj ja tú s tými zajačimi uškami počúvaj, tá bola, tá, jój.“

„Šakal“: „Nie. Tá, tá nebola...“

„Rys“: „Mne sa lúbila tá s tými zajačimi uškami.“

„Šakal“: „Ale ja som sa zaláskoval do tejto.“

„Rys“: „Počkaj, ty, ty to máš ešte stále v...? My máme konverzáciu inak, skupinu na to.“

„Vlk“: „Ozaj áno, ja som na to zabudol.“

„Rys“: „Máš? Na čo si zabudol?“

„Vlk“: „Že tam máme, uh tú spoločnú konverzáciu ja...“

„Rys“: „Nie, my hovoríme o inej skupine.“

„Vlk“: „Ale ja teraz rozmýšľam, že prečo som vám tie veci posielal osobitne, ja som ich mal teda do tej skupiny...“

„Rys“: „Neviem, aké veci si posielal. Aha, až teraz vidím.“

„Vlk“: „Aaa to ako fakt toto, hej?“

„Rys“: „Ukáž, ukáž, ukáž?“

„Šakal“: „Počkaj, ja ti nájdem lepšiu fotku.“

„Rys“: „Na neviem, či to lepšia fotka zlepší.“

„Šakal“: „Ja som sa z..., keď uvidíš tie oči Vlk, tie oči. Kamarát, tie oči.“

„Vlk“: „Či?“

„Šakal“: „Či? Tie oči boli neskutočné. Modré oči akože mne sa to nikdy nepáčilo na ženách. Ja som strašne, niežeby som nemal, akože niežeby sa mi to nepáčilo, zle som sa vyjadril, ale aj ja som mal vždy slabosť pre tmavé hnedé oči. Ale keď som videl tieto modré oči, dovidenia.“

„Rys“: „Ukáž mi tú fotku, ja som ju dlho nevidel.“

„Šakal“: „Hľadám, hľadám, hľadám, hľadám, zatiaľ sa rozprávajte, ja sa na chvíľu teda odmlčím.“

„Vlk“: „A stále hľadá a hľadá a nenašiel.“

„Rys“: „No každopádne uh, čo som chcel povedať je to, že uh, otvorte oči v tom, že nenechajte si akože robiť, čo chcete s vašimi daňami. Akože, aby tu nejaká moderátorka a je mi úplne jedno, či si žena Sajfu

alebo koho... A ja sa s ňou osobne poznám, tu pri tejto stene som sa s ňou fotil v tomto štúdiu, s Ostrihoňovou. Ja som ju mal na rozhovore v Koktaily roky dozadu, roky, ešte sa o korone ani nespívalo, robila turné so svojou Sit down tragedy show, či jak sa to volalo, či Sit down talkshow, či jak. Hej, akože, uh, mne je úplne jedno, koho si žena, mne je úplne jedno, kto ťa platí, ale keď si chceš robiť tvoje liberálne žvásty, máš si túto reláciu prevádzať na súkromnej televízii. Ale nie vo verejnoprávnej štátnej televízii, ktorá je platená z daní daňových poplatníkov.“

„Vlk“: „Ktorým je to jedno.“

„Rys“: „No a mne to neni jedno.“

„Vlk“: „No vidíš, a ostatným asi hej.“

„Rys“: „No takže, uh, tie kroky, čo robí Progresívne Slovensko sú tak lacné. Čo si o tom myslíš ty, Vlk? Ale je to podľa mňa lacnota úplná.“

„Vlk“: „Lacné, lacné ale evidentne funguje, lebo stále oslovujú tú svoju, hm, no ako by som to povedal, skupinu tých svojich takých fanúšikov.“

„Rys“: „Tú ich sektu?“

„Vlk“: „No ja už neviem, či to je sekta, ale snažím sa na nich ešte milo.“

„Rys“: „Hmhmhm.“

„Vlk“: „Aj keď by som im možno vedel povedať aj horšie, ale to aj tej protistrane, samozrejme konzervatívnej.“

„Rys“: „Akože KDĽ?“

„Vlk“: „Bbbb... dal som všeobecne, hej? Tak nebudeme to menovať zbytočne. Takže, ako vravíš, lacné, ale pre tú ich skupinu účinné. Čo ma neprekvapuje.“

„Rys“: „Ukáž?“

„Vlk“: „Že sa nad týmto pozastavuješ.“

„Rys“: „Ukáž?“

„Vlk“: „Čo ti ja viem.“

„Rys“: „No.“

„Vlk“: „No čo ...?“

„Rys“: „Môžeš už mi to ukázať?“

„Šakal“: „Nemôžem.“

„Rys“: „Jáj, aj ty vandrák.“

„Šakal“: „Tie očí.“

„Rys“: „No pod', no. A, áno, áno, ju som nevidel. Hej hej áno áno mierne upadnuté, ale, ale v tvare slzičky, áno. Nie, vôbec sa nerozprávame o ženských prsiach a, ha. Každopádne, pod'me teraz na vážnejšiu tému a zmeňme teda tému od progresívcov. Dúfam, že som, alebo teda, že sme vám opäť trochu otvorili oči, milí poslucháči v tom, že proste robia tak lacné kroky, že ja sa vôbec nebudem čudovať, keď Richard Stanke bude na ich kandidátke, Fialová, Banášová. Najväčšie celebrity, najväčšie celebrity, aby ľudia, vieš akože, idem na film preto, lebo tam hrá môj obľúbený herec, idem voliť Progresívne Slovensko, lebo je tam moja obľúbená herečka. Vieš, podľa mňa, oni už pôjdu takýmto lacným, lacným marketingom, čo sa ani nedá podľa mňa nazvať marketingom. Je to lacné zúfalstvo, zdochýňajúci kôň...“

„Dobre teda...“

„... kope najsilnejšie... pod' ty, zmeníme tému ...“

„Vlk“: „Dobre teda. Pod'me teda na tú tretiu tému, ktorá takisto nebude môcť príjemná pre istú skupinu ľudí. Pevne verím, že si poslucháči, teda všetci poslucháči, ktorí ladia aktuálne vysielanie rádia Frontinus, všimli na verejných priestranstvách také by som povedal...“

„Rys“: „Citylight-y. To sú citylight-y. Také malé billboardíky. Citylight-y.“

„Vlk“: „Áno. Áno. Citylight-y. Kde sú také zaujímavé, by som povedal, že mantry, ale nie sú to mantry zároveň. Ale pomenujeme to ako mantry. Znejú takto: milujem pohyb. Bojím sa smrti. Som vegetariánka. Túžim po rovnosti pre všetkých. Rada cestujem. Prítahujú ma ženy. Volám sa Silvia. A vy ste tiež ako ja? A radi cestujete? To je jedna časť. Potom bola aj druhá časť: mám rada zemiakové placky, som transfermínna osoba, alebo ako by som to...“

„Rys“: „Transfeminína.“

„Vlk“: „No, to je proste úplný chaos: čítam romantiku a fantasy, bojím sa napadnutia, túžim po bezpečnom domove a milujem písanie. A ešte pár ich bolo, bohužiaľ tú zbierku teraz tak rýchlo neviem už...“

„Rys“: „V Martine to vylupli už, to rozbili ten citylight.“

„Vlk“: „Áno, však ten citylight bol odsúdený na to, aby bol vytrhnutý zo zeme. Lebo ja ako majiteľ toho citylight-u, keby som dal... toho billboardu, teda tej skrinky...“

„Rys“: „No.“

„Vlk“: „...keby som si dal takýto plagát, Od Transparency International, či ako sa to volá...“

„Rys“: „Skontrolujem.“

„Vlk“: „Tuším, že áno.“

„Rys“: „Hej, Transparency International.“

„Vlk“: „...a dám si takýto plagát do toho svojho oného majetku, tak predpokladám, že do pár hodín mi zmizne, z povrchu zemskeho. A ak sa pýtajú poslucháči, na čo narážam, na L-G-B-T-D-I-L-P-G-C-N-G plus neviem čo propagandu.“

„Rys“: „No proste na propagandu bukiev, teda nie bukvič, ale... ťažko povedať. To sa nedá nazvať normálnymi homosexuálmi, pretože ty nie si normálny homosexuál, ktorý tvrdí, že je nebinárny, že je neviem aký.“

„Vlk“: „Počkej, ja som to našiel. Aha, pozri sa, tu je napísané, že mám rada zemiakové placky, či... a počkej, to som už čítal...“

„Rys“: „Aj ja mám rád zemiakové placky a čo teraz?“

„Vlk“: „Aha, tu je dokončenie toho, že volám sa Lili a aj vy ste ako ja a čítate fantasy. To je ako dokončené k tomu poslednému.“

„Rys“: „Aha. Tá tranfemínna osoba.“

„Vlk“: „To je vlastne pomýlený chlapec s náušnicami v ušoch s narúžovanými perami...“

„Rys“: „Ja som to zazdieľal na môj Telegram, milí poslucháči, tento plagát, to znamená, že keď hneď teraz povieš, si otvoríte aplikáciu Telegram a napíšete si do vyhľadávania Dominik Papala, tak tam na mojom telegrame, kde je 760 odberateľov a ja mám takú fotku s takým čiernym pozadím v bielom tričku a v saku, tak tam to vidíte. Je tam ku tomu popisu popisok. Aj o tomto dnes v našom vysielaní a link na naše živé vysielanie na Telegram, kde nás môžete počúvať aj tam. Takže na mojom Telegram nájdete presne konkrétne, o čom sa rozprávame. Anka Žitná Lučaiová to zazdieľala, zazdieľala. Akože mne je na grc z toho, ako sa pretláča tá lgbt propaganda. Pretože...“

„Vlk“: „Pokiaľ by ste, poslucháči, nevedeli, tak je to aktuálne zazdieľané aj na našom Telegramovom kanály rádia Frontinus. Takže... takže tak. Kto sa chcete, choďte si pozrieť.“

„Šakal“: „Ale nepozerajte to zbytočne, lebo je to dosť zlé.“

„Vlk“: „Je to zlé, áno, tak sme to tam zavesili.“

„Rys“: „Ale ako to tam pekne obrátili: aj vy čítate radi fantasy? No v prvom rade teba je pi... do toho, čo ja čítam.“

„Vlk“: „A dobré, tak aby bolo jasné. Kto si to všimol, si to všimol, kto si to nevšimol, nevšimol, kto to chytil, odtrhol z toho citylight-u, alebo to odtrhol aj s ním, tak gratulujem, som za... (nezrozumiteľné), som za riešenie tohto nápadu a pokiaľ to počúva majiteľ toho citylight-u a práve je pohoršený, vážený pán majiteľ, nedávaj si kraviny do citylight-u a možno ti ho niekto nerozbije. Budiš. Ja viem peniaze treba doba je zlá, ale tak...“

„Rys“: „Väčšinou môžeme sa pozrieť ako tie citylight-y kto, lebo tie citylighty má väčšinou jedna firma... Euroawk, Euroawk.“

„Vlk“: „No dokonca, tak vidiš.“

„Rys“: „Ale Euroawk je najväčšia billboardová firma na Slovensku. Oni majú 90 % billboardov na Slovensku...“

„Vlk“: „Dobre, ale budiš...“

„Rys“: „Ty si myslíš, že ich to trápi?“

„Vlk“: „Jané, že nie. Oni majú peňazí veľa.“

„Rys“: „Im keby si všetky citylight-y v Žiline zbúral, tak ich to nestojí nič.“

„Vlk“: „To je pravda. No a k tejto téme, to mi tak prišlo vhod, sa stala, teda stále ja neviem pred akým časom sa to udialo, ale pre mňa je to novinka a neviem kto to pochytil.“

„Šakal“: „No skús.“

„Rys“: „Ale ja by som sa chcel ešte ku tej lgbt prv vyjadriť.“

„Vlk“: „No je toto je pokračovanie k tomu.“

„Rys“: „Jááj, no tak pod.“

„Vlk“: „Len z horšieho smeru.“

„Rys“: „Zo zahraničia?“

„Vlk“: „Áno, Česká republika.“

„Rys“: „Nech sa páči.“

„Vlk“: „V Brne vznikla gynekologická ambulancia pre transgender ľudí. Je prvá v Česku.“

„Šakal“: „Chceš mi povedať, že normálne, keď mal šulina medzi nohami, tak nejdeš ku urológovi, ale ku gynekologičke?“

„Vlk“: „Nie, počúvaj ma. Ja ti k tomu dám jeden popis...“

„Rys“: „Preboha, až ma striaslo.“

„Vlk“: „...ktorý je v tom článku. Ospravedlňujem sa poslucháčom, je to v češtine, ja sa to budem snažiť pre, prekladať do slovenčiny, ale ak by mi ušlo, tak aby ste vedeli prečo.“

„Šakal“: „Vlk, kludne daj sem. Ja to zvládnem.“

„Vlk“: „V pohode. V tom texte sa vyjadril ten konkrétny človek, ktorý navštevuje túto ambulanciu, takýmto spôsobom: som moc rád, že taká ambulancia v Brne vznikla. Prehliadky na gynekológii ako súčasť procesu tranzície, a aj po nej, bývajú pre väčšinu mužov dosť nepríjemné, povedal denníku transgender muž, ktorý si v tom momente prial zostať v anonymite. Odporúčam ti, zostaň ďalej.“
(smiech)

„Vlk“: „Lebo vieš, náhodou by sme, náhodou by som ťa našiel kdesi na ulici a mal by som v aute kovovú tyč, tak aby náhodou som ťa troška neponaháňal s ňou po námestí. Možno by ťa prešli tie sandy. Zaspomínal taktiež na nepríjemné pocity v situácii, keď sám medzi ženami čakal pred ordináciou na gynekologické vyšetrenie. Čakanie medzi ženami som nemal rád, nenávidel som ho, ale myslím, že to nebolo príjemné ani pre tie pacientky. No to si píš, že nebolo. Ženy bývajú na vyšinutých úchylákov obzvlášť citlivé.“

„Šakal“: „Kto ti to kázal? Kto ti to kázal na tej gynekologickej ambulancii čakať?“

„Vlk“: „Vážení poslucháči, ako teraz keby s...“

„Rys“: „Ešte raz. Čo tam bolo na tej gynekologickej, ešte raz mi to zopakuj?“

„Vlk“: „Čo?“

„Rys“: „Ešte raz mi to zopakuj, čo bolo na tej gynekologickej?“

„Vlk“: „Jáj. Čakanie medzi ženami som neznášal. Ale myslím, že to nebolo príjemné ani pre pacientky. To myslíš?“

„Rys“: „Akože ideš na gynekológiu so šulinom medzi nohami a tebe je nepríjemné, že tam čakajú ženy. No asi preto, že ku tomu lekárovi chodia ľudia, ktorí majú väčšinou pipinu medzi nohami a nie šulina. Akože ale sorry.“

„Vlk“: „Ale počkaj, jednu vec, jednu podprahovú informáciu...“

„Rys“: „Počúvaj ma. A teraz si predstav... počkaj, drž si podprahovú informáciu, a teraz ja to musím znázorniť. Viete ako sa sedí na gynde? Tam si sadneš a tam si tie nohy tak vyložíš a roztiahneš. A teraz mu tam ten lievik, čo tam pchajú tým ženám, aby videli vnútro, akože mu to pchali do močovej trubice alebo do konečníku?“

„Vlk“: „Ale on tam asi mužský pohlavný orgán už nemal. On to mal asi vyoperované, alebo ja neviem. To je jedno.“

„Rys“: „No prešiel tranzíciou. Zmena pohlavného orgánu. Teda má tam asi pipinu. Ale prečo teda o sebe píše v mužskom rode?“

„Vlk“: „A práve na to som narážal. To je tá podprahová informácia v tom texte. Tak vážení transgender ľudia, teda tak sa voláte, ja vás volám vážení postihnutí ľudia s ťažkou psychiatrickou poruchou, keď už teda tvrdíte o sebe, že ste traktor, tak nerozprávajte, ale proste zniete ako štvorvalec alebo dvojvalec. Takže ak tvrdí chlap o sebe, že je žena a cíti sa ako žena a prešiel tranzíciou, prečo hovoríš v mužskom rode?“

„Rys“: „ A toto ja poznám presne ten paradox, dovoľ mi ťa doplniť, z vlastnej skúsenosti, ja mám množstvo ľudí z tejto dúhovej, neviem akej propagandistickej komunity a sú to väčšinou fajn ľudia, až

na niektorých. A poznám aj zopár, jasné, nebudeme to hádzať do jedného vreca, súhlasím. Mám jedného kamaráta lomka kamarátku a on teda ešte neprešiel tranzíciou. Volá sa Lukáš hovorí si Silvia, má dlhé vlasy, už mu aj cecky narástli hore dole...“

„Vlk“: „Ježiši Kriste.“

„Rys“: „...lebo hornóny hore dole, nosí sukničky, šatičky a tak ďalej.“

„Vlk“: „Takže nemá to v hlavičke v poriadku?“

„Rys“: „Nie. My sa poznáme ešte keď bol normálny Lukáš. Hej? My sa poznáme roky, ešte keď bol normálny Lukinko a... ale proste mu šiblo.“

„Šakal“: „Proste Jozef.“

„Rys“: „No proste Jožko.“

„Šakal“: „Proste Jožko.“

(smiech)

„Šakal“: „To není Lukáš, to je Jozef.“

„Rys“: „No a tento Jozef mi povedal minule, pred pár rokmi, ešte pred korunou, čo sme sa naposledy videli, odvtedy už si ma stihol aj na Facebooku zablokovať, lebo uvidel moje radikálne názory na túto tému dúhovú, tak už nie sme kamaráti, a že ako útočím na menšiny a ako neviem čo, ja neútočím na nikoho. Vy ste narušení psychicky ľudia, ktorí potrebujete zvieraciu kazajku a bičovať od rána do večera ostnatým bičom, normálne trňom a normálne biť... ach... no dobre a teraz poďme ďalej...“

„Šakal“: „Party hard.“

„Rys“: „Čo? Party hard, party hard, la la. A teraz ale spä ...“

„Šakal“: „Kinki vinki. Póá!“

„Rys“: „Poďme ale teraz opäť späť navážno. Boli sme ešte pred tou korunou naposledy na káve a je že, no že tak čo máš... no a nejako v mužskom rode som povedal, hovor mi v ženskom rode a ja som mu povedal, počúvaj ma Lukáš, pokiaľ budeš mať vtáka medzi nohami a nebudeš tam mať vagínu, tak ťa budem volať Lukáš a budem ťa oslovovať mužským rodom. Keď prejdeš tranzíciou, teda zmenou pohlavného orgánu, penis ti useknú a urobia ti tam vadžajnu, tak potom ťa budem oslovovať ženským rodom. Nazatiaľ si biologicky muž, budem ťa oslovovať mužským rodom a vybavené.“

„Vlk“: „No tak vždy to bude biologický muž.“

„Rys“: „Áno, áno, ale má... dobre okej, poďme na to tak. Ako rozoznávaš pohlavie? Podľa pohlavného orgánu.“

„Vlk“: „Áno, v základe áno, máš pravdu, áno. Takže dobre, fajn.“

„Rys“: „Prejde zmenou pohlavia, lebo rozoznávaš na základe pohlavného orgánu. Aj aj Suja má céčka cecky, vieš. Z Republiky Suja. Ten má tiež trojky, cecušky, zo steroidov.“

„Vlk“: „Ja len tomu Lukášovi by som povedal, že... tak ako odkázal, je veľa prípadov, strašne veľa prípadov ľudí, ktorí boli zmagorení, mladých ľudí, ktorí po tranzícii oľutovali toto rozhodnutie. Tieto informácie sa dajú dohľadať voľne na internete, takže opäť neplatená reklama Google.sk a zaujíma sa o tú tematiku a každý, kto počúva náhodou vysielanie rádia Frontinus a trpí touto zvláštnou chorobou, že teda nevieš, či si žena, alebo si muž, alebo si teda nula alebo jednotka, keďže...“

„Rys“: „Traktor.“

„Vlk“: „Traktor.“

„Šakal“: „Panvica. Ratatuj počekaj ratatuj. Ratatuj počekaj.“

„Vlk“: „Alebo LKT4...“

„Šakal“: „Užik.“

„Vlk“: „Alebo LKT44 ako ja.“

„Rys“: „Alebo.“

„Šakal“: „Ja som panvica. Už som to minule povedal a stojím si za tým.“

„Vlk“: „Tak si tieto články prečítaj, prečítajte, lomka prečítajte, pretože môže sa to stať aj vám, že fakt potom dôjde to veľké vytriezvenie a potom, keď vám v podstate urvú penis z medzi nohy, tak ako už je neskôr.“

„Rys“: „Alebo keď vám ten penis tam dorobia.“

„Vlk“: „Alebo. To je jedno. Hej? Ľahšie mi to bolo povedať takýmto spôsobom, takže radšej by som si to...“

„Rys“: „Ale ten paradox, ktorý som... možno ho poslucháči si až tak neuvedomili tým, že sme tu trošku akože predĺžili, ale ja som chcel povedať tým to, že keď sú stále biologicky... majú svoje pôvodné pohlavie, s akým sa narodili, tak trvajú na tom, aby si ich oslovoval tým druhým rodom, teda ženským prípadne mužským, záleží od pohlavia, ale už keď sú zoperovaní, ako tento chlap na tej gynde, v tej gynekologickej ambulancii, tak on už má teda vadžajnu medzi nohami, ale hovorí...“

„Vlk“: „Asi asi, ja neviem, počkaj, ja to môžem...“

„Rys“: „Tak ale kam... akože načo ideš ku gynekológovi? Aby sa ti do riti pozrel?“

„Vlk“: „Tak možno si taký... ak si taký úchylák, tak áno.“

„Rys“: „Ideš urológovi.“

„Šakal“: „Do pipiči...“

„Rys“: „Nie, urológ.“

„Šakal“: „...do pipikovej diery.“

„Vlk“: „Au.“

„Rys“: „Na to máš urológa.“

„Vlk“: „Au.“

„Šakal“: „Však áno, ale on očividne nie. Lebo je to Jožko.“

„Vlk“: „Jožik.“

„Šakal“: „Jožík.“

„Vlk“: „Užík.“

„Rys“: „Ale čo som chcel povedať, chalani...“

„Šakal“: „Chomik.“

„Vlk“: „Chomí, jaký fajný Chomík.“

„Rys“: „Bardzo dobrze. No ale, ale, ale. Už po oravsky. A...“

„Šakal“: „To je po kysucky, nie?“

„Rys“: „Ale nie, nie, nie. Na Kysuciach sa...“

„Vlk“: „Zatiaľ som sa dočítal v tom článku, že poškodenému mozgu alias psychiatrickému, psychiatrickej chorobe sa dnes volá, že genderová dysfória.“

„Rys“: „Dženderová?“

„Vlk“: „Hej, hej. Dženderová. Pardón, ja tú angličtinu neovládám moc.“

„Rys“: „Hej, ale ja som chcel povedať to ten paradox, že proste nie si ešte zoperovaný, si pôvodné pohlavie, volaj ma, oslovuj ma ženským rodom, a už keď je týpek zoperovaný, má vadžajnu medzi nohami a sedí na gynekologickej ambulancii, píše o sebe v mužskom rode. Je mi z týchto ľudí na grc a vygrcám sa z toho okna. Normálne je mi z nich tak blivno, že sa vygrcám z toho okna na nich a kludne ich ešte aj...“

„Vlk“: „Juš teraz, proše pana...“

„Rys“: „Bardzo, bardzo. Tak jest.“

„Šakal“: „A už ideš?“

„Rys“: „Akože fakt, no, je toto...“

„Šakal“: „A ešte stále si mi... stále mi dlíš to, že sa hodiš o zem.“

„Vlk“: „Toto je sila, čo sa teraz akože deje. Táto zvláštna ambulancia... no, je to... (nezrozumiteľné) ...že som zostal, že fakt.“

„Rys“: „Užík.“

„Šakal“: „Chomik.“

„Rys“: „Chomik. Ratatuj.“

„Vlk“: „Ale normálne by som povedal, vy ste normálny akože...?“

„Rys“: „Ale oni to sú psychicky chorí ľudia, proste to je na lopatu, normálne lopatou po hlave, panvicou...“

„Vlk“: „Lopatou? Však škoda lopaty a keď tak...“

„Rys“: „Panvicu zoberem, Šakal...“

„Vlk“: „...a keď tak, nie lopatu, ale tú uhliarku, čo bola železná lopata...“

„Rys“: „Tú ťažkú?“

„Vlk“: „...čo mali chlapi v uhoľných baniach alebo lokomotívach...“

„Rys“: „Parných lokomotívach, áno.“

„Vlk“: „...a tou ťa utĺť po tej gebuli, že by si sa minimálne načítal.“

„Rys“: „Ale to tá lopata váži tak 20 kíľ.“

„Šakal“: „No vřak. A čo?“

„Vlk“: „Ak mu hento nepomôže, tak potom čo mu pomôže? A koľkí boli? Tranzícia mu nepomôže, cíti sa eřte horřie, tak čo chceř? Fakt tou lopatou po tej hlave, alebo čo?“

„Rys“: „Nie. Zvieracia kazajka a trńovým bičom bičovať 24 hodín denne, 7 dní v týždni, do kým proste...“

„Vlk“: „Ale to je týranie zase.“

„Rys“: „Ale aké týranie? A on ma netýra tým, že on mi rozpráva o vymyslených hovadinách, aké je 25. pohlavie?“

„Vlk“: „Nie. To ťa buzeruje. To je buzerant. On ťa buzeruje. On ťa týra? Bolí ťa to?“

„Rys“: „Áno, bolí to, moju psychiku to bolí.“

„Vlk“: „Ale, tvoja psychika je v pohode.“

„Rys“: „Moja psychika je zaťažená z týchto ťvástov.“

„Vlk“: „Veď dobre, áno, mář pravdu.“

„Šakal“: „Koho tvoja psychika zaujíma?“

(smiech)

„Rys“: „A koho zaujímajú ich pohlavia?“

„Šakal“: „No teba, lebo ťa musia zaujímať, lebo ti to proste vřetci tlačia do huby, to je prvá vec...“

„Rys“: „Nie. Bavíme sa tu o tom aj s Vľkom akože.“

„Šakal“: „...a druhá vec, asi ťa to zaujíma, keď mář potrebu toľko do toho tepať. Vieř?“

„Vlk“: „Ja by som eřte teda v rýchlosti, aby to, keďže sa tá debata rozbehla takým trořka strmřím spôsobom, my...“

„Rys“: „Hlavne tuto Šakal to nepobral úplne tak, akoby to pobrať mal.“

„Vlk“: „To nevadí. Ale o tom to je. Každý to poberá zo svojho uhľu pohľadu. Preto to...“

„Šakal“: „Nie, ja nie som tak radikálny jak vy. Vieř, akože je to choré, ale ja...“

„Vlk“: „Ako prepáč. Ty by si ho neumľátil tou lopatou po hlave?“

„Šakal“: „Umlátil. Nehovorím, že nie...“

„Vlk“: „No tak a...?“

„Šakal“: „Ale to hovorím, že ja v poslednom období povedzme to, že mám vo svojom živote zaujímavejšie obdobie, hej, nazvime to tak, a veľa názorov začínam prehodnocovať. A napríklad chcel som tým povedať to, že nie som tak radikálny v tom, že okej, ja ti proste poviem na to, že jasné, je to sprostosť a dal by som mu zaucho. To je proste vec, kde by som ja skončil osobne. Vieř?“

„Vlk“: „Rozumiem to, rozumiem, čo chceř povedať.“

„Šakal“: „Čiže nemám potrebu osem krát zopakovať, že by som mu plesol. Vieř?“

„Vlk“: „Uhm, áno. Vrátim sa späť k tej téme, ak teda to, že sme to prebrali trořka tak strmřie, vážení sluřní homosexuáli, bisexuáli aj vřetci, čo si proste ťijete a ste. Voči vám nemá nikto nič. Ani jeden z nás nemá niečo, že ťijete s partnerom, rovnakým pohlavím...“

„Šakal“: „Dokonca každý z nás má vo svojom okolí niekoho, kto je proste...“

„Vlk“: „Áno, a proste vychádzame normálne, lenže je rozdiel medzi...“

„Šakal“: „...dokonca dobré vzťahy, dokonca dobré vzťahy...“

„Vlk“: „Eřte lepřie ako s heterosexuálmi, akože poviem to narovinu, ale toto bolo smerované na tú buzerantská časť, to znamená buzerantská v tom zmysle, že buzerujú...“

„Rys“: „Svojou orientáciou, presvedčením, ideológiou...“

„Vlk“: „A svojimi psychiatrickými problémami a neviem čím, proste buzerujú širokú verejnosť. Viem, že aj títo, tieto homosexuálne či bisexuálne páry, bez ohľadu na to, či je to lesba alebo je to gay, sami sú doslova nařtvaní až nasraní na týchto buzerantov. Pretože tí ľudia, ktorí sú akože... niežeby som... normálny by bolo blbé povedať, ale proste ľudia, ktorí udržujú tie tradičné smery, to znamená, že žena, muž, sa na nich začínajú pozeráť už trořka z iných pohľadov. Prečo? Iba preto, že celá táto buzerantská propaganda chorých hláv psychiatrických porúch už im ide na nervy, lebo otvoríš ladničku, ja neviem, Dávid Púchovský, otvoríš mrazničku...“

„Rys“: „Jeřiři Mária, ani ne... ja ho stretávam v parlamente.“

„Vlk“: „Počkaj, počkaj. Kľud. Ukludni sa. Otvoriř mrazničku, Hellebrandt. Otvoriř, ja neviem, dvere, L-P-G-T-D-I, alebo teda L-G-B-T-D, ja to ani neviem pomenovať, lebo to je proste taká hatlanina, že to nie

je ani možné. Proste L-P-G-T-D-I a všade dúha, všade rovno... rôznorodosť, všade inakosť všade iné mantry a neviem ešte ako to proste pomenúvajú a títo slušní homosexuáli, ktorí odsudzujú toto správanie týchto buzerantov, už majú problém s tým okolím, ktoré udržujú tie tradičné smery, že sa na nich pozerajú už horším pohľadom kvôli ničomu inému iba kvôli tej únave z toho všetkého. Lebo keď si zoberieš... hm... asi tak... neviem, či správne odhadnem, ale keď to tak zosumarizujeme, tak tri roky nepočúvam nič iné iba L-P-G-T-D-I, iba tranzície, iba inakosť, iba rôznorodosť, iba dúhy a neviem ešte čo...“

„Rys“: „A rodová vyváženosť, genderová.“

„Vlk“: „A rodová vyváženosť a tolerancia. Hlavná vec, že keď sa jedná o toleranciu spätne od vás, tak ste ako hyeny, ale vy máte plnú hubu tolerancie. Príklad, príklad, príklad.“

„Šakal“: „Ale Vlk, ja ti na toto nie že budem kontrovať, ale dám ti, vsuniem ti tam ďalší príklad. Zober si, to sme sa aj rozprávali, aj v tejto relácii, zober si, ty napadneš niekoho, cudzinca, nemusí to byť... alebo človeka tmavšej pleti, kľudne to môže byť občan Slovenskej republiky...“

„Vlk“: „Áno, áno, chápem, na čo narážaš.“

„Šakal“: „...ty napadneš takéhoto občana...“

„Rys“: „Akože Cigána?“

„Šakal“: „Áno. Alebo napadneš cudzinca, automaticky je to rasizmus, automaticky ty si extrémista, automaticky si šovinista...“

„Vlk“: „Áno, už si nálepkový všetkým možnými smermi.“

„Šakal“: „...áno, ale keď sa to stane opačne, tak sa to zametie pod koberec.“

„Vlk“: „Samozrejme.“

„Rys“: „Lebo oni sú menšina, ktorá je utláčaná. Aká si utláčaná?“

„Vlk“: „Aká vy ste utláčaná menšina, vy v...?“

„Rys“: „Nerobíš, si požiaračom štátneho rozpočtu...“

„Vlk“: „Ja by som to tak povedal, veľká časť z vás, nie drvivá väčšina, ale veľká časť z vás ste nič, iba odporní pedofili. A to vám poviem bez urážky. Nadržané hnusné prasatá, ktoré absolútne sa nevedia ani normálne pozdraviť. Nevedia sa normálne chovať a keby mohli, tak pretiahnu 12-ročného chlapca, ako bez debaty. A vy budete kričať potom, že že oni nás nemajú radi, že oni nás nenávidia a že my sme homofóbni a podobné veci. Ale pritom tie najväčšie zvieratá sú aj medzi... nielen medzi Vami, aj medzi Vami. My vieme kde tieto pedofilné smery a tieto pedofilné udalosti sa stávali, v akých komunitách, my to všetci vieme, ale tie komunity aspoň držia hubu, ako sa vraví, ale čo vy stvárate, to je neskutočné.“

„Rys“: „Áno, súhlasím. Proste to je ten príklad, že... presne čo sme sa rozprávali, my ich máme tolerovať, to je to isté ako napríklad... však aj Frontinus sa vyfarbil na konci dňa po 30 rokoch ako alternatívne rádio, keď sa trochu zmenil politický systém v roku 2020, nie je žiadnym tajomstvom, že pracujem aj pre iné médiá, ktoré majú červenú v logu. Červenú, čiernu, bielu, presne tak ako aj rádio Frontinus, to znamená, že možno pre konzervatívnejšie, možno viac národnárske, možno ľavicové, sociálno-demokratické médiá a... to nie je len o tej komunite, to je celkovo o voličoch Progresívneho Slovenska. To je celkovo o mladých progresívcov, teda o mladých ľuďoch, ktorí, ktorým sa páči progresívna politika, alebo teda politika Progresívneho Slovenska a oni že a prečo pracuješ pre toho a prečo robíš v tom rádiu? A prečo robíš pre Flašíka a prečo robíš tam a prečo robíš hentam?“

„Šakal“: „Lebo dáva peniaze.“

„Rys“: „Nie, to nie je o tom. To nie je o tom.“

„Šakal“: „Však nie, ja...“

„Rys“: „Ty si myslíš, že Denník N by mi nedal peniaze?“

„Šakal“: „Nie je to o tom, ale je to aj ten dôvod proste, a ja to stále, počkaj, stále to budem proste tvrdiť, že, ľudia, proste je to prirodzené, že podporuješ proste toho, kto ti platí. Pretože jednoducho v súčasnej dobe ide o love... hej, to je, ja nevravím, že je to iba o tom, že je to z tvojej strany iba o tom, ale ja vravím skôr môj pohľad na vec, že v podstate, oukej, sú veci, ktoré by som proste nepodporil ani za love, áno...“

„Rys“: „Rozumiem.“

„Šakal“: „...ale zase proste... presne, podporuješ proste a fandíš tomu, kto ti platí.“

„Rys“: „Ja by som to skôr povedal takto, ja by som aj keby mi platil niekto, koľkokoľvek a chcel by odo mňa prácu, napríklad novinársku, s ktorou by som ja nebol stotožnený a tým pádom by som s tým nesúhlasil, by som to nerobil. A je mi jedno, či by mi dal 10 alebo 20 tisíc. Proste za mnou keby teraz

prišiel Denník N a povedali by mi, Rys, pod' ku nám robiť reportéra, pod' ku nám robiť redaktora, zaplatíme ti, ja hovorím, prepáčte, ale nie. Proste vy ste, vy ste radikáli vo veciach, vy ste hlasnou trúbou Progresívneho Slovenska, je to, je to je to transparentné, že ste v podstate ich hovorcami a ich mediálnym plátkom, ja odmietam pracovať pre takéto médium, proste nie som... dáme ti 10 tisíc, nie ďakujem, dáme ti 20 tisíc, povedal som nie ďakujem aj keby ste mi tu teraz milión dali na stôl v hotovosti. Proste nie.“

„Vlk“: „Áno.“

„Rys“: „To znamená, že sú ľudia, súhlasím s твоjím názorom, Šakal, že sú ľudia, ktorí že kvôli peniazom, že ako sa hovorí, nehryz ruku, ktorá ťa živí, hej, a tak ďalej. Ale ty si ma nenechal dopovedať tú moju pointu a to je tá, že v... keď sme sa bavili o tých červených médiách, o tej ľavici, v ktorej pracujem, tak idem späť ku tomu, ku tomu, o tej tolerancii, hej, páni. A tá tolerancia spočíva v tom, že rozprávam sa s nejakým mladým človekom, však ja tiež nie som obstarožný, tiež som mladý človek, rozprávam sa s mladým človekom, prečo ty pracuješ pre to rádio, prečo ty pracuješ pre ten spravodajský web? Prečo ty pracuješ pre hentohto? Prečo tí si... a tak ďalej. Ja hovorím v poriadku, prečo ty fandíš Progresívnemu Slovensku, alebo prečo ty pretláčať progresívnu politiku? To je tá istá otázka. To znamená, že rešpektuj a toleruj, že ja som, poviem príklad, ja neviem, vymyslím si, ľavičiar, ja budem rešpektovať, že ty si saskársky pravičiar. A tolerujme sa, no nie, ale toto to ty taký mladý a ty si proste červená ani... ale ešte raz. Ja rešpektujem, že si pravica, ty rešpektuj, že som ľavica a ideme ďalej, alebo ty rešpektuj, že som konzervatívny a ja rešpektujem, že si národniar alebo niečo a vybavené a ideme ďalej, hej, ale proste oni ani základné veci, takže to aj pomimo túto komunitu, čo sme sa bavili, LGBT, proste dúhová komunita, homosex... ani nie, že homosexuáli, proste títo psychicky narušení. To je celkovo o tých mladých ľuďoch, ktorí progresívne zmýšľajú, že oni nevedia rešpektovať, tolerovať iný názor, alebo to, že napríklad, ja poznám aj veľa mladých ľudí, čo volili Hlas alebo Smer, naozaj mladých ľudí okolo 20, 25 rokov a veľa ľudí z ich okolia v ich veku, tiež mladých 20 25 rokov, to nevie pochopiť a pomaly sa s nimi prestalo baviť. Ako si mohol voliť Pellegriniho?“

„Vlk“: „Ale oni to nevedia pochopiť preto, lebo oni sú proste...“

„Rys“: „Majú až tak nasraté v tých hlavách alebo...?“

„Vlk“: „Neviem, oni skôr žijú vo svojom svete a oni buď majú v sebe nejaký taký neviem či sugescie alebo nejako taký akože naprogramovaný strach, že ten svet je aj iný ako ho mám ja vo svojej hlavičke. Vieš, že ja volím progresívcov, alebo teda ja volím, ja neviem, liberála alebo proste niečo a som v tom, že hurá, že to tak toto je, toto je ten správny smer a zrazu zistí, že, ako ty vravíš, jeho kamarát zo základnej školy, hej, dlhoročný jeho bývalý spolužiak teda zrazu nežije v tom jeho svete. Wau, ako je to možné, že...? Že počkať. A už je to, a už to začína. Už to začína ten pomyselný strach, taká tá sugescia vnuka, že existuje ešte aj iný svet, že že to není iba toto, to, čo ja vidím. Toto je ten problém, prečo oni nedokážu pochopiť. To je ten strach. Tak isto ako cez strach, ktorý tuná bol, že pandémia a mŕtvolý a podobné veci. To všetko je iba prostredníctvom strachu. Všetky elity a všetky tieto vysoké mocnosti toto tieto veci dokážu ovládať len pomocou strachu, ktorý ty máš naprogramovaný v sebe. Každý ho má. Otázka, ako moc ťa ovplyvňuje.“

„Rys“: „Tak určite.“

„Šakal“: „Vlčko, ja ti na to poviem jednu krásnu vec, budem citovať ríšskeho maršala, bývalého, Hermanna Göringa, ktorý to verejne povedal, nahlas, že jasné, že vytvárame národu strach, pretože národ, ktorý sa bojí, je poslušný národ.“

„Vlk“: „Áno. To len akože k tomu, hej, že povedané, že vlastne to je ten strach, že čo to všetko dokáže. Takže tam je aj tá odpoveď prečo. Teda buď nevedia pochopiť, alebo proste nepripúšťajú samy v sebe vnútri a útočia na to, prirodzene na to útočia...“

„Rys“: „Oni nevedia pripustiť druhý názor. Oni nevedia pripustiť, že je aj biela a nielen čierna.“

„Vlk“: „Áno. Nevedia prip...“

„Rys“: „Alebo iné farebné spektrum z farebnej palety.“

„Vlk“: „Jednoducho sa boja. Jednoducho sa boja, že je niečo iné, ako oni žijú. A je skrátka by sa to... ako je prípad, že už je taký stav debility, že proste vie, že nebojí sa, áno, je taký svet, taký svet, ale ja pôjdem strmhlav a budem proste bojovať, neviem začo, hej, budem protestovať na námestiach, však prosím pekne môžete, s tým, že niečo zmením. A nezmeníte pritom vôbec nič, lebo stále bude žiť iba v tej svojej bubline.“

„Rys“: „Hej. No a to je proste smutné celé.“

„Vlk“: „Ináč na druhej strane neviem akože mohli skúsiť tie vodné delá, ved' možno by im pozapínalo v tých hlavičkách.“

„Šakal“: „Nemôžeš, momentálne jak nabehneš vodnými delami na protest, už nie si v demokracii.“

„Vlk“: „No ved' to vieme, ja viem, ja to chápem, ako že áno. To bolo iba obrazne.“

„Šakal“: „Lenže v momente jak vytiahneš silou proti demonštrácii, už nie si v demokracii.“

„Vlk“: „No však to, čo spravil Matovič.“

„Rys“: „To, čo urobil Jaroslav Nad'.“

„Vlk“: „Či Jaroslav Nad'.“

„Rys“: „Nad', Matovič.“

„Vlk“: „teda... prepáčte, pán Matovič, to bol iba váš režim...“

„Rys“: „Nie, nie, nie, nie, ale aj Matovič, Nad' a vnútro malo vtedy...“

„Vlk“: „Bože, kto bol minister vnútra...?“

„Rys“: „Mikulec, Mikulec.“

„Šakal“: „Spomeňme si, čo takto protesty po, cez kauzu Gorila.“

„Vlk“: „Áno, áno. To isté.“

„Šakal“: „...keď nabehli dokonca obrnené transportéry do ulíc.“

„Vlk“: „Áno.“

„Šakal“: „Akože dobre. Však ja nevravím, že tie demonštrácie sú vždy slušné alebo tak, že je to o tom, že ľudia chodia do ulíc a skandujú si, že je jasné, že občas sa tam deje aj bordel. Ale proste v momente jak vytiahneš silou proti ľuďom, už sa nemôžeme baviť o demokratickom štáte, pretože to tu robilo gestapo kedysi, to tu robilo ŠTB.“

„Vlk“: „Robili horšie veci.“

„Šakal“: „To tu robila Verejná bezpečnosť.“

„Rys“: „Akože ak si niekto myslel, že si v roku v '89 vyštrngal demokraciu a kapitalizmus, tak akože vyštrngali si tak veľkého hovno a nie demokraciu. Akože... ak si myslíte, že žijeme v demokracii, tak vy žijete v takej bubline, ktorá sa volá omyl, že vás z neho veľmi radi vyvedieme.“

„Šakal“: „No lenže vravím, že v momente jak vytiahneš proste proti ľuďom, ktorí vyjadrujú svoj názor, na čo majú právo, silou, tak v tom momente ty si ten zlý nie oni.“

„Rys“: „Tak ja ako starý komunista by som ti povedal, vieš čo, nemáš právo na názor.“

„Šakal“: „Dobre, ale nežijeme v komunizme.“

„Rys“: „Ale ani v demokracii.“

„Šakal“: „To sme sa bavili, že jediná demokracia bola v starovekých Aténach.“

„Rys“: „Aténach, áno, ale ja by som ešte k tým demonštráciám.“

„Šakal“: „Tam to bolo ale super, proste nemal si rád suseda, tak si sa dohodol s desiatimi kamarátmi, desiatí kamaráti napísali jeho meno na tabuľku a proste suseda vyhнали z mesta. A bolo porozprávané. (smiech) Zhabali mu majetok a bol vyhodený z mesta a bolo rozprávané.“

„Rys“: „A spokojný.“

„Šakal“: „A všetci...“

„Rys“: „Vyrehotaný, vyrehotaný.“

„Šakal“: „Všetci proste vysmiati. Vieš?“

„Rys“: „Vieš, akože ja by som to povedal takto. Áno, ten, tie protesty, ja som nikdy nebol zástancom protestov, bez ohľadu na to, za čo sa protestovalo. Ja som tam nestál v '89, ja som tam nestál v '92 a '93, ja som tam nestál v 2008, nestál som tam v 2018-19, nestál som tam ani v roku 2020 a 21 ani 22...“

„Vlk“: „Dobre, dobre, dobre, dobre, urýchli to.“

„Rys“: „...a ani nie 23, 24. Na žiadnych protestoch.“

Spomenul som od, od prevratu po delenie republiky, cez Gorilu cez, cez Kuciaka, cez smerácke protesty počas Matovičových vlád až po súčasné protivládne protesty zo strany Progresívneho Slovenska...“

„Vlk“: „Každopádne, zhodneme sa, protestovať môžete.“

„Rys“: „Nie, nie, nie. Ja idem teraz hovoriť môj subjektívny názor a to je ten, že ja nepodporujem osobne žiaden protest bez ohľadu na to, či ho robí, alebo nerobí môj priaznivec. Vysvetlím. Protestom sa nikdy nič v živote nevyriešilo, všakže? Čo sa vyriešilo Kuciakovými protestami?“

„Šakal“: „Pozor, pozor, pozor, pozor, pozor.“
„Vlk“: „Pozeráš sa na to moc so zavretým oným.“
„Šakal“: „Áno, pretože protest ako taký veci rieši. Pretože ľudia dajú... napríklad, poďme ďalej do minulosti. Vravíš protestom sa nikdy nič nevyriešilo?“
„Rys“: „S výnimkou 17. novembra '89 a aj o tom sa špekuluje.“
„Šakal“: „Dobre. Čo takto Veľká francúzska revolúcia?“
„Rys“: „Dobre, bavíme sa o slovenských protestoch. O našich dejinách.“
„Vlk“: „Ale ty si to stiahol do seba. Vieš? Preto sa ozval.“
„Šakal“: „Ty si to stiahol do seba a povedal si, že žiaden protest nič nevyrieši.“
„Rys“: „Dobre. Na Slovensku sa protestom nikdy nič nevyriešilo.“
„Šakal“: „Pretože tie protesty nemajú takú silu, akú by mali mať. Vieš? To, že na námestí huláka 10 tisíc ľudí zo 6 miliónov, je to zrnko. Ale keby tam hulákalo na tom námestí milión ľudí, už to až také zrnko není.“
„Rys“: „Toto som presne ja povedal, že Šimečka sa oháňa tým, ako na protivládny protest tam bolo 30 tis... 30 tisíc ľudí tam v živote nebolo...“
„Vlk“: „Nebolo tam 30 tisíc ľudí.“
„Rys“: „...je to dronovo spočítané. Aj keby sa Šimečka, aj keby to dal krát 2, tých ľudí, čo tam bolo, tam 30 tisíc ľudí nebolo. Tam nebolo ani 15, tam bolo 8 a pol tisíce ľudí. Je to spočítané z dronovej snímky. Ale teraz poďme na to inak. Ja som to napísal verejne na Instagram ako adresované pánovi Šimečkovi, že mu odporúčam, keď chce rozprávať o silných protestoch a nesúhlasu ľudu, súčasnú vládnu koalíciu volilo 1 milión 287 tisíc 83 ľudí. Asi som sa sekol o 10 čísel. To je jedno. Zaokrúhlene 1,3 milióna...“
„Šakal“: „Priznáš to aspoň.“
„Rys“: „Keď sa podarí Progresívnemu Slovensku na námestie dohnať aspoň 1,4 milióna ľudí, tak potom sa môže Fico zamyslieť a môže sa chytiť, že úúú, asi tá novela trestného zákona, asi to rušenie úradu ÚŠP, tak toto už je moc, keď v podstate 50 percent oprávnených voličov mi tu prišlo povedať, že asi nie.“
„Vlk“: (nezrozumiteľné) ... zvláštnym spôsobom logiku.“
„Rys“: „Ale keď si myslí nejaký mončiči, že, že 8 tisíc ľudí tam hulákalo na námestí Fico do basy, že teraz Fico dôjde, ktorý má mandát od 1,3 milióna ľudí, ktorí ho volili spolu s SNS a Hlasom a takto to zmietne zo stola, nebudeme rušiť ÚŠP, pretože 8 tisíc progresívcov mi hulákalo pred parlamentom. Akože vážne?“
„Vlk“: „Áno v základe máš pravdu, no...“
„Rys“: „Ja viem.“
„Vlk“: „Dáva to logiku, no 8 tisíc ľudí...“
„Rys“: „A to som nadviazal na to, čo hovoril Šakal, že áno, že keď, že tých pár ľudí je zrnko, je zrnko oproti tomu, že áno, prebíte číslo, ktoré si zvolilo túto vládu a potom sa tu bavme o proteste.“
„Šakal“: „Áno, lenže to je, čo si hovoril ty, že protesty nič nezmenia.“
„Vlk“: „Ja by som sa teda ešte spojil aj s tými protestami, napríklad čo sa týka Poľska, tí kamionisti teraz čo blokujú tie ukrajinské hranice a teda proste zabraňujú, aby sa dovážal ten...“
„Rys“: „To obilie a tie potraviny.“
„Vlk“: „...proste ten odpad, ktorý je odpad a nikto, kto si myslí, že z Ukrajiny niekto vozí kvalitné...“
„Rys“: „Tie segmenty agrosektora dajme tomu.“
„Vlk“: „Tie segmenty agrosektora pokiaľ z Ukrajiny si myslí niekto, že z tej Ukrajiny fakt idú nejaká kvalita, tak ako sa spamätaj. Dobré ráno...“
„Rys“: „Žbrnda.“
„Vlk“: „Je to proste bordel, je to odpad. A oni to proste zachytávajú na tých hraniciach a najlepší gól bol teraz, to som pochytal a bohužiaľ teraz zdroj tu nemám pri sebe, zastavili nejaký kamión, ktorý viezol akože, tam bola nejaká mniška a toto, hej, že...“
„Rys“: „Na zadných sedadlách?“
„Vlk“: „Nie, nie, normálne kamión a bola tam akože nejaký konvoj a to bolo akože pomoc, ako niečo ako červený kríž alebo dačo také, no proste... vybehla hneď mniška, že to ako je...“
„Rys“: „Matka Tereza?“
„Vlk“: „...ako...hej, že to je tá podpora, tam sú deky, vieš, a takéto...“
„Šakal“: „Pozor. Matka Tereza bola veľká osobnosť.“

„Rys“: „Ale ved' o tom hovorím, že pomáhali.“

„Vlk“: „Hej. Že proste vezieme tam humanitárnu pomoc, vezieme tam deky a toto a tým protestujúcim to nedalo a odplachtovali ten kamión.“

„Šakal“: „Cigarety a alkohol.“

„Vlk“: „Joj nie, kdeže, kdeže, kdeže, kamarát. Vôbec nie. V prvej časti...“

„Rys“: „Utečenci?“

„Vlk“: „...áno... boli deky, bolo všetko. Odkryli druhú časť, vlastne tú druhú sekciu toho nákladiaku, a boli tam plný až po strop, keď si zobereš 7 a pol tonku, klasiku akože náves a bol po strop naložený od podlahy...“

„Šakal“: „Počkaj. Kamión alebo 7 a polku?“

„Vlk“: „Prepáč. Kamión. Normálne veľký tirák.“

„Šakal“: „No tak tam naložíš 25 ton.“

„Vlk“: „Áno, áno. Prepáč, zle som sa vyjadril. Tak od podlahy až do vrchu bedne s muníciou, prosím pekne.“

„Šakal“: „No, humanitárna pomoc.“

„Vlk“: „Humanitárna pomoc. A teraz si zober, že...“

„Šakal“: „Ale však takú humanitárnu pomoc poslalo aj Nemecko.“

„Vlk“: „Áno, ale zober si, že aké tie protesty sú tam účinné. Že tam ľudia berú na zodpovednosť všetko, čo prejde cez tie hranice...“

„Rys“: „Tak stačí len to, že Olafovi Scholzovi v Nemecku pred úradom vlády farmári nakydali hnoj, hovná, seno...“

„Vlk“: „Ale to spravili aj vo Francúzsku, hej?“

„Rys“: „Áno, áno a tu protestujú farmári, urobili si päť kolečiek pred parlamentom tri dni dozadu na 200 traktoroch a išli preč akože...“ (smiech)

„Vlk“: „A to má aký zmysel?“

„Rys“: „Neviem. Akože pred parlamentom stáli policajti...“

„Vlk“: „Vážení slovenskí protestujúci, ja by som vám tak povedal, choďte sa spýtať do Nemecka, ako dlho tam už tí chlapi sú a choďte sa spýtať aj do Poľska...“

„Rys“: „A pomenovali to médiá hlavného prúdu, to viete ako to pomenovali? Najväčší farmársky protest v histórii Slovenska.“

„Vlk“: „Ty kokso. Tak to je sila.“

„Šakal“: „Ja vám do toho skočím takou haluzou, v menšom merítku, ale zober si futbalový klub tohto mesta, tak keby si mal skvelú fanúšikovskú základňu. Kedysi, hej? A potom presne došlo na to, že chalani proste z tej skupiny, z Ultras Žilina odmietli ustúpiť majiteľovi klubu proste v tom, že ich začal doslova šikanovať, by som to nazval tak, a odopierať im veci, ktoré proste platili dlhé roky. Tak čo sa stalo, na Žilinu na futbal chodí menej ľudí ako na hokej. A to hrá Žilina 2. ligu v hokeji a vo futbale je druhá alebo tretia. Hej? Čiže... a to vtedy bola krásna fanúšikovská základňa, ved' keď hrali na Sparte, tak tam bolo 10 tisíc ľudí. Žilinčanov. Hej? Že proste obrovská návšteva. Ja si pamätám tie plné štadióny. A pamätám si proste bohužiaľ aj to, že dojdeš náš štadión a ticho. Proste...“

„Vlk“: „Nikto nikde.“

„Šakal“: „...že to som futbal či na omši?“

„Rys“: „Áje patris... áno.“

„Šakal“: „Pome sa rozlúčiť, chlapci. Za 2 minút...“

moderátor „Vlk“: „Áno, 2 minúty necelé do polnoci...“

„Rys“: „Akurát som to išiel povedať. Ďakujeme vám veľmi pekne za pozornosť. Opäť tá 1. časť bola taká vyslovene oddychová, chilllová a po tej jedenástej sme to rozbehli natvrdo tak, ako to niekto chce, tak tak to natvrdo aj dostal a...“

„Vlk“: (nezrozumiteľné)

„Rys“: „...ratatuj počekaj“

(smiech)

„Vlk“: „Chomik.“

(smiech)

„Rys“: „Jaký fajný.“

„Vlk“: „Á, ja mám perie z tej polštiny...“

„Šakal“: „Chomik je super ale...“

„Vlk“: „Chomik je fajn

„Rys“: „Ale aj užik.“

„Šakal“: „Šakal odchádza z mikrofónu, počujeme sa takto o týždeň, ak sa nemýlim...“

„Rys“: „Určite.“

„Šakal“: „...čo znamená, že Šakal odchádza z mikrofónu. Dobrú noc a užite si pokojnú kľudnú nedeľu.“

„Vlk“: „Pán Rys.“

„Rys“: „Pán Rys. Ďakujem veľmi pekne za pozornosť a budeme sa počuť opäť takto o týždeň medzi dvadsiatou druhou a polnocou. Príjemné počúvanie.“

„Vlk“: „Presne tak. A tak isto sa lúčim aj ja, pán Vlk, idem zaliezť kdesi do tých kratších. Držte sa teda, pekný zvyšok víkendu vám všetkým prajeme a budeme sa počuť, teda ako spomínal zverinec tuto vedľa, budúci týždeň, ak sa niečo zvláštne neudeje...“

„Rys“: „Ak sa dožijeme, no tak povedzme na rovinu.“

„Vlk“: „Ale čo by sme sa nedožili...“

„Rys“: „Ak sa dožijeme, ak boh dá, ak boj dá, tak...“

„Vlk“: „Určite, určite. Čo ty na to, Šakal?“

„Šakal“: „No, zatiaľ neviem o ničom, čo by nám nejako bránilo sa tu o týždeň stretnúť.“

„Vlk“: „Jááj, no tak to sa spýtaj tých, ktorí pred dvoma hodinami niečo plánovali a teraz už ich ukladajú do truhly, že... jak sa to vravím... (smiech) ...memento mori, memento mori.“

„Rys“: „Dobre, páni. Všetko dobré. Pekný večer. Dobrú noc.“

- cca 23:58 hod. – koniec programu *Nočný vír*

* * *

Podľa § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. („Ochrana ľudskej dôstojnosti a ľudskosti“) „Obsahová služba, ktorú poskytuje vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, musí rešpektovať ľudskú dôstojnosť, najmä nesmie ...

c) propagovať násilie a otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť, znevažovať alebo hanobiť na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, majetku, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, narodenia, národného alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, štátnej príslušnosti, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine, ...“.

* * *

Obsahom programu *Nočný vír*, ktorý bol odvysielaný vysielateľom FRONTINUS s.r.o. na programovej službe Rádio Frontinus dňa 24. 2. 2024 o cca 21:59 hod. bola dvojhodinová voľná diskusia troch moderátorov, ktorí sa oslovovali pseudonymami „Vlk“, „Rys“ a „Šakal“. V úvodnej a záverečnej znelke programu mužský hlas uviedol: „Objektívna kritika, satira a ovšem objektívny aj subjektívny pohľad. Tri témy, tri bytosti, Šakal, Vlk a Rys. Pohodlne sa usadzte, práve nastal čas, čas venovaný uhlom pohľadu, začína relácia *Nočný vír*.“

Diskusia moderátorov v prvej časti programu v čase cca od 22:00 hod. sa týkala tém ako napr. problémy s nadváhou, spomienky moderátorov na rôzne produkty z detstva a mladosti alebo voľby do Európskeho parlamentu. V ďalšej časti, v čase cca od 23:15 hod., boli témou diskusie transrodoví, resp. transsexuálni ľudia a ľudia s inou sexuálnou orientáciou.

Vzhľadom na to, že predmetu správneho konania sa týka táto časť programu, uvádzame prepis tejto konkrétnej relevantnej časti, kde okrem iného odznelo, cit.:

„Vlk“: „Dobre teda. Podme teda na tú tretiu tému, ktorá takisto nebude môcť príjemná pre istú skupinu ľudí. Pevne verím, že si poslucháči, teda všetci poslucháči, ktorí ladia aktuálne vysielanie rádia Frontinus, všimli na verejných priestranstvách také by som povedal...“

„Rys“: „Citylight-y. To sú citylight-y. Také malé billboardíky. Citylight-y.“

„Vlk“: „Áno. Áno. Citylight-y. Kde sú také zaujímavé, by som povedal, že mantry, ale nie sú to mantry zároveň. Ale pomenujme to ako mantry. Znejú takto: milujem pohyb. Bojím sa smrti. Som vegetariánka. Túžim po rovnosti pre všetkých. Rada cestujem. Priťahujú ma ženy. Volám sa Silvia. A vy ste tiež ako ja? A radi cestujete? To je jedna časť. Potom bola aj druhá časť: mám rada zemiakové placky, som transfermínna osoba, alebo ako by som to...“

„Rys“: „Transfeminínna.“

„Vlk“: „No, to je proste úplný chaos: čítam romantiku a fantasy, bojím sa napadnutia, túžim po bezpečnom domove a milujem písanie. A ešte pár ich bolo, bohužiaľ tú zbierku teraz tak rýchlo neviem už...“

„Rys“: „V Martine to vylupli už, to rozbili ten citylight.“

„Vlk“: „Áno, však ten citylight bol odsúdený na to, aby bol vytrhnutý zo zeme. Lebo ja ako majiteľ toho citylight-u, keby som dal... toho billboardu, teda tej skrinky...“

„Rys“: „No.“

„Vlk“: „...keby som si dal takýto plagát, Od Transparency International, či ako sa to volá...“

„Rys“: „Skontrolujem.“

„Vlk“: „Tuším, že áno.“

„Rys“: „Hej, Transparency International.“

„Vlk“: „...a dám si takýto plagát do toho svojho oného majetku, tak predpokladám, že do pár hodín mi zmizne, z povrchu zemskeho. A ak sa pýtajú poslucháči, na čo narážam, na L-G-B-T-I-L-P-G-C-N-G plus neviem čo propagandu.“

„Rys“: „No proste na propagandu bukíev, teda nie bukvič, ale... ťažko povedať. To sa nedá nazvať normálnymi homosexuálmi, pretože ty nie si normálny homosexuál, ktorý tvrdí, že je nebinárny, že je neviem aký.“

„Vlk“: „Počkaj, ja som to našiel. Aha, pozri sa, tu je napísané, že mám rada zemiakové placky, či... a počkaj, to som už čítal...“

„Rys“: „Aj ja mám rád zemiakové placky a čo teraz?“

„Vlk“: „Aha, tu je dokončenie toho, že volám sa Lili a aj vy ste ako ja a čítate fantasy. To je ako dokončené k tomu poslednému.“

„Rys“: „Aha. Tá tranfeminínna osoba.“

„Vlk“: „To je vlastne pomýlený chlapec s náušnicami v ušoch s narúžovanými perami...“

(...)

„Rys“: „Ale ja by som sa chcel ešte ku tej lgbt prv vyjadriť.“

„Vlk“: „No je toto je pokračovanie k tomu.“

„Rys“: „Jááj, no tak pod.“

„Vlk“: „Len z horšieho smeru.“

„Rys“: „Zo zahraničia?“

„Vlk“: „Áno, Česká republika.“

„Rys“: „Nech sa páči.“

„Vlk“: „V Brne vznikla gynekologická ambulancia pre transgender ľudí. Je prvá v Česku.“

„Šakal“: „Chceš mi povedať, že normálne, keď mal šulina medzi nohami, tak nejdeš ku urológovi, ale ku gynekologičke?“

„Vlk“: „Nie, počúvaj ma. Ja ti k tomu dám jeden popis...“

„Rys“: „Preboha, až ma striaslo.“

„Vlk“: „...ktorý je v tom článku. Ospravedlňujem sa poslucháčom, je to v češtine, ja sa to budem snažiť pre, prekladať do slovenčiny, ale ak by mi ušlo, tak aby ste vedeli prečo.“

„Šakal“: „Vlk, kludne daj sem. Ja to zvládnem.“

„Vlk“: „V pohode. V tom texte sa vyjadril ten konkrétny človek, ktorý navštevuje túto ambulanciu, takýmto spôsobom: som moc rád, že taká ambulancia v Brne vznikla. Prehliadky na gynekológii ako súčasť procesu tranzície, a aj po nej, bývajú pre väčšinu mužov dosť nepríjemné, povedal denníku transgender muž, ktorý si v tom momente prial zostať v anonymite. Odporúčam ti, zostaň ďalej.“
(smiech)

„Vlk“: „Lebo vieš, náhodou by sme, náhodou by som ťa našiel kdesi na ulici a mal by som v aute kovovú tyč, tak aby náhodou som ťa troška neponaháňal s ňou po námestí. Možno by ťa prešli tie srandy. Zaspomínal taktiež na nepríjemné pocity v situácii, keď sám medzi ženami čakal pred ordináciou na gynekologické vyšetrenie. Čakanie medzi ženami som nemal rád, nenávidel som ho, ale myslím, že to nebolo príjemné ani pre tie pacientky. No to si píš, že nebolo. Ženy bývajú na vyšinutých úchylákov obzvlášť citlivé.“

„Šakal“: „Kto ti to kázal? Kto ti to kázal na tej gynekologickej ambulancii čakať?“

„Vlk“: „Vážení poslucháči, ako teraz keby s...“

„Rys“: „Ešte raz. Čo tam bolo na tej gynekologickej, ešte raz mi to zopakuj?“

„Vlk“: „Čo?“

„Rys“: „Ešte raz mi to zopakuj, čo bolo na tej gynekologickej?“

„Vlk“: „Jáj. Čakanie medzi ženami som neznášal. Ale myslím, že to nebolo príjemné ani pre pacientky. To myslíš?“

„Rys“: „Akože ideš na gynekológiu so šulinom medzi nohami a tebe je nepríjemné, že tam čakajú ženy. No asi preto, že ku tomu lekárovi chodia ľudia, ktorí majú väčšinou pipinu medzi nohami a nie šulina. Akože ale sorry.“

„Vlk“: „Ale počkaj, jednu vec, jednu podprahovú informáciu...“

„Rys“: „Počúvaj ma. A teraz si predstav... počkaj, drž si podprahovú informáciu, a teraz ja to musím znázorniť. Viete ako sa sedí na gynde? Tam si sadneš a tam si tie nohy tak vyložíš a rozťahneš. A teraz mu tam ten lievik, čo tam pchajú tým ženám, aby videli vnútro, akože mu to pchali do močovej trubice alebo do konečníku?“

„Vlk“: „Ale on tam asi mužský pohlavný orgán už nemal. On to mal asi vyoperované, alebo ja neviem. To je jedno.“

„Rys“: „No prešiel tranzíciou. Zmena pohlavného orgánu. Teda má tam asi pipinu. Ale prečo teda o sebe píše v mužskom rode?“

„Vlk“: „A práve na to som narážal. To je tá podprahová informácia v tom texte. Tak vážení transgender ľudia, teda tak sa voláte, ja vás volám vážení postihnutí ľudia s ťažkou psychiatrickou poruchou, keď už teda tvrdíte o sebe, že ste traktor, tak nerozprávajte, ale proste zniete ako štvorvalec alebo dvojvalec. Takže ak tvrdí chlap o sebe, že je žena a cíti sa ako žena a prešiel tranzíciou, prečo hovoríš v mužskom rode?“

„Rys“: „A toto ja poznám presne ten paradox, dovoľ mi ťa doplniť, z vlastnej skúsenosti, ja mám množstvo ľudí z tejto dúhovej, neviem akej propagandistickej komunity a sú to väčšinou fajn ľudia, až na niektorých. A poznám aj zopár, jasné, nebudeme to hádzať do jedného vreca, súhlasím. Mám jedného kamaráta lomka kamarátku a on teda ešte neprešiel tranzíciou. Volá sa Lukáš hovorí si Silvia, má dlhé vlasy, už mu aj cecky narástli hore dole...“

„Vlk“: „Ježiši Kriste.“

„Rys“: „...lebo hornóny hore dole, nosí sukničky, šatičky a tak ďalej.“

„Vlk“: „Takže nemá to v hlavičke v poriadku?“

„Rys“: „Nie. My sa poznáme ešte keď bol normálny Lukáš. Hej? My sa poznáme roky, ešte keď bol normálny Lukinko a... ale proste mu šiblo.“

„Šakal“: „Proste Jozef.“

„Rys“: „No proste Jožko.“

„Šakal“: „Proste Jožko.“

(smiech)

„Šakal“: „To není Lukáš, to je Jozef.“

„Rys“: „No a tento Jozef mi povedal minule, pred pár rokmi, ešte pred korunou, čo sme sa naposledy videli, odvtedy už si ma stihol aj na Facebooku zablokovať, lebo uvidel moje radikálne názory na túto tému dúhovú, tak už nie sme kamaráti, a že ako útočím na menšiny a ako neviem čo, ja neútočím na

nikoho. Vy ste narušení psychicky ľudia, ktorí potrebujete zvieraciu kazajku a bičovať od rána do večera ostnatým bičom, normálne trňom a normálne biť... ach... no dobre a teraz poďme ďalej...“

„Šakal“: „Party hard.“

„Rys“: „Čo? Party hard, party hard, la la. A teraz ale spä ...“

„Šakal“: „Kinki vinki. Póá!“

„Rys“: „Poďme ale teraz opäť späť navážno. Boli sme ešte pred tou korunou naposledy na káve a je že, no že tak čo máš... no a nejako v mužskom rode som povedal, hovor mi v ženskom rode a ja som mu povedal, počúvaj ma Lukáš, pokiaľ budeš mať vtáka medzi nohami a nebudeš tam mať vagínu, tak ťa budem volať Lukáš a budem ťa oslovovať mužským rodom. Keď prejdeš tranzíciou, teda zmenou pohlavného orgánu, penis ti useknú a urobia ti tam vadžajnu, tak potom ťa budem oslovovať ženským rodom. Nazatiaľ si biologicky muž, budem ťa oslovovať mužským rodom a vybavené.“

„Vlk“: „No tak vždy to bude biologický muž.“

„Rys“: „Áno, áno, ale má... dobre okej, poďme na to tak. Ako rozoznávaš pohlavie? Podľa pohlavného orgánu.“

„Vlk“: „Áno, v základe áno, máš pravdu, áno. Takže dobre, fajn.“

„Rys“: „Prejde zmenou pohlavia, lebo rozoznávaš na základe pohlavného orgánu. Aj aj Suja má céčka cecky, vieš. Z Republiky Suja. Ten má tiež trojky, cecušky, zo steroidov.“

„Vlk“: „Ja len tomu Lukášovi by som povedal, že... tak ako odkázal, je veľa prípadov, strašne veľa prípadov ľudí, ktorí boli zmagorení, mladých ľudí, ktorí po tranzícii oľutovali toto rozhodnutie. Tieto informácie sa dajú dohľadať voľne na internete, takže opäť neplatená reklama Google.sk a zaujíma sa o tú tematiku a každý, kto počúva náhodou vysielanie rádia Frontinus a trpí touto zvláštnou chorobou, že teda nevieš, či si žena, alebo si muž, alebo si teda nula alebo jednotka, keďže...“

„Rys“: „Traktor.“

„Vlk“: „Traktor.“

„Šakal“: „Panvica. Ratatuj počekaj ratatuj. Ratatuj počekaj.“

„Vlk“: „Alebo LKT4...“

„Šakal“: „Užik.“

„Vlk“: „Alebo LKT44 ako ja.“

„Rys“: „Alebo.“

„Šakal“: „Ja som panvica. Už som to minule povedal a stojím si za tým.“

„Vlk“: „Tak si tieto články prečítaj, prečítajte, lomka prečítajte, pretože môže sa to stať aj vám, že fakt potom dôjde to veľké vytriezvenie a potom, keď vám v podstate urvú penis z medzi nohy, tak ako už je neskôr.“

„Rys“: „Alebo keď vám ten penis tam dorobia.“

„Vlk“: „Alebo. To je jedno. Hej? Ľahšie mi to bolo povedať takýmto spôsobom, takže radšej by som si to...“

„Rys“: „Ale ten paradox, ktorý som... možno ho poslucháči si až tak neuvedomili tým, že sme tu trošku akože predĺžili, ale ja som chcel povedať tým to, že keď sú stále biologicky... majú svoje pôvodné pohlavie, s akým sa narodili, tak trvajú na tom, aby si ich oslovoval tým druhým rodom, teda ženským prípadne mužským, záleží od pohlavia, ale už keď sú zoperovaní, ako tento chlap na tej gynde, v tej gynekologickej ambulancii, tak on už má teda vadžajnu medzi nohami, ale hovorí...“

„Vlk“: „Asi asi, ja neviem, počkaj, ja to môžem...“

„Rys“: „Tak ale kam... akože načo ideš ku gynekológovi? Aby sa ti do riti pozrel?“

„Vlk“: „Tak možno si taký... ak si taký úchylák, tak áno.“

„Rys“: „Ideš urológovi.“

„Šakal“: „Do pipiči...“

„Rys“: „Nie, urológ.“

„Šakal“: „...do pipikovej diery.“

„Vlk“: „Au.“

„Rys“: „Na to máš urológa.“

„Vlk“: „Au.“

„Šakal“: „Však áno, ale on očividne nie. Lebo je to Jožko.“

„Vlk“: „Jožik.“

„Šakal“: „Jožík.“
„Vlk“: „Užík.“
„Rys“: „Ale čo som chcel povedať, chalani...“
„Šakal“: „Chomik.“
„Vlk“: „Chomí, jaký fajný Chomík.“
„Rys“: „Bardzo dobrze. No ale, ale, ale. Už po oravsky. A...“
„Šakal“: „To je po kysucky, nie?“
„Rys“: „Ale nie, nie, nie. Na Kysuciach sa...“
„Vlk“: „Zatiaľ som sa dočítal v tom článku, že poškodenému mozgu alias psychiatrickému, psychiatrickej chorobe sa dnes volá, že genderová dysfória.“
„Rys“: „Dženderová?“
„Vlk“: „Hej, hej. Dženderová. Pardón, ja tú angličtinu neovládám moc.“
„Rys“: „Hej, ale ja som chcel povedať to ten paradox, že proste nie si ešte zoperovaný, si pôvodné pohlavie, volaj ma, oslovuj ma ženským rodom, a už keď je týpek zoperovaný, má vadžajnu medzi nohami a sedí na gynekologickej ambulancii, píše o sebe v mužskom rode. Je mi z týchto ľudí na grc a vygrcám sa z toho okna. Normálne je mi z nich tak blivno, že sa vygrcám z toho okna na nich a kludne ich ešte aj...“
„Vlk“: „Juš teraz, proše pana...“
„Rys“: „Bardzo, bardzo. Tak jest.“
„Šakal“: „A už ideš?“
„Rys“: „Akože fakt, no, je toto...“
„Šakal“: „A ešte stále si mi... stále mi dlžíš to, že sa hodiš o zem.“
„Vlk“: „Toto je sila, čo sa teraz akože deje. Táto zvláštna ambulancia... no, je to... (nezrozumiteľné) ...že som zostal, že fakt.“
„Rys“: „Užík.“
„Šakal“: „Chomik.“
„Rys“: „Chomik. Ratatuj.“
„Vlk“: „Ale normálne by som povedal, vy ste normálny akože...?“
„Rys“: „Ale oni to sú psychicky chorí ľudia, proste to je na lopatu, normálne lopatou po hlave, panvicou...“
„Vlk“: „Lopatou? Však škoda lopaty a keď tak...“
„Rys“: „Panvicu zoberem, Šakal...“
„Vlk“: „...a keď tak, nie lopatu, ale tú uhliarku, čo bola železná lopata...“
„Rys“: „Tú ťažkú?“
„Vlk“: „...čo mali chlapi v uhoľných baniach alebo lokomotívach...“
„Rys“: „Parných lokomotívach, áno.“
„Vlk“: „...a tou ťa utĺcť po tej gebuli, že by si sa minimálne načítal.“
„Rys“: „Ale to tá lopata váži tak 20 kíl.“
„Šakal“: „No však. A čo?“
„Vlk“: „Ak mu hento nepomôže, tak potom čo mu pomôže? A koľkí boli? Tranzícia mu nepomôže, cíti sa ešte horšie, tak čo chceš? Fakt tou lopatou po tej hlave, alebo čo?“
„Rys“: „Nie. Zvieracia kazajka a trňovým bičom bičovať 24 hodín denne, 7 dní v týždni, do kým proste...“
„Vlk“: „Ale to je týranie zase.“
„Rys“: „Ale aké týranie? A on ma netýra tým, že on mi rozpráva o vymyslených hovadinách, aké je 25. pohlavie?“
„Vlk“: „Nie. To ťa buzeruje. To je buzerant. On ťa buzeruje. On ťa týra? Bolí ťa to?“
„Rys“: „Áno, bolí to, moju psychiku to bolí.“
„Vlk“: „Ale, tvoja psychika je v pohode.“
„Rys“: „Moja psychika je zaťažená z týchto žvástov.“
„Vlk“: „Veď dobre, áno, máš pravdu.“
„Šakal“: „Koho tvoja psychika zaujíma?“
(smiech)
„Rys“: „A koho zaujímajú ich pohlavia?“

„Šakal“: „No teba, lebo ťa musia zaujímať, lebo ti to proste všetci tlačia do huby, to je prvá vec...“

„Rys“: „Nie. Bavíme sa tu o tom aj s Vlkom akože.“

„Šakal“: „...a druhá vec, asi ťa to zaujíma, keď máš potrebu toľko do toho tepať. Vieš?“

„Vlk“: „Ja by som ešte teda v rýchlosti, aby to, keďže sa tá debata rozbehla takým troška strmším spôsobom, my...“

„Rys“: „Hlavne tuto Šakal to nepobral úplne tak, akoby to pobrať mal.“

„Vlk“: „To nevádi. Ale o tom to je. Každý to poberá zo svojho uhlu pohľadu. Preto to...“

„Šakal“: „Nie, ja nie som tak radikálny jak vy. Vieš, akože je to choré, ale ja...“

„Vlk“: „Ako prepáč. Ty by si ho neumlátil tou lopatou po hlave?“

„Šakal“: „Umlátil. Nehovorím, že nie...“

„Vlk“: „No tak a...?“

„Šakal“: „Ale to hovorím, že ja v poslednom období povedzme to, že mám vo svojom živote zaujímavejšie obdobie, hej, nazvime to tak, a veľa názorov začínam prehodnocovať. A napríklad chcel som tým povedať to, že nie som tak radikálny v tom, že okej, ja ti proste poviem na to, že jasné, je to sprostosť a dal by som mu zaucho. To je proste vec, kde by som ja skončil osobne. Vieš?“

„Vlk“: „Rozumiem to, rozumiem, čo chceš povedať.“

„Šakal“: „Čiže nemám potrebu osem krát zopakovať, že by som mu plesol. Vieš?“

„Vlk“: „Uhm, áno. Vrátim sa späť k tej téme, ak teda to, že sme to prebrali troška tak strmšie, vážení slušní homosexuáli, bisexuáli aj všetci, čo si proste žijete a ste. Voči vám nemá nikto nič. Ani jeden z nás nemá niečo, že žijete s partnerom, rovnakým pohlavím...“

„Šakal“: „Dokonca každý z nás má vo svojom okolí niekoho, kto je proste...“

„Vlk“: „Áno, a proste vychádzame normálne, lenže je rozdiel medzi...“

„Šakal“: „...dokonca dobré vzťahy, dokonca dobré vzťahy...“

„Vlk“: „Ešte lepšie ako s heterosexuálmi, akože poviem to narovinu, ale toto bolo smerované na tú buzerantská časť, to znamená buzerantská v tom zmysle, že buzerujú...“

„Rys“: „Svojou orientáciou, presvedčením, ideológiou...“

„Vlk“: „A svojimi psychiatrickými problémami a neviem čím, proste buzerujú širokú verejnosť. Viem, že aj títo, tieto homosexuálne či bisexuálne páry, bez ohľadu na to, či je to lesba alebo je to gay, sami sú doslova naštvaní až nasraní na týchto buzerantov. Pretože tí ľudia, ktorí sú akože... niežeby som... normálni by bolo blbé povedať, ale proste ľudia, ktorí udržujú tie tradičné smery, to znamená, že žena, muž, sa na nich začínajú pozeráť už troška z iných pohľadov. Prečo? Iba preto, že celá táto buzerantská propaganda chorých hláv psychiatrických porúch už im ide na nervy, lebo otvoríš ladničku, ja neviem, Dávid Púchovský, otvoríš mrazničku...“

„Rys“: „Ježiši Mária, ani ne... ja ho stretávam v parlamente.“

„Vlk“: „Počkaj, počkaj. Klud. Ukludni sa. Otvoríš mrazničku, Hellebrandt. Otvoríš, ja neviem, dvere, L-P-G-T-D-I, alebo teda L-G-B-T-D, ja to ani neviem pomenovať, lebo to je proste taká hatlanina, že to nie je ani možné. Proste L-P-G-T-D-I a všade dúha, všade rovno... rôznorodosť, všade inakosť všade iné mantry a neviem ešte ako to proste pomenúvajú a títo slušní homosexuáli, ktorí odsudzujú toto správanie týchto buzerantov, už majú problém s tým okolím, ktoré udržujú tie tradičné smery, že sa na nich pozerajú už horším pohľadom kvôli ničomu inému iba kvôli tej únave z toho všetkého. Lebo keď si zoberieš... hm... asi tak... neviem, či správne odhadnem, ale keď to tak zosumarizujeme, tak tri roky nepočúvam nič iné iba L-P-G-T-D-I, iba tranzície, iba inakosť, iba rôznorodosť, iba dúhy a neviem ešte čo...“

„Rys“: „A rodová vyváženosť, genderová.“

(...)

„Vlk“: „Ja by som to tak povedal, veľká časť z vás, nie drvivá väčšina, ale veľká časť z vás ste nič, iba odporní pedofili. A to vám poviem bez urážky. Nadržané hnusné prasatá, ktoré absolútne sa nevedia ani normálne pozdraviť. Nevedia sa normálne chovať a keby mohli, tak pretiahnu 12-ročného chlapca, ako bez debaty. A vy budete kričať potom, že že oni nás nemajú radi, že oni nás nenávidia a že my sme homofóbni a podobné veci. Ale pritom tie najväčšie zvieratá sú aj medzi... nielen medzi Vami, aj medzi

Vami. My vieme kde tieto pedofilné smery a tieto pedofilné udalosti sa stávali, v akých komunitách, my to všetci vieme, ale tie komunity aspoň držia hubu, ako sa vraví, ale čo vy stvárate, to je neskutočné.“

* * *

Všeobecné východiská posudzovania:

Ako bolo uvedené vyššie, podľa § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. „Obsahová služba, ktorú poskytuje vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, **musí rešpektovať ľudskú dôstojnosť, najmä nesmie ...**

c) **propagovať násilie a otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť, znevažovať alebo hanobiť na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, majetku, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, narodenia, národného alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, štátnej príslušnosti, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine, ...“.**

K aplikácii zákonných ustanovení o ochrane ľudskej dôstojnosti vo vysielaní sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky. Konkrétne išlo o aplikáciu ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, ktoré bolo premietnuté do súčasne platného ustanovenia § 61 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 174/2017 z 24. 1. 2018 uviedol: „Ustanovenie § 19 ods. 1 písm. a) zákona o vysielaní a retransmisii možno považovať za naplnenie ústavného predpokladu **obmedzenia slobody prejavu vysielateľov v prospech ochrany ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných** (spojených s ochranou ľudskosti a ľudskej dôstojnosti, teda najmä v zmysle čl. 16 a čl. 19 ústavy) iba v nasledujúcom smere: (...) Uvedený § 19 ods. 1 písm. a) zákona o vysielaní a retransmisii si kladie za cieľ zabezpečiť prostredníctvom obmedzenia slobody prejavu vysielateľov a sankčným mechanizmom Rady ochranu základných práv a slobôd (ľudskej dôstojnosti a ľudskosti) v tých situáciách, kde subjekty ochrany nemajú k dispozícii prostriedky alebo **z objektívnych skutočností vyplýva, že efektívne sa nedomôžu prostriedkov ochrany svojich (osobnostných) práv v rámci súkromnoprávných mechanizmov (napr. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka – žaloba o ochranu osobnosti)**. Pre hájenie verejného záujmu o ochranu ľudskej dôstojnosti subjektov ochrany je nevyhnutné použiť sankčný mechanizmus. Pôjde napríklad o prípady, keď obsah vysielateľmi šírených informácií, názorov, myšlienok a ideí **zasahuje do ľudskej dôstojnosti** (alebo obdobných osobnostných základných práv a slobôd) **nie konkrétnej osoby, ale bližšie neidentifikovanej skupiny ľudí, ktorí nemajú objektívne možnosť sa proti takýmto zásahom brániť súkromnoprávnou žalobou** (...) Chráni sa tak verejný záujem o to, aby sa pri informovaní verejnosti (a formovaní názoru recipientov na určitú problematiku) neústavne nezasahovalo do ľudskej dôstojnosti ani tých, ktorí nemajú k dispozícii prostriedky alebo z objektívnych skutočností vyplýva, že efektívne sa nedomôžu prostriedkov ochrany svojich (osobnostných) práv v rámci súkromnoprávných mechanizmov.“

Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že vysielateľ sa môže dopustiť porušenia § 61 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. aj vtedy, ak sa porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť **týka skupiny osôb, ktorá síce nie je individualizovaná takým spôsobom, že by bolo možné určiť jednotlivé a konkrétne osoby, ale ktorá je ako celok vymedzená** (identifikovaná, resp. identifikovateľná) **istými kritériami, resp. vlastnosťami**. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2 Sž 21/2010 z 18. 5. 2011 uviedol: „Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, programová služba a ich zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Vo výroku napadnutého rozhodnutia odporkyňa vyslovila, že posudzovaný príspevok svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti spoločenskej skupiny dôchodcov. Navrhovateľka k uvedenému namieta, že skupina dôchodcov nie je dostatočne individualizovaný subjekt, a preto nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. Najvyšší súd k námietke navrhovateľky

uvádza, že z citovaného ustanovenia, ktoré vylučuje „zásah do ľudskej dôstojnosti iných“, možno vyvodiť, že predmetom zásahu musia byť práva konkrétnych osôb, ktoré je možné identifikovať. **To však neznamená, že musí ísť len o osoby, ktoré sú absolútne konkrétne pomenované, čiže identifikované prostredníctvom určitých osobných údajov. Zásah do práva na ľudskú dôstojnosť môže smerovať aj voči celej skupine osôb, pričom takáto skupina musí byť objektívne identifikovaná a identifikovateľná.** V danom prípade odporkyňa rozhodla, že zásah bol vykonaný do práv skupiny osôb pomenovanej ako dôchodcovia. Táto skupina je **konkrétne a nezameniteľne identifikovaná aj napriek tomu, že nie sú identifikovaní a pomenovaní jednotliví členovia tejto skupiny.** Najvyšší súd sa preto nestotožnil s námietkou navrhovateľky, že v danom prípade nejde o zásah do sféry práva konkrétnej osoby. V tejto súvislosti možno poukázať na ustanovenie § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z., ktoré zakazuje podnecovať nenávisť, znevažovať alebo hanobiť na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmysľania, národného alebo sociálneho pôvodu, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že **protiprávne konanie môže smerovať nielen voči právam jednotlivcov, ale aj voči právam celej skupiny osôb identifikovanej podľa rozličných kritérií.**“

V predmetnom prípade sa možné porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť týka skupiny transrodových ľudí, resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity. Vzhľadom na to, že vyjadrenia v predmetnom programe neboli zamerané voči konkrétnym individualizovaným, resp. identifikovateľným osobám, ktoré by mali možnosť domáhať sa ochrany svojich osobnostných práv v rámci súkromnoprávných mechanizmov v konaní na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale **boli zamerané voči všeobecne pomenovanej, resp. vymedzenej skupine transrodových ľudí, resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity,** ktorá bola ako celok vymedzená (identifikovaná, resp. identifikovateľná) istými kritériami, resp. vlastnosťami (t.j. voči celej sociálnej skupine ako celku), **Rada má právomoc konať o možnom porušení povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť skupiny transrodových ľudí a ľudí s inou sexuálnou orientáciou a o možnom porušení povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť, a to najmä o porušení zákazu propagovať násilie alebo otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť.**

* * *

Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva hrajú masmédiá a novinári v demokratickom právnom štáte významnú úlohu a prislúcha im zvýšená miera slobody prejavu, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu, novinárska sloboda zahŕňa aj možnosť uchýliť sa k istej miere zveličovania alebo dokonca provokácie (napr. rozhodnutie *Prager a Oberschlick v. Rakúsko*). Avšak Európsky súd pre ľudské práva v mnohých svojich rozhodnutiach týkajúcich sa slobody prejavu, ktoré sú citované aj nižšie, neustále zdôrazňuje **potrebu ochrany ľudskej dôstojnosti a potrebu ochrany sociálnych skupín a menšín, a to najmä zraniteľných menšín, pred podnecovaním násilia, nenávisťou alebo pred urážaním, zosmiešňovaním alebo hanobením.**

Pri posudzovaní otázky, či v predmetnom programe prišlo k porušeniu povinnosti vysielateľa podľa § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. rešpektovať ľudskú dôstojnosť, preto treba zohľadniť medzinárodné štandardy a princípy posudzovania nenávisťných prejavov ako aj rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúce sa slobody prejavu a nenávisťných prejavov a interpretujúce Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V rozhodnutí *Erbakan v. Turecko* Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že „tolerancia a rešpekt pre rovnakú dôstojnosť všetkých ľudských bytostí tvorí základ demokratickej a pluralitnej spoločnosti.“

Pri posudzovaní otázky, či bol zásah do slobody prejavu (napríklad udelenie sankcie vysielateľovi) naozaj „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ za účelom ochrany niektorého z verejných záujmov¹ Európsky súd pre ľudské práva zohľadňuje viacero kritérií (faktorov). V rozhodnutí vo veci **Perinçek v. Švajčiarsko** (rozhodnutie z 15. októbra 2015, § 204 - 207) ich zhrnul takto:

„204. (...) Súd vo svetle všeobecných princípov formulovaných v judikatúre (...) zohľadnil viacero faktorov.

205. Jedným z nich bolo, **či boli vyhlásenia urobené v napätej politickej alebo spoločenskej situácii; prítomnosť takéhoto pozadia vo všeobecnosti viedla k tomu, že Súd akceptoval, že určitá forma zásahu proti takýmto vyhláseniam bola dôvodná. (...)**

206. Ďalším faktorom bolo, **či vyhlásenia interpretované a videné v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte možno považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu, alebo za ospravedlňovanie násilia, nenávisťi alebo neznášanlivosti (...)** Pri posudzovaní tejto otázky **bol Súd obzvlášť citlivý voči paušálnym tvrdeniam, ktoré útočia na celé etnické, náboženské alebo iné skupiny, alebo ich vrhajú do zlého svetla (viď rozhodnutia Seurot proti Francúzsku (dek.), č. 57383/00, z 18. mája 2004, Soulas a i., citované vyššie, § 40 a § 43, a Le Pen, ktoré sa všetky týkali zovšeobecňujúcich negatívnych tvrdení o neeurópskych a najmä moslimských prisťahovalcoch vo Francúzsku, Norwood v. Veľká Británia (dec.), 23131/03, ECHR 2004-XI, ktorý sa týkal tvrdení, ktoré spájali všetkých moslimov vo Veľkej Británii s teroristickými činmi v USA dňa 11. septembra 2001, (...), Hizb ut-Tahrir a iní, § 73, a Kasymakhunov a Saybatalov, § 107, (...)** ktoré sa obe týkali priamych volaní po násilí voči Židom, štátu Izrael a Západu vo všeobecnosti; a **Vejdeland a ostatní proti Švédsku, č. 1813/07, § 54 z 9. februára 2012, ktoré sa týkalo tvrdení, že homosexuáli sa pokúšali bagatelizovať pedofíliu a boli zodpovední za šírenie HIV a AIDS).**

207. Súd tiež venoval pozornosť **spôsobu, akým boli vyhlásenia urobené, a ich schopnosti - priamej alebo nepriamej - viesť k škodlivým následkom. (...)**“

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že **nielen podnecovanie na násilie, ale aj hanobenie skupín obyvateľstva** môže byť dôvodom na obmedzenie slobody prejavu, a to z dôvodu ochrany ich dôstojnosti a bezpečnosti. V rozhodnutí **Féret v. Belgicko** Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že „útoky na osoby urážaním, zosmiešňovaním alebo hanobením určitej časti obyvateľstva a konkrétnych skupín obyvateľstva“ sú dôvodom na to, aby štátne orgány dali prednosť boju proti takýmto prejavom pred „slobodou prejavu uplatňovanou nezodpovedným spôsobom, ktorá ohrozuje dôstojnosť a dokonca bezpečnosť týchto častí alebo skupín obyvateľstva“.

Európsky súd pre ľudské práva sa vo viacerých rozhodnutiach zaoberal aj konkrétnou otázkou **podnecovania násilia alebo nenávisťi voči ľuďom z LGBTI+ komunity alebo hanobenia ľudí z LGBTI+ komunity**. Princípy a výklad medzí slobody prejavu, ktoré v týchto rozhodnutiach uplatňuje Európsky súd pre ľudské práva, je potrebné zohľadniť aj v predmetnom prípade.

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí **Savva Terentyev v. Rusko** (rozhodnutie z 28. augusta 2018, ods. 76) zdôraznil, že **zraniteľnosť nejakej skupiny odôvodňuje jej zvýšenú ochranu**, pričom takúto skupinu vymedzil ako „**nechránenú menšinu alebo skupinu, ktorá má históriu útlaku alebo nerovnosti alebo ktorá čelí hlboko zakoreneným predsudkom, nepriateľstvu a diskriminácii, alebo ktorá je zraniteľná z nejakého iného dôvodu, a preto v zásade môže potrebovať zvýšenú ochranu pred útokmi spáchanými urážaním, zosmiešňovaním alebo ohováraním** (porovnaj rozsudok *Soulas a iní v. Francúzsko*, č. 15948/03, §§ 36-41, 10. júl 2008; *Le Pen v. Francúzsko*, citované vyššie; a *Féret v. Belgicko*, č. 15615/07, §§ 69-73 a 78, 16. júl 2009, kde namietané výroky boli namierené proti

¹ Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, výkon slobody prejavu „pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.“

neeurópskym komunitám prisťahovalcov vo Francúzsku, resp. v Belgicku; Balsytė-Lideikienė proti Litve, č. 72596/01, § 78, 4. november 2008, kde sa namietané výroky týkali národnostných menšín v Litve krátko po obnovení jej nezávislosti v roku 1990; alebo Vejdeland a iní, citované vyššie, § 54, kde bol namietaný výrok namierený proti homosexuálom).“

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí *Lenis v. Grécko* (ods. 51) uviedol: „...**rodové a sexuálne menšiny si vyžadujú osobitnú ochranu pred nenávisťnými a diskriminačnými prejavmi z dôvodu marginalizácie a viktimizácie, ktorej boli a naďalej sú historicky vystavené...**“.

Podobne Výbor ministrov Rady Európy v Odporúčaní CM/Rec(2010)5 o opatreniach na boj proti diskriminácii na základe sexuálnej orientácie alebo rodovej identity zo dňa 31. marca 2010 uviedol: „Výbor ministrov (...) uznávajúc, že lesby, gejovia, bisexuálne a transrodové osoby **po celé stáročia boli a naďalej sú vystavené homofóbii, transfóbii a iným formám neznášanlivosti a diskriminácie z dôvodu ich sexuálnej orientácie alebo rodovej identity, dokonca aj vo vlastnej rodine – vrátane kriminalizácie, marginalizácie, sociálneho vylúčenia a násillia** – a že na zabezpečenie plného uplatňovania ľudských práv týchto osôb treba prijať konkrétne opatrenia...“.

Pri posudzovaní prípadu teda treba zohľadniť potrebu chrániť transrodové osoby alebo osoby inej sexuálnej orientácie pred násillím, šikanovaním, neznášanlivosťou a spoločenským vylúčením, ktorým v minulosti čelili alebo v súčasnosti stále čelia, v dôsledku čoho ich možno považovať za **zraniteľnú skupinu, resp. menšinu**.

V publikácii „Sprievodca rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva – práva LGBTI osôb“² vydané kanceláriou Európskeho súdu pre ľudské práva v roku 2024 sa uvádza: „Súd prikladá osobitný význam pluralizmu, tolerancii a otvorenosti. Často zdôrazňuje, že pluralizmus a demokracia sú založené na **skutočnom uznaní a rešpektovaní rozmanitosti. Harmonická interakcia osôb a skupín s rôznorodou identitou je nevyhnutná na dosiahnutie sociálnej súdržnosti** (rozhodnutie *Beizaras a Levickas v. Litva*, 2020, §§ 106-7, ...). Vyhlásenia, ktoré šíria, podnecujú, podporujú alebo ospravedlňujú násillie, nenávisť alebo neznášanlivosť voči osobe alebo skupine osôb („nenávisťné prejavy“), **ohrozujú sociálnu súdržnosť a predstavujú riziko násillia a porušovania práv iných**. Takéto prejavy môžu vytvárať prostredie, ktoré **podporuje trestné činy z nenávisťi a podnecuje rozsiahle konflikty**.“

Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva sexuálna orientácia, sexuálny život a sexuálne sebaurčenie patria do chránenej sféry každej osoby. V rozhodnutí *Beizaras a Levickas v. Litva*, ktoré sa týkalo nenávisťných komentárov na internete zameraným proti sexuálnym menšinám obsahujúcich aj podnecovanie násillia a vyhrážanie sa násillím, Európsky súd pre ľudské práva uviedol: „...**pojmem "súkromný život" je široký pojem, ktorý nemožno vyčerpávajúco definovať a ktorý zahŕňa aj fyzickú a psychickú integritu osoby. Také prvky ako sexuálna orientácia a sexuálny život osoby patria do osobnej sféry chránenej článkom 8...**“ V publikácii „Sprievodca rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva – práva LGBTI osôb“³ vydané kanceláriou Európskeho súdu pre ľudské práva v roku 2024 sa uvádza: „**Právo transrodových osôb na osobný rozvoj a na fyzickú a morálnu bezpečnosť je teda zaručené článkom 8** (rozhodnutia *Van Kück proti Nemecku*, 2003, ods. 69; *Schlumpf proti Švajčiarsku*, 2009, § 100; *Y.Y proti Turecku*, 2015, ods. 58). **Právo na rešpektovanie súkromného života podľa článku 8 dohovoru sa v plnej miere vzťahuje na rodovú identitu ako súčasť osobnej identity** (rozhodnutie *W.W. proti Poľsku*, 2024, ods. 82).“

Treba tiež zohľadniť rozhodnutia, v ktorých Európsky súd pre ľudské práva posudzoval konkrétne vyjadrenia zamerané voči ľuďom z LGBTI+ komunity.

² Dostupné na https://ks.echr.coe.int/documents/d/echr-ks/guide_lgbti_rights_eng, s. 35.

³ Dostupné na https://ks.echr.coe.int/documents/d/echr-ks/guide_lgbti_rights_eng, s. 22.

V rozhodnutí **Lilliendahl v. Island** Európsky súd pre ľudské práva uviedol: „V danom prípade Súd nevidí dôvod nesúhlasiť s posúdením Najvyššieho súdu, že komentáre sťažovateľa boli „závažné, vážne zraňujúce a predpojaté“. Ako odôvodnil Najvyšší súd, **použitie výrazov kynvilla (sexuálna úchylka) a kynvillingar (sexuálny deviant) na označenie homosexuálnych osôb, najmä v spojení s jasným vyjadrením odporu**, robí z výrokov sťažovateľa také, ktoré podporujú netoleranciu a odpor voči homosexuálnym osobám.“.

V rozhodnutí **Vejdeland v. Švédsko** Európsky súd pre ľudské práva uviedol (ods. 54 a 55): „Súd poznamenáva, že sťažovatelia distribuovali letáky s cieľom zahájiť debatu o nedostatku objektivity vo vzdelávaní v švédskych školách. ... Súd podotýka, že podľa letákov je homosexualita „deviantný sexuálny sklon“ a má „morálne zničujúce účinky na podstatu spoločnosti“. V letákoch sa tiež tvrdilo, že homosexualita je jedným z hlavných dôvodov, prečo HIV a AIDS získava živnú pôdu, a že „homosexuálna lobby“ sa snaží bagatelizovať pedofíliu. Podľa názoru Súdu tieto výroky, aj keď priamo nenabádajú k spáchaniu nenávisťných činov, predstavujú vážne a škodlivé tvrdenia. ... V tejto súvislosti Súd zdôrazňuje, že **diskriminácia založená na sexuálnej orientácii je rovnako závažná ako diskriminácia založená na „rase, pôvode či farbe pleti“** (porov., medzi iným, Smith a Grady v. Spojené kráľovstvo, ods. 97).“

V rozhodnutí **Lenis v. Grécko** Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že sťažovateľ svojimi vyjadreniami na adresu ľudí patriacich do LGBTI+ komunity zneužil svoje právo na slobodu prejavu, a uviedol:

„47. Súd súhlasí so závermi vnútroštátnych súdov. (...) V tomto prípade sa domnieva, že výrazy použité sťažovateľom predstavovali nenávisťné prejavy proti skupine osôb na základe ich sexuálnej orientácie. Ako správne uviedol vnútroštátny súd, **sťažovateľ použil ostré výrazy, ktoré zašli až tak ďaleko, že poprel ľudskú prirodzenosť homosexuálnych ľudí**, keď uviedol: „Nie sú to ľudia! Sú to zvrátenosti prírody!“ Ďalšie použité výrazy, ako napríklad: „Sú spodinou spoločnosti, ľuďmi na okraji spoločnosti, defektnými, poníženými, ľuďmi temna, ktorí teraz, s nástupom ľavice, zdvihli hlavu!... Sú to zatratenci spoločnosti!“ a „Trpia duševne a duchovne! Sú to ľudia s duševnou poruchou! Títo ľudia sú, žiaľ, horší a nebezpečnejší ako niektorí ľudia žijúci v blázincoch“, ešte viac posilňujú uvedený záver, keďže je zrejmé, že **tieto vety presahujú rámec vyjadrenia názoru, a to dokonca v urážlivom, nepriateľskom alebo agresívnom zmysle** (porovnaj Savva Terentyev proti Rusku, č. 10692/09, § 72, 28. augusta 2018).

48. Súd ďalej poznamenáva, že podľa jeho judikatúry je ďalším faktorom, ktorý treba zohľadniť, skutočnosť, či by sa výroky, spravodlivo interpretované a vnímané v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte, mohli považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu alebo za ospravedlnenie násillia, nenávisťi alebo neznášanlivosti (pozri Perinçek, citovaný vyššie, § 206, ...). V okolnostiach tohto prípadu **obsahoval článok sťažovateľa viacero výziev k násiliu**. Na rozdiel od tvrdení sťažovateľa, že slovné spojenie „pľuť na nich“ bolo metaforické, toto slovné spojenie spolu so slovnými spojeniami „odsúďte ich“, „začiernite ich“ a „nepribližujte sa k nim“ bolo v kontexte článku jasne použité v doslovnom význame. Tieto frázy, ktoré sa v článku opakovali a ktorým predchádzalo slovné spojenie „neváhajte“, **mohli u všetkých homosexuálnych ľudí vyvolať stres, úzkosť a hrôzu, pretože v spojení s nenávisťnými prejavmi, ktoré sa vyskytovali v celom článku, boli schopné vyvolať násillie voči nim**. To výslovne uviedli mnohí svedkovia vo vnútroštátnom konaní, ktorí uviedli, že sa ako homosexuálne orientovaní ľudia cítili ohrození a že uverejnenie a reprodukcia článku v nich vyvolali pocity strachu. Vzhľadom na uvedené a so zreteľom na obsah, tón a kontext celého článku Súd dospel k záveru, že článok predstavoval nenávisťný prejav a podnecovanie k násiliu voči skupine osôb na základe ich sexuálnej orientácie.

(...)

51. Po tretie, vyjadrenia žalobcu boli zamerané na homosexuálov, ktorí môžu byť považovaní za osoby vyžadujúce zvýšenú ochranu. Súd predovšetkým poznamenáva, že už konštatoval, že **rodové a sexuálne menšiny si vyžadujú osobitnú ochranu pred nenávisťnými a diskriminačnými prejavmi z dôvodu marginalizácie a viktimizácie, ktorej boli a naďalej sú historicky vystavené** (pozri Lilliendahl proti Islandu, č. 29297/18, § 45, 12. máj 2020). Súd tiež berie na vedomie nízku mieru akceptácie

homosexuality a situáciu LGBTI osôb vo vnútroštátnom kontexte, ako sa uvádza v medzinárodných správach (...)

(...)

54. Súd ďalej zdôrazňuje, že kritika určitých životných štýlov z morálnych alebo náboženských dôvodov nie je sama osebe vyňatá z ochrany podľa článku 10 Dohovoru. Ak však napadnuté výroky zachádzajú až tak ďaleko, že popierajú ľudskú prirodzenosť LGBTI osôb, ako je to v tomto prípade, a sú spojené s podnecovaním k násiliu, potom by sa malo zväziť zapojenie článku 17 dohovoru. [pozn: t.j. vyhlásiť vyjadrenia sťažovateľa za zneužitie práva na slobodu prejavu]

55. Súd preto konštatuje, že po prvé, vzhľadom na povahu sporného článku, ktorý **obsahoval podnecovanie k násiliu a dehumanizujúce nenávistné prejavy voči skupine osôb identifikovanej na základe ich sexuálnej orientácie**, čo sú prvky, ktoré boli podrobne preskúmané vnútroštátnymi súdmi; po druhé, vzhľadom na postavenie žalobcu ako vysokého predstaviteľa cirkvi, ktorý mohol ovplyvniť mnoho ľudí; po tretie, na skutočnosť, že názory vyjadrené v článku boli šírené širokej verejnosti prostredníctvom internetu; a po štvrté, na skutočnosť, že **sa priamo týkali otázky, ktorá má v modernej európskej spoločnosti veľký význam - ochrana dôstojnosti a ľudskej hodnoty ľudí bez ohľadu na ich sexuálnu orientáciu** - sťažnosť sťažovateľa vo svetle článku 17 dohovoru nepožíva ochranu poskytovanú článkom 10.“

Podľa odbornej literatúry týkajúcej sa nenávistných prejavov skutočný význam slovného vyjadrenia nie je tvorený iba doslovným jazykovým významom slovného vyjadrenia, ale je tvorený kombináciou toho, čo bolo výslovne vyjadrené, čo bolo autorom vyjadrenia mienené a čo bolo vyjadrením naznačené (implikované).⁴ Pri posudzovaní prejavov a riešení otázky, či ide o porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť, alebo o podnecovanie násilia alebo nenávisti, teda nemožno vychádzať iba z doslovného jazykového významu izolovaných slov, viet alebo formulácií, ale tieto vety a formulácie **treba posúdiť v ich celku a v kontexte.**

Ako bolo uvedené vyššie, je tiež potrebné zohľadniť, či boli vyjadrenia urobené „v napätej politickej alebo spoločenskej situácii“ (rozhodnutie *Perinçek v. Švajčiarsko*). Aj odborná literatúra zaoberajúca sa slobodou prejavu a nenávistnými prejavmi zastáva názor, že **podnecovanie nenávisti voči určitým sociálnym skupinám v dobe spoločenského napätia alebo krízy je veľmi nebezpečné** a že existuje potreba zabrániť takýmto prejavom: „...určité skupiny, ktoré sú pri moci, môžu byť naklonené vytváraniu falošných terčov, aby odvrátili pozornosť nás od skutočných dôvodov krízy a zhoršenia životných podmienok. (...) Poučenia z minulosti, dokonca z nedávnej minulosti, nám ukazujú, aké môže byť nebezpečné, keď sa umožní rétorika a slovné prejavy zobrazujúce niektoré sociálne alebo etnické skupiny ako „parazitov“ alebo ako skupiny s kriminálnymi a protizákonnými sklonmi a aktivitami. **Nahromadenie takejto propagandy, najmä prostredníctvom sociálnych médií, môže vydláždíť cestu k stupňovaniu nepriateľstva voči takýmto skupinám a pripraviť pôdu pre hromadné vyhánanie, pogromy a dokonca aj genocídu. Preto existuje naliehavá potreba zabrániť takýmto slovným prejavom a rétorike.**“⁵

Možno tiež podotknúť, že Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí *Beizaras a Levickas v. Litva* (rozhodnutie zo 14. 5. 2020, ods. 111 a 128), ktoré sa týkalo nenávistných komentárov na internete proti sexuálnym menšinám obsahujúcich aj podnecovanie násilia a vyhrážanie sa násilím, a ktoré je aplikáciou a interpretáciou čl. 14 (zákaz diskriminácie) a čl. 8 (právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uviedol: „Súd rovnako akceptoval, že **tretnoprávne opatrenia boli potrebné vo vzťahu k priamym verbálnym útokom a fyzickým vyhrážkam motivovaným diskriminačnými postojmi** (pozri *R.B. proti Maďarsku*, č. 64602/12, §§ 80 a 84-85, 12. apríl 2016; *Király a Dömötör proti Maďarsku*, č. 10851/13,

⁴ Napr. Sardo, A.: Hate Speech: A Pragmatic Assessment of the European Court of Human Rights' Jurisprudence. *European Convention on Human Rights Law Review* (2022) s. 1–42.

⁵ Marcelli, F.: Repression of Hate Speech: Its Foundations in International and European law, s. 17. In: *Hate Crime and Hate Speech in Europe: Comprehensive Analysis of International Law Principles, EU-wide Study and National Assessments*.

§ 76, 17. január 2017; a Alković proti Čiernej Hore, č. 66895/10, §§ 8, 11, 65 a 69, 5. december 2017). (...) Súd poznamenáva, že **tento prípad sa týka neskrývaných výziev na útoky na telesnú a duševnú integritu sťažovateľov** [pozri v tejto súvislosti Panayotova a iní proti Bulharsku (dec.), č. 12509/13, §§ 58-59, 7. máj 2019, s ďalšími odkazmi], **ktoré si vyžadujú ochranu trestným právom** (pozri bod 111 vyššie).“

Vychádzajúc z vyššie uvedených rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva a všeobecných východísk posudzovania teda možno zhrnúť, že vyjadrenia obsiahnuté v predmetnom programe treba posúdiť z toho hľadiska, „či vyhlásenia interpretované a videné v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte možno považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu, alebo za ospravedlňovanie násillia, nenávisťi alebo neznášanlivosti“ (rozhodnutie *Perinçek v. Švajčiarsko*). Ako už bolo uvedené vyššie, Európsky súd pre ľudské práva výslovne uvádza, že je „obzvlášť citlivý voči paušálnym tvrdeniam, ktoré útočia na celé etnické, náboženské alebo iné skupiny, alebo ich vrhajú do zlého svetla“ ako aj na prípady „zovšeobecňujúcich negatívnych tvrdení“ týkajúcich sa celej skupiny obyvateľov (rozhodnutie *Perinçek v. Švajčiarsko*), pričom ide najmä o zraniteľné menšiny alebo skupiny. Vyjadrenia, ktoré odzneli v programe, treba v zmysle rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva posúdiť „vo svetle okolností prípadu posudzovaného v jeho celku vrátane obsahu výrokov, a kontextu, v ktorom boli výroky urobené“ (rozhodnutie *Vejdeland v. Švédsko*), pričom treba zohľadniť „spôsob, akým boli vyhlásenia urobené, a ich spôsobilosť - priamu alebo nepriamu - viesť k škodlivým následkom“, a tiež to, či boli vyjadrenia urobené „v napätej politickej alebo spoločenskej situácii“ (rozhodnutie *Perinçek v. Švajčiarsko*).

* * *

Aplikácia vyššie uvedených princípov na predmetný prípad:

Možno konštatovať, že diskusia týkajúca sa fenoménu transrodovosti, transrodových ľudí, resp. tranzícií je súčasťou prebiehajúceho spoločenského sporu o kultúrno-etických otázkach. Tento spor zahŕňa aj otázku, či musí byť rodová identita osoby viazaná iba na jej biologické pohlavie, alebo otázku, aká by mala existovať miera autonómie a sebaurčenia v týchto záležitostiach a či by osoba mala mať možnosť určiť si svoju rodovú identitu na základe vlastného prežívania rodu a na základe vlastného sebaurčenia, a to prípadne aj bez ohľadu na jej biologické pohlavie.⁶ Zásadné rozdiely v názoroch na tranzície a práva transrodových ľudí vyplývajú často aj z odlišného filozofického ponímania ľudskej prirodzenosti (napr. z tzv. biologického esencializmu, t.j. z názoru, že existuje objektívna a nemenná ľudská prirodzenosť, podstata, resp. esencia, ktorá je určená najmä biológiou človeka, alebo z tzv. sociálneho konštruktivismu, t.j. z názoru, že realita ľudskej osoby je v kľúčovej miere formovaná výchovou, názormi a predstavami spoločnosti, vzormi správania, spoločenskými konvenciami, ako aj spôsobom používania jazyka, resp. jazykovými pojmami, v ktorých myslíme, cez ktoré vnímame a kategorizujeme svet a ktoré preto výrazne ovplyvňujú naše vnímanie sveta, človeka a toho, čo považujeme za prirodzené). Zásadné rozdiely v názoroch na tranzície a práva transrodových ľudí vyplývajú často aj z náboženského presvedčenia či z náboženského učenia jednotlivých cirkví. Napríklad učenie o človeku hlásané niektorými kresťanskými cirkvami neuznáva možnosť reálnej existencie rodovej identity, ktorá by sa nezhodovala s biologickým pohlavím.^{7,8}

⁶ Napr. TERF Wars: Feminism and the Fight for Transgender Futures. The Sociological Review, Volume 68, Issue 4, dostupné na <https://journals.sagepub.com/toc/sor/68/4>; Judith Butler: Who's Afraid of Gender? Penguin Books Ltd., 2024; Kathleen Stock: Material Girls: Why Reality Matters for Feminism. Fleet, 2021.

⁷ Kušnieriková, M.: Teologické korene postojev kresťanských cirkví k transrodovým ľuďom. In: Batka, L., Raková, K., Horvat, M., Kišoňová, R., Čipková, T. a kol., Postavenie transrodových ľudí na Slovensku. Interdisciplinárne pohľady, 1. vydanie. Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, 2022, s. 239, dostupné https://www.flaw.uniba.sk/uploads/media/Postavenie_transrodovych_ludi_na_Slovensku_Interdisciplinarne_pohlady.pdf

⁸ Napr. Eijk, W.: Kresťanská antropológia a rodová (gender) teória. Dostupné na <https://www.kbs.sk/pdf/BISKONF/VIAntGend2015.pdf>; deklarácia Dikastéria pre náuku viery „Dignitas Infinita“ z 8. apríla 2024, dostupná na <https://press.vatican.va/content/salastampa/en/bollettino/pubblico/2024/04/08/240408c.html>

Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že vecná a kultivovaná verejná diskusia o otázkach týkajúcich sa fenoménu transrodovosti, tranzícií, resp. transrodových ľudí je legitímna a je chránená slobodou prejavu. Možno konštatovať, že prípadná kritika názoru, podľa ktorého rodová identita nemusí byť viazaná iba na biologické pohlavie, by nemala byť postihovaná sankciami, ak je táto kritika alebo diskusia vedená vecne a spôsobom, ktorý nie je v rozpore s ochranou ľudskej dôstojnosti transrodových osôb alebo spôsobom, ktorý nie je hanobiaci, dehumanizujúci, stigmatizujúci alebo podnecujúci nenávisť alebo neznášanlivosť voči transrodovým osobám.

Vyjadrenia na adresu transrodových ľudí, resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity odvysielané v predmetnom programe *Nočný vír* však **nemožno považovať za vecné vyjadrenie názoru na danú problematiku**. Viaceré vyjadrenie moderátorov programu na adresu transrodových ľudí, resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity, odvysielané v predmetnom programe *Nočný vír*, **porušujú povinnosť rešpektovať ľudskú dôstojnosť, propagujú násilie** alebo otvorenou formou **podnecujú k násiliu**.

Pri interpretácii toho, čo predstavuje porušenie povinnosti rešpektovať **ľudskú dôstojnosť**, je potrebné zohľadniť vyššie uvedenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavnoprávnu teóriu. Ako bolo uvedené vyššie, napríklad podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva **Lenis v. Grécko** (ods. 55), v tomto rozhodnutí posudzované výroky predstavovali „*podnecovanie k násiliu a dehumanizujúce nenávisťné prejavy voči skupine osôb identifikovanej na základe ich sexuálnej orientácie*“ a podľa súdu sa priamo „*týkali otázky, ktorá má v modernej európskej spoločnosti veľký význam - **ochrana dôstojnosti a ľudskej hodnoty ľudí bez ohľadu na ich sexuálnu orientáciu***“. V rozhodnutí **Féret v. Belgicko** Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že „*útoky na osoby urážaním, zosmiešňovaním alebo hanobením určitej časti obyvateľstva a konkrétnych skupín obyvateľstva*“ sú nezodpovedným spôsobom uplatňovanou slobodou prejavu, „*ktorá **ohrozuje dôstojnosť a dokonca bezpečnosť týchto častí alebo skupín obyvateľstva***“. Podľa odbornej literatúry, z judikatúry ústavných súdov rôznych štátov vyplýva, že do sféry ľudskej dôstojnosti patrí aj „*ochrana (skupinové) identity a kultúry, neboť rovnosť je intimne spjata s dôstojnosťou jednotlivcov, ktorí majú nárok na rešpekt...*“⁹ Komentár k Ústave Slovenskej republiky uvádza: „*Účel ochrany ľudskej dôstojnosti sa v súčasnom slovenskom práve vymedzuje ako **ochrana pred zaobchádzaním, ktoré ponižuje dôstojnosť človeka ako ľudskej bytosti***. Táto ochrana sa poskytuje predovšetkým prostredníctvom trestného a občianskeho práva, pričom v každom z týchto odvetví ide o orientáciu na ochranu pred inými formami ponižovania dôstojnosti človeka – v trestnom práve dominuje ochrana sexuálnej dôstojnosti, v občianskom práve je základom ochrana **pred urážkami, ohováraním, nactiutrhávaním a inými, najmä verbálnymi prejavmi a znevažujúcimi názormi o jednotlivcovi**.“ Ako bolo uvedené vyššie, Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2 Sž 21/2010 z 18. 5. 2011 uviedol: „*Zásah do práva na ľudskú dôstojnosť môže smerovať **aj voči celej skupine osôb...***“¹⁰ Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj vyjadrenia, ktoré zovšeobecňujúco urážajú alebo hanobia zraniteľnú skupinu osôb, resp. zraniteľnú menšinu (napr. transrodových ľudí alebo ľudí patriacich do LGBTI+ komunity), možno považovať za vyjadrenia **porušujúce povinnosť rešpektovať ľudskú dôstojnosť**.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že navrhovanie, odporúčanie, schvaľovanie alebo legitimizovanie fyzického násillia voči zraniteľnej skupine osôb, resp. zraniteľnej menšine, alebo prezentovanie násillia ako riešenia problému alebo nejakej kontroverzie súvisiacej s takouto skupinou osôb, možno považovať za **propagáciu násillia**. Vo všeobecnosti možno tiež konštatovať, že navrhovanie, odporúčanie alebo schvaľovanie použitia fyzického násillia voči zraniteľnej skupine osôb, resp. zraniteľnej menšine, výslovne formulované napríklad takým spôsobom, že takéto násillné akty „*treba robiť*“ alebo že by ich osoba vystupujúca v programe aj sama „*robila*“, možno považovať za **podnecovanie násillia otvorenou formou**, keďže ich dôsledkom môže byť motivovanie recipientov (poslucháčov alebo divákov) k vykonaniu takýchto násillných aktov.

⁹ Wagnerová, E., Šimíček, V., Langášek, T., Pospíšil, I. a kol.: Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2012, s. 60.

¹⁰ Drgonec, J.: Ústava Slovenskej republiky. Bratislava: C. H. Beck, 2015, s. 488.

Čo sa týka konkrétnych vyjadrení, ktoré v programe odzneli, možno uviesť situáciu, kedy moderátor „Vlk“ v rámci diskusie uviedol, že v Brne vznikla prvá gynekologická ambulancia pre týchto transrodových ľudí v Česku. V rámci diskusie tiež prečítal vyjadrenie návštevníka ambulancie, ktorý vyjadril svoje nepríjemné pocity z návštevy ambulancie, pričom moderátor následne komentoval skutočnosť, že tento návštevník, ktorý referoval o svojich pocitoch, chce ostať v anonymite, a to nasledovným spôsobom:

„Vlk“: „V tom texte sa vyjadril ten konkrétny človek, ktorý navštevuje túto ambulanciu, takýmto spôsobom: som moc rád, že taká ambulancia v Brne vznikla. Prehliadky na gynekológii ako súčasť procesu tranzície, a aj po nej, bývajú pre väčšinu mužov dosť nepríjemné, povedal denníku transgender muž, ktorý si v tom momente prial zostať v anonymite. Odporúčam ti, zostaň ďalej. Lebo vieš, náhodou by sme, náhodou by som ťa našiel kdesi na ulici a mal by som v aute kovovú tyč, tak aby náhodou som ťa troška neponaháňal s ňou po námestí. Možno by ťa prešli tie srandy. Zaspomínal taktiež na nepríjemné pocity v situácii, keď sám medzi ženami čakal pred ordináciou na gynekologické vyšetrenie. Čakanie medzi ženami som nemal rád, nenávidel som ho, ale myslím, že to nebolo príjemné ani pre tie pacientky. No to si piš, že nebolo. Ženy bývajú na vyšinutých úchylákov obzvlášť citlivé.“ (čas cca 23:21:26 hod.)

Toto vyjadrenie moderátora, naznačujúce, že by transrodovú osobu „ponaháňal“ kovovou tyčou po námestí, možno považovať za vyjadrenie legitimizujúce použitie násilia (kovovej tyče) voči tomuto transrodovému človeku, čo možno kvalifikovať ako **propagáciu násilia**. Zároveň, použitie hanobiaceho a znevažujúceho slovného spojenia „vyšinutí úchyláci“ v spojení s transrodovou osobou, a použitie množného čísla, naznačujúceho, že celá skupina podobných transrodových ľudí sú „vyšinutí úchyláci“, možno, aj v zmysle vyššie citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie *Lilliendahl v. Island*) a vyššie uvedených právnych východísk, považovať za vyjadrenie, ktoré je hanobiace a znevažujúce, a možno ho kvalifikovať ako **porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť**.

Moderátor „Rys“ následne prispel do diskusie na tému transrodových ľudí svojou skúsenosťou s kamarátom z detstva, ktorý sa považuje za transrodovú osobu a na stretnutí s ním chcel, aby ho moderátor oslovoval v ženskom rode, hoci ešte neprešiel tranzíciou, čo moderátor komentoval nasledovne:

„Rys“: „No a tento Jozef mi povedal minule, pred pár rokmi, ešte pred korunou, čo sme sa naposledy videli, odvtedy už si ma stihol aj na Facebooku zablokovať, lebo uvidel moje radikálne názory na túto tému dúhovú, tak už nie sme kamaráti, a že ako útočím na menšiny a ako neviem čo, ja neútočím na nikoho. Vy ste narušení psychicky ľudia, ktorí potrebujete zvieraciu kazajku a bičovať od rána do večera ostnatým bičom, normálne trňom a normálne biť...“ (čas cca 23:25:12 hod.)

Toto vyjadrenie moderátora otvorene a priamo vyjadruje jeho presvedčenie o potrebe používania hrubého fyzického násilia voči transrodovým ľuďom, a možno ho považovať za navrhovanie, odporúčanie, schvaľovanie alebo legitimizovanie fyzického násilia voči zraniteľnej skupine osôb, resp. zraniteľnej menšine, resp. prezentovanie násilia ako „nápravy“ transrodových ľudí. Toto vyjadrenie možno v zmysle vyššie uvedenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie *Lenis v. Grécko*) a vyššie uvedených právnych východísk, kvalifikovať ako **propagáciu násilia**. Výslovnú formuláciu z vyjadrenia moderátora, že transrodoví ľudia potrebujú zvieraciu kazajku a potrebujú „bičovať od rána do večera ostnatým bičom, normálne trňom a normálne biť“, možno kvalifikovať aj ako **podnecovanie násilia otvorenou formou**, pretože môže poslucháčov alebo divákov viesť k presvedčeniu a realizácii toho záveru, že transrodoví ľudia „potrebujú“ na svoju „nápravu“ hrubé fyzické násilie.

Moderátor „Rys“ následne tému ďalej rozvíjal a vyjadril svoj odpor a znechutenie nad transgender ľuďmi, ktorí podľa neho chcú byť oslovovaný v opačnom rode, hoci ešte neprešli tranzíciou, a potom čo sú operovaní, zase chcú byť oslovovaný v pôvodnom rode:

„Rys“: „Hej, ale ja som chcel povedať to ten paradox, že proste nie si ešte zoperovaný, si pôvodné pohlavie, volaj ma, oslovuj ma ženským rodom, a už keď je týpek zoperovaný, má vadžajnu medzi nohami a sedí na gynekologickej ambulancii, píše o sebe v mužskom rode. Je mi z týchto ľudí na grc a vygrcám sa z toho okna. Normálne je mi z nich tak blivno, že sa vygrcám z toho okna na nich a kludne ich ešte aj...“ (čas cca 23:29:39 hod.)

Toto vyjadrenie moderátora, otvorene vyjadrujúce intenzívne fyzické zhnusenie a fyzický odpor voči transrodovým ľuďom, a expresívnu formuláciu moderátora vykresľujúcu transrodových ľudí ako hodných „ogrcania“, možno, aj v zmysle vyššie citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie *Lilliendahl v. Island*) a vyššie uvedených právnych východísk, kvalifikovať ako **porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť**.

Diskutujúci moderátori ďalej rozvíjali tému o tom, kto z nich by akým spôsobom takýmto transrodovým ľuďom, ktorí po tranzícii chcú, aby boli oslovovaní v pôvodnom rode, čo najviac fyzicky ublížil (v čase cca 23:30:40 hod.):

Vlk“: „Ale normálne by som povedal, vy ste normálny akože...?“

„Rys“: „Ale oni to sú psychicky chorí ľudia, proste to je na lopatu, normálne lopatou po hlave, panvicou...“

„Vlk“: „Lopatou? Však škoda lopaty a keď tak...“

„Rys“: „Panvicu zoberem, Šakal...“

„Vlk“: „...a keď tak, nie lopatu, ale tú uhliarku, čo bola železná lopata...“

„Rys“: „Tú ťažkú?“

„Vlk“: „...čo mali chlapi v uhoľných baniach alebo lokomotívach...“

„Rys“: „Parných lokomotívach, áno.“

„Vlk“: „...a tou ťa utĺct po tej qebuli, že by si sa minimálne načítal.“

„Rys“: „Ale to tá lopata váži tak 20 kíl.“

„Šakal“: „No však. A čo?“

„Vlk“: „Ak mu hento nepomôže, tak potom čo mu pomôže? A koľkí boli? Tranzícia mu nepomôže, cíti sa ešte horšie, tak čo chceš? Fakt tou lopatou po tej hlave, alebo čo?“

„Rys“: „Nie. Zvieracia kazajka a trňovým bičom bičovať 24 hodín denne, 7 dní v týždni, do kým proste...“

„Vlk“: „Ale to je týranie zase.“

„Rys“: „Ale aké týranie? A on ma netýra tým, že on mi rozpráva o vymyslených hovadinách, aké je 25. pohlavie?“

„Vlk“: „Nie. To ťa buzeruje. To je buzerant. On ťa buzeruje. On ťa týra? Bolí ťa to?“

„Rys“: „Áno, bolí to, moju psychiku to bolí.“

„Vlk“: „Ale, tvoja psychika je v pohode.“

„Rys“: „Moja psychika je zaťažovaná z týchto žvästov.“

„Vlk“: „Ved' dobre, áno, máš pravdu.“

„Šakal“: „Koho tvoja psychika zaujíma?“

(smiech)

„Rys“: „A koho zaujímajú ich pohlavia?“

(...)

„Šakal“: „Nie, ja nie som tak radikálny jak vy. Vieš, akože je to choré, ale ja...“

„Vlk“: „Ako prepáč. Ty by si ho neumlátíl tou lopatou po hlave?“

„Šakal“: „Umlátíl. Nehovorím, že nie...“

„Vlk“: „No tak a...?“

Tieto vyjadrenia moderátorov otvorene a priamo vyjadrujúce, že na „nápravu“ transrodových ľudí treba použiť hrubé fyzické násilie, udieranie železnými nástrojmi do hlavy (železnou lopatou, panvicou), že ich dokonca treba železnými nástrojmi „utĺct“ po hlave, alebo že ich treba dlhodobou „trňovým bičom bičovať 24 hodín denne, 7 dní v týždni“, spolu s otvoreným priznaním jedného z moderátorov, že on by transrodového človeka „umlátíl“ lopatou po hlave, možno v zmysle vyššie

uvedenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie *Lenis v. Grécko*) a vyššie uvedených právnych východísk kvalifikovať ako **propagáciu násillia**, a zároveň aj ako **podnecovanie násillia otvorenou formou**.

Moderátori v ďalšej časti diskusie rozlíšili homosexuálne orientovaných ľudí na „slušných“ homosexuálov a bisexuálov a na „buzerantov“, teda tých, ktorí podľa moderátorov „buzerujú“ svojou orientáciou, presvedčením a ideológiou širokú verejnosť. Moderátorovi „Vlkovi“ prekážalo, že už tri roky nepočúva nič iné len slová ako *LGBTI, tranzície, inakosť, rôznorodosť, dúhy*, a následne moderátori uviedli nasledovné vyjadrenia:

„Rys“: „Lebo oni sú menšina, ktorá je utláčaná. Aká si utláčaná?“

„Vlk“: „Aká vy ste utláčaná menšina, vy v...?“

„Rys“: „Nerobíš, si požiaračom štátneho rozpočtu...“

„Vlk“: „Ja by som to tak povedal, veľká časť z vás, nie drvivá väčšina, ale veľká časť z vás ste nič, iba odporní pedofili. A to vám poviem bez urážky. Nadržané hnusné prasatá, ktoré absolútne sa nevedia ani normálne pozdraviť. Nevedia sa normálne chovať a keby mohli, tak pretiahnu 12-ročného chlapca, ako bez debaty. A vy budete kričať potom, že že oni nás nemajú radi, že oni nás nenávidia a že my sme homofóbni a podobné veci. Ale pritom tie najväčšie zvieratá sú aj medzi... nielen medzi vami, aj medzi vami. My vieme, kde tieto pedofilné smery a tieto pedofilné udalosti sa stávali, v akých komunitách, my to všetci vieme, ale tie komunity aspoň držia hubu, ako sa vraví, ale čo vy stvárate, to je neskutočné.“

„Rys“: „Áno, súhlasím.“ (čas cca 23:36:53 h)

Zo znenia repliky moderátora „Vlka“ nie je úplne zrejmé, či výrazmi „*odporní pedofili*“ a „*nadržané hnusné prasatá*“, ktoré „*pretiahnu 12-ročného chlapca*“, označuje transrodových ľudí, alebo časť ľudí patriacich do LGBTI+ komunity, ktorú označuje ako „buzerantskú“, alebo či sa tieto vyjadrenia týkajú vo všeobecnosti ľudí patriacich do LGBTI+ komunity. Táto skutočnosť však nie je rozhodujúca, pretože v každom prípade možno konštatovať, že hanobiace a dehonestujúce výrazy vyjadrujúce odpor a hnus voči skupine ľudí patriacich do LGBTI+ komunity a zovšeobecňujúco vykresľujúce túto skupinu ľudí (prostredníctvom zovšeobecňujúceho a nerozlišujúceho výrazu „*veľká časť z vás ste...*“) ako odpornú (napr. slovné spojenia „*nadržané hnusné prasatá*“, „*odporní pedofili*“), zvrátenú, amorálnu a zamýšľajúcu ubližovať deťom (slovné spojenie „*keby mohli, tak pretiahnu 12-ročného chlapca*“) možno v zmysle vyššie citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutia *Lilliendahl v. Island*, *Vejdeland v. Švédsko*) a vyššie uvedených právnych východísk kvalifikovať ako **porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť**.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že prezentácia skupiny transrodových ľudí (resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity) zo strany moderátorov bola v predmetnom programe veľmi negatívna. Hoci diskusia vychádzala z konkrétnych prípadov (napr. citylight-y zobrazujúce „tranfemínnu osobu“; transrodová osoba, ktorá pri opise svojich pocitov po návšteve gynekologickej ambulancie hovorí o sebe v pôvodnom mužskom rode; moderátorove stretnutie s kamarátom z detstva, ktorý od neho chce, aby ho oslovoval v ženskom rode), vyjadrenia moderátorov boli negatívne zovšeobecňujúce a paušalizujúce voči celej skupine transrodových ľudí. Moderátori sa v programe o transrodových ľuďoch vyjadrovali znevažujúco, dehonestujúco a vyjadrovali znechutenie až intenzívny fyzický odpor k transrodovým ľuďom. Za mimoriadne závažné možno považovať vyjadrenia, ktoré navrhovali, odporúčali, schvaľovali alebo legitimizovali hrubé fyzické násillie ako prostriedok „nápravy“ transrodových ľudí.

K spoločenskému kontextu, v ktorom boli vyjadrenia urobené:

Ako už bolo uvedené vyššie, Európsky súd pre ľudské práva zdôrazňuje, že pri posudzovaní, či zásah do slobody prejavu (napr. sankcia udelená vysielateľovi) bol oprávnený a nevyhnutný v demokratickej spoločnosti, je potrebné zohľadniť „...či **boli vyhlásenia urobené v napätej politickej alebo spoločenskej situácii**; prítomnosť takéhoto pozadia vo všeobecnosti viedla k tomu, že Súd akceptoval,

že určitá forma zásahu proti takýmto vyhláseniam bola dôvodná.“ (rozhodnutie *Perinçek v. Švajčiarsko*).

Čo sa týka posúdenia spoločenského kontextu, v ktorom boli vyjadrenia urobené a otázky, či boli vyjadrenia v predmetnom programe urobené „v napätej spoločenskej situácii“ možno uviesť, že program bol odvysielaný v čase zvýšeného spoločenského napätia týkajúceho sa otázky transrodových ľudí ako aj celkovo postavenia ľudí patriacich do LGBTI+ komunity. Možno konštatovať, že téma transrodových ľudí, tranzícií transrodových ľudí a usmernenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky o tranzíciách transrodových ľudí bola a stále je predmetom politických a spoločenských sporov. Podľa výročnej správy o LGBTI+ právach v Európskej únii od medzinárodnej organizácie ILGA za rok 2023, ktorá sa výslovne venovala aj Slovensku, nenávistné prejavy namierené proti LGBTI+ osobám, a najmä proti transrodovým osobám, a to aj zo strany politikov, boli na Slovensku v roku 2023 čoraz častejšie.¹¹ Pre dokreslenie spoločenského kontextu možno tiež podotknúť, že na Zámockej ulici v Bratislave boli v októbri 2022 zavraždení dvaja mladí ľudia - príslušníci LGBTI+ komunity. V uznesení Európskeho parlamentu z 20. októbra 2022 „o rastúcom počte trestných činov z nenávisťi voči LGBTIQ+ ľuďom v Európe vo svetle nedávnej homofóbnej vraždy na Slovensku“ sa v súvislosti s tým uvádza: „*verbálne a fyzické útoky na LGBTIQ+ komunitu na Slovensku sú často rozšírené, čo im bráni cítiť sa bezpečne a byť akceptovanými spoločnosťou; ... nenávistné komentáre ospravedlňujúce alebo zosmiešňujúce vraždy sa po tejto tragickej udalosti objavili na sociálnych sieťach*“. V rezolúcii Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 2417 (2022) sa uvádza: „*V posledných rokoch však došlo k výraznému nárastu nenávistných prejavov, násilia a trestných činov z nenávisťi proti LGBTI osobám, komunitám a organizáciám v mnohých členských štátoch Rady Európy.*“

Pre dokreslenie spoločenského kontextu možno tiež uviesť, že podľa najväčšieho celoslovenského prieskumu Iniciatívy Inakosť prostredníctvom online dotazníkov z roku 2017,¹² predsudky, stereotypy, nepochopenie a ignoranciu LGBT ľudí považovalo za problém na Slovensku až 81,9 % respondentov z LGBTI+ komunity, ktorí sa do prieskumu zapojili. Podľa prieskumu zažili transrodoví ľudia vysoký stupeň diskriminácie, z toho až 75,1 % transrodových mužov a 53,8 % transrodových žien. Stigmatizáciu, nadávky, šikanu v škole považovalo za problém 52,7 % respondentov. Vyjadrenia nenávisťi a averzie na Slovensku voči LGBT ľuďom považovalo za rozšírené 75 % respondentov, a 62,7 % respondentov považuje na Slovensku za rozšírený urážlivý jazyk o LGBT zo strany politikov. Až dve tretiny (58,9 %) respondentov boli subjektom vyhrážok, nadávok alebo žartov preto, že sú LGBT ľudia. Jedna štvrtina respondentov (23 %) sa cítila sociálne izolovaná vo svojom živote preto, že je LGBT a 21,4 % respondentov bolo odmietnutých priateľmi alebo rodinou.

V existujúcej situácii spoločenského napätia, ktoré sa týka tém transrodových ľudí a ľudí patriacich do LGBTI+ komunity, existuje zvýšené riziko, že vyššie citované vyjadrenia moderátorov programu porušujúce ľudskú dôstojnosť transrodových ľudí alebo ľudí patriacich do LGBTI+ komunity, alebo vyjadrenia moderátorov propagujúce násilie alebo otvorenou formou podnecujúce násilie, **môžu mať závažné negatívne dôsledky na psychickú a fyzickú integritu transrodových ľudí alebo ľudí patriacich do LGBTI+ komunity, môžu v nich vyvolať stres, úzkosť a strach, môžu radikalizovať iné osoby, a motivovať ich k fyzickému násiliu voči transrodovým osobám, a teda ohroziť aj bezpečnosť transrodových ľudí alebo ľudí patriacich do LGBTI+ komunity.**

V zmysle vyššie citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a v zmysle vyššie citovaných medzinárodných dokumentov (napr. Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy CM/Rec(2010)5 o opatreniach na boj proti diskriminácii na základe sexuálnej orientácie alebo rodovej identity) možno konštatovať, že transrodoví ľudia, resp. ľudia patriaci do LGBTI+ komunity, predstavujú **zraniteľnú menšinu**, ktorej ochrana zo strany štátnych orgánov pred prejavmi a vyjadreniami porušujúcimi ich

¹¹ https://www.ilga-europe.org/files/uploads/2024/02/2024_full_annual_review.pdf

¹² Článok „Akým problémom čelia LGBT ľudia na Slovensku“, Iniciatíva Inakosť, <https://inakost.sk/akym-problemom-celia-lgbt-ludia-na-slovensku/>.

ľudskú dôstojnosť, propagujúcimi násilie alebo podnecujúcimi násilie musí byť **dôraznejšia a intenzívnejšia**.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že následky porušenia zákonnej povinnosti vysielateľa rešpektovať ľudskú dôstojnosť a následky porušenia zákazu propagovať násilie alebo otvorenou formou podnecovať násilie, možno v prípade transrodových ľudí alebo ľudí patriacich do LGBTI+ komunity hodnotiť ako **veľmi závažné**.

K postaveniu autorov vyjadrení:

V predmetnom prípade je potrebné zohľadniť skutočnosť, že autormi vyjadrení zameraných proti transrodovým ľuďom, resp. ľuďom patriacim do LGBTI+ komunity, boli samotní moderátori programu, a nie hostia pozvaní redakciou, resp. vysielateľom. Jeden z moderátorov vystupujúci pod pseudonymom „Rys“ počas programu uviedol aj svoje skutočné meno - Dominik Papala.¹³

V prípade vyjadrení hostí programu, ktoré by porušovali povinnosť rešpektovať ľudskú dôstojnosť, nie je vždy v možnostiach vysielateľa zabrániť odvysielaniu takýchto vyjadrení, najmä keď je program vysielaný v priamom prenose (naživo). V takom prípade je však úlohou moderátora, aby na takéto vyjadrenia hosťa adekvátne reagoval.

Avšak v prípade, ak sú samotní moderátori autormi vyjadrení porušujúcich povinnosť rešpektovať ľudskú dôstojnosť, alebo ak sú autormi vyjadrení propagujúcich násilie alebo otvorenou formou podnecujúcich násilie, možno konštatovať, že ide o **závažnejšie porušenie zákonných povinností vysielateľa ako v prípade, ak by sa takýchto vyjadrení dopustil hosť programu**, keďže moderátori z pracovnoprávneho hľadiska podliehajú vysielateľovi a vysielateľ má na ich konanie oveľa väčší dosah ako na konanie hostí programu.

Treba tiež podotknúť, že vysielateľ má za odvysielaný obsah **objektívnu zodpovednosť**, a preto podmienkou zodpovednosti vysielateľa za odvysielanie vyjadrení porušujúcich povinnosť rešpektovať ľudskú dôstojnosť, resp. vyjadrení propagujúcich násilie alebo otvorenou formou podnecujúcich násilie, nie je preukázanie zavinenia (t.j. úmyslu alebo nedbanlivosti) vysielateľa.

K spôsobu a forme vyjadrení:

K spôsobu a forme vyjadrení na adresu transrodových ľudí, resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity možno uviesť, že v predmetnom programe odznali nielen vyjadrenia, ktoré boli voči týmto ľuďom urážlivé, hanobiace, znevažujúce alebo vyjadrujúce fyzický odpor, ale odznali aj vyjadrenia výslovne propagujúce, otvorenou alebo skrytou formou podnecujúce, obhajujúce alebo schvaľujúce hrubé fyzické násilie voči transrodovým ľuďom. Vyjadrenia, ktoré odznali v predmetnom programe, teda možno hodnotiť ako **mimoriadne závažné**.

Vzhľadom na povahu a intenzitu vyjadrení moderátorov programu na adresu transrodových ľudí, resp. ľudí patriacich do LGBTI+ komunity možno konštatovať, že závažnosť predmetných vyjadrení z hľadiska zákonnej povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť neznižuje ani určitý neformálny charakter diskusie, alebo skutočnosť, že predmetný program nebol klasifikovaný ako program aktuálnej publicistiky.

¹³ Moderátorov pod pseudonymami „Vlk“ a „Šakal“ nie je z obsahu programu možné priamo identifikovať, avšak moderátor vystupujúci pod pseudonymom „Rys“ uviedol počas vysielania programu svoje skutočné meno (Dominik Papala), a to v jeho vlastnej replike, v znení: „Ja som to zazdieľal na môj Telegram, milí poslucháči, tento plagát, to znamená, že keď hneď teraz povieš, si otvoríš aplikáciu Telegram a napíšeš si do vyhľadávania Dominik Papala, tak tam na mojom telegrame, kde je 760 odberateľov a ja mám takú fotku s takým čiernym pozadím v bielom tričku a v saku, tak tam to vidíte. Je tam ku tomu popisu popisok. Aj o tomto dnes v našom vysielaní a link na naše živé vysielanie na Telegram, kde nás môžete počúvať aj tam. Takže na mojom Telegram nájdete presne konkrétne, o čom sa rozprávame.“

* * *

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že odvysielaním programu *Nočný vír* na programovej službe Rádio Frontinus dňa 24. 2. 2024 o cca 21:59 hod. účastník konania **porušil povinnosť rešpektovať ľudskú dôstojnosť, porušil zákaz propagovať násilie a zákaz otvorenou formou podnecovať násilie** podľa § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

Sloboda prejavu, zakotvená v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „*Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.*“. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky „*Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.*“.

Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t. j. nemá absolútny charakter. Ústava Slovenskej republiky v čl. 26 ods. 4 ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií, a to nasledovne: „*Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.*“. V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Z toho vyplýva, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu.

Z citovaného ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie slobody prejavu musí

- vyplývať zo zákona (požiadavka legality),
- sledovať legitímny cieľ (požiadavka legitimacy), ktorý vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy SR,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti (požiadavka proporcionality).

Ústava SR za legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu považuje ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov.

Ustanovenie § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. predstavuje zákonné obmedzenie slobody prejavu. Je oprávnená zákonná požiadavka, aby vysielateľ rešpektoval ľudskú dôstojnosť a aby nepropagoval násilie alebo otvorenou alebo skrytou formou nepodnecoval násilie alebo nenávisť. Cieľ zákonného obmedzenia slobody prejavu v tomto prípade je ochrana práv a slobôd iných, najmä práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podmienka legality a legitimacy obmedzenia slobody prejavu je teda naplnená.

Sloboda prejavu a právo na šírenie informácií je zakotvené aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru „Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.“. Legitímne ciele obmedzenia slobody prejavu sú stanovené v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktorý znie: „Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.“

Požiadavku proporcionality je potrebné zohľadniť pri výklade a aplikácii konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade a pri rozhodovaní, či existujúci skutkový stav možno subsumovať pod konkrétne zákonné ustanovenie, a taktiež pri ukladaní sankcie. V súlade s požiadavkou proporcionality je teda potrebné ustanovenie § 61 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. a ďalšie ustanovenia zákona vykladať takým spôsobom, aby to bolo v súlade s ústavným právom na slobodu prejavu a ústavnými podmienkami jeho obmedzenia.

V tomto konkrétnom prípade je sloboda prejavu obmedzená v dôsledku vyvedenia administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie povinnosti vysielateľa rešpektovať ľudskú dôstojnosť, nepropagovať násilie a otvorenou formou nepodnecovať násilie, sledujúc legitímny cieľ - ochranu práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, práva na súkromie, ochranu verejného poriadku, ochranu verejnej bezpečnosti a predchádzanie nepokojom a zločinnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedenej analýzy možno konštatovať, že sankcia za porušenie ustanovenia § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. je obmedzením práva vysielateľa na slobodu prejavu a šírenie informácií, ktoré je z ústavného hľadiska proporcionálne a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti.

* * *

Zavinenie je teóriou trestného práva definované ako vnútorný psychický vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného právnou normou. Z povahy veci teda vyplýva, že otázku zavinenia možno skúmať len pokiaľ ide o fyzickú osobu, t. j. osobu s biologickou podstatou človeka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Zo zákona č. 264/2022 Z. z. nemožno vyvodit' ani tzv. relatívnu objektívnu zodpovednosť. V takom prípade by zákonodarca vymenoval dôvody, kedy sa právnická osoba zbaví administratívnej zodpovednosti za správny delikt. Napríklad právnická osoba preukáže tú skutočnosť, že vynaložila všetko úsilie, ktoré bolo možné od nej spravodlivo požadovať, aby porušeniu právnej povinnosti zabránila. Pri posudzovaní danej veci sa teda uplatňuje tzv. absolútna objektívna zodpovednosť. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože subjektívna stránka (zavinenie) nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu.

Podľa ustanovenia **§ 140 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.**: „*Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.*“

Podľa ustanovenia **§ 140 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.**: „*Regulátor môže uložit' pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia*
a) ak bola porušená povinnosť uložená v § 20 ods. 4 písm. c), § 23, § 61, § 62 ods. 1 písm. b) a § 74,

b) v prípade vysielania alebo poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez autorizácie alebo
c) v prípade prevádzkovania retransmisie alebo poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie.“

Podľa ustanovenia § 140 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Výšku pokuty regulátor určí podľa závažnosti vecí, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti a s prihliadnutím na rozsah a dosah poskytovania obsahovej služby, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán.“

Podľa ustanovenia § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.: „Regulátor uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 3 000 eur do 160 000 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 500 eur do 50 000 eur, ak vysielala programy a iné zložky programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s § 61“.

Zákonodarca vo všeobecnosti podmienil uloženie sankcie - pokuty tým, že sankcia - upozornenie na porušenie zákona sa ukáže ako neúčinná, keďže vysielateľ v priebehu troch rokov od uloženia upozornenia porušil tú istú povinnosť. Z tohto všeobecného pravidla však existujú výnimky, ktoré sú vymenované v § 140 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. Z § 140 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že Rada môže vždy uložiť účastníkovi konania pokutu, ak bola porušená povinnosť uložená v § 61, a to aj bez predchádzajúceho upozornenia na porušenie zákona.

V predmetnom prípade treba podotknúť, že pri posudzovaní skutočnosti, či účastník predmetného správneho konania v zmysle § 140 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. porušil povinnosť v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti, a teda či je možné uložiť aj upozornenie na porušenie zákona alebo iba pokutu, nie je možné zohľadniť sankcie, ktoré boli účastníkovi konania uložené za porušenie povinnosti rešpektovať ľudskú dôstojnosť podľa § 19 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách. Možno zohľadniť iba sankcie právoplatne uložené za porušenie povinnosti podľa § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách, avšak takáto sankcia nebola účastníkovi konania v predchádzajúcich troch rokoch právoplatne uložená.

Z toho dôvodu **má Rada možnosť uložiť účastníkovi konania aj upozornenie na porušenie zákona.** Keďže však účastník konania porušil povinnosť uloženú v § 61 zákona č. 264/2022 Z. z., z ustanovenia § 140 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že Rada v tomto prípade nie je povinná uložiť účastníkovi konania najprv upozornenie na porušenie zákona a **môže mu uložiť pokutu, a to aj bez predchádzajúceho upozornenia na porušenie zákona.**

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.